ЕПМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

КНИГА ШЕСТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

0107.1985.04.19	Още за бременността, майчинството, родителството	1504
0108.1985.04.19	Правила за кърмещата. За концентрацията. За бебетата.....	1511
0109.1985.04.29	Áтма, Атмáн и Тот.....	1520
0110.1985.05.01	Стрелата, която попада в целта, или... попада в целта.....	1525
0111.1985.05.10	Йерархии и класове или въведение в аскотòнията..... Уводни думи - 1535, Сини Пламъци - 1536, Космичните Жени - 1543, Хостòнни ангели - 1546, Мюòнни същества - 1550, Информационният Човек -1556, Учител-Ученик - 1562, Ангелите на Логоса - 1567, Серафими - 1576, Херувими - 1581, Светяща йерархия - 1585, Божествени класове и Въведение - 1590, Алохúми - 1593, Илухúми - 1604, Елохúми – 1612.....	1534
0112.1985.05.13	Малкият и големият Михаил – Лъкът и Стрелата.....	1628
0113.1985.05.15	Характер и обхода.....	1632
0114.1985.05.17	Препоръки за хранене на кърмеща и новородено.....	1643
0115.1985.05.18	За яснотата в общуването.....	1646
0116.1985.05.21	Моделно-прогностичен блок.....	1662
0117.1985.05.26	Слизане на същества при холизàция.....	1666
0118.1985.06.04	Съберете и комплектувайте материалите!.....	1672
0119.1985.06.05	Подкрепата отвън е рухване отвътре.....	1674
0120.1985.06.09	Име и съдба.....	1678
0121.1985.06.09	Лодкарят с лодката, свинарят и кокошките.....	1679
0122.1985.06.09	Èлма тълкува хороскоп.....	1686
0123.1985.06.10	За лекарите, за разпознаване на духовете, за Словото.....	1689
0124.1985.06.11	Култура и екология.....	1696
0125.1985.06.12	За пълнеенето, за монадата, за Питагор.....	1704
0126.1985.06.18	За риска в общуването.....	1709
0127.1985.06.22	Три причини за болестите.....	1718
0128.1985.06.22	За преодоляване на автоматиката в общуването.....	1722
0129.1985.07.15	Работници на Небето.....	1738
0130.1985.07.16	Заспиването, вселените, общуването и здравето.....	1741
0131.1985.07.27	За Словото, Бога и ближния.....	1750
0132.1985.08.19	Видове мляко.....	1753
0133.1985.09.03	Контакт с духа на Георги Радев.....	1764
0134.1985.09.03	Èлма праща още една душа.....	1766
0135.1985.09.04	За сърцата гроздове и галактики.....	1768
0136.1985.09.04	За своеглавието.....	1773
0137.1985.09.11	Прогноза за събитията; програма за Школата.....	1775
0138.1985.09.15	Ина и Хайнрих в Прусия.....	1782
0139.1985.09.19	Звездата Дирòл.....	1792

19.IV.121(1985)г.
София-Изгрев

ОЩЕ ЗА БРЕМЕННОСТТА, МАЙЧИНСТВОТО, РОДИТЕЛСТВОТО И ДЕТСТВОТО

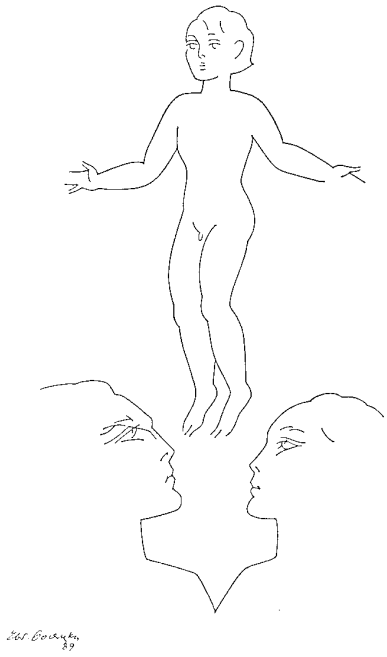

Семейството при този строй на нещата все още е на равнището на робовладелството и феодализма. – Ѐлма е говорил на тази тема в началото на осиянието, но това е останало незаписано - б.п.

Първо, божественият човек никога не очаква нищо от никого. Това обаче не значи, че не трябва да приема знаците на любов, грижа и внимание, понеже така дава възможност другите да правят добро. Второ, божественият човек, по принцип, не може да накара никого да извърши нещо. В същността на бо-

жествения човек е свободата - сам той да бъде напълно свободен, и на другите да дава пълна свобода. При Учителите винаги има и непослушни, немарливи, лениви ученици. Но никога никой Учител не е направил забележка, дори с мисъл, на такъв ученик, понеже свободата е първият божествен закон. Редките случаи са за "рендосване" на горделивите, но само Учител има право на това.

Родителите наистина са претоварени и издъхват под тежестта на несносния живот, но възпитанието се препоръчва, най-вече, чрез даване на личен пример. На божествен език казано, родителят може да се разпъне на кръст от проблеми и товари, но до 28-годишната възраст на сина или дъщеря му, последните нямат никакви задължения, абсолютно никакви! До този предел, човек е длъжен само да изучава света, но още не и да се грижи за другите. Може да се включи, но само ако той сам почувства това, и то, най-много, за половин-един час в денонощието. С това обаче не искам да кажа, че този половин или един час е задължителен. Поначало, през този период се строи умственото тяло на човека, а не сърцето, поради което самовглъбяването на младежа или девойката в учение, наука, култура, контакти, с цел опознаване на света, е първата и единствена задача. Следователно, само след тази възраст се отваря половата същност, като родителска функция. С това не се пренебрегва нуждата от познание, но сега вече

наученото трябва да се превърне в извор за другите. По тази причина, да се прекъсне човек от потъналост в познанието през първия етап - първите 28 години - е точно толкова престъпно, колкото да се прекъсне самораздаването след това.

Съвършено се изгражда само онзи, който не е бил прекъсван от никого през първите 28 години, понеже оформянето на носа, на челото и на брадата има основно значение през този цикъл. А това се осъществява, именно когато съсредоточението на младежа става по посока на любимото му нещо - часове наред, дни наред, месеци наред, години наред. Но сега се объркват тези неща и хората се женят много рано; раждат, още сами неизградени; постъпват на работа, още незрели. Съдбата на мнозина изисква да учат твърде кратко, за да попаднат под ударите на своето невежество и в следващите прераждания да бъдат много по-внимателни, когато правят емоционални контакти или се въвличат в творчество, преди да са готови за това.

Оставете децата си съвършено свободни, ако ще и да се премазвате от задължения. Щом веднъж сте допуснали в този неуреден свят да раждате деца, вие предварително избийте от главата си мечтата да станете напълно хармонични, здрави и щастливи. Понеже, дойдат ли децата, лекото се свършва: стегнѐте се като пружина, която трепти и пренася всякакви товари по всякакви терени. Вие,

именно, трябва да сте ресорът между света и безценното богатство, което носите на гърба си! Ако бихте раждали след 28-годишна възраст, нямаше да ви натежи и най-тежкото родителство, защото тогава даването е с безгранични възможности. Обаче в ранното родителство си остава устремът към опознаване на света и затова съзнанието остро се раздвоява между принудителното даване и нуждата от познание. Тогава казвам: родители и приятели на такива млади майки, понесете с радост и най-героични усилия абсолютно всички тегоби и сложни проблеми на рано станалите родители! Майка, която е родила преди 28 години, трябва да бъде носена на ръце и нито прашинка да не падне върху нея! Единственото задължение на такава майка е да кърми бебето. Само това и къпането са неин най-важен дълг; всичко останало, без никакво изключение, повтарям – абсолютно никакво изключение! - трябва да се поеме от хората, които я обичат.

Ако вярвате на досегашните лекции и осияния, и бащата трябва да бъде напълно сввободен в този период - ако не да посещава небесните и земни райове, то поне като щастлива пчела да носи на своята съпруга плодовете на културата, природата, живота. Работа, от божествена гледна точка е именно това! Всичко останало е сатанинско дело, измислици на грандомани, деспоти и некадърници. Майка, родила преди 28-годишна възраст, трябва с двойна наслада

и двойно натоварване да попълни празнините в своята култура. Тя се отдава на нещата, които са ѝ любими, и никой няма право да я принуждава с никакви средства тя да взима участие в професионални и битови задължения, понеже вибрациите, които младото момиче или младата жена създава при насилие над волята ѝ, се отразяват пагубно върху наследствеността, дори 15-20 години преди забременяване, т.е. често от самото ѝ раждане. Прекъснатите процеси са начало на къси съединения в нервната система, които изпепеляват невъзстановимо, за цял живот, грамадни вериги от нервните молекули. Достойните родители не забравят това и оставят детето си напълно свободно, дори и когато то явно пропада. Само животът е учителят, който има право да дава сурови или неприятни уроци. Вие бъдете само онази обител, в която се завръща разкаялият се пътник, без да намеквате и с поглед, че знаете за погрешката му.

Тези родители, които не са знаели всички тия неща, не са виновни, защото са считали, че децата трябва да се наставляват, да се учат на ред и порядък, на участие в семейното натоварване – доброволно или насилствено. Но сега вече знаете: не само насилието, не само изнудването, не само молбата детето да се извърши нещо вкъщи или навънка са престъпление, но и разрешаването детето доброволно да се занимава с подобни проблеми. Разбира се,

не може да се забрани доброволният акт на детето да помогне в нещо, но винаги трябва да го освобождавате, да го убеждавате да играе, да прави каквото си иска, защото това за него е всичко.

Под "дете" имам предвид до 28 години - ни повече, ни по-малко, - понеже нормалният човек трябва да живее 120 години. Казах, не бива да забранявате на младия човек да се включва в задължения, но вие самите сте длъжни така да "излижете" всичко, напълно самоотрекли се от себе си, че просто да не остане с какво да се занимава дъщеря ви или сина ви. При това, той никога не трябва да разбере, че вие се лишавате от скъпоценни часове за работа над себе си; той трябва да вижда, че служенето - най-прозаичното служене - ви доставя неизразима наслада, понеже правите това, за да бъде той свободен. Ако не изпитвате тази наслада, вие не сте истински майки и бащи и просто не е трябвало да се жените и да раждате. Повтарям обаче: това мирно настроение и пълно блаженство не може да се постигне от родители на възраст по-рано от 28 години. Това трябва да ви накара вас, знаещите всичко това, да ознаменувате някое свое прераждане с подвиг, равен на Христо́во сътворчество: прислужвайки на такава майка, да прислужвате, фактически, на самия Първодвигател! Същевременно, не се натрапвайте в полезрението на такава майка с постоянните си присъствия и

шетания около нея. Представете си, че вие сте духът, подчинен на магическата ѝ същност, и се развихряйте, само когато нея я няма вкъщи или когато не може да ви види и чуе. Около нея, на всяка стъпка, трябва да се появяват чудеса от приказките на 1001 нощ, но кой и как е извършил тези чудеса - нека си остава тайна за нея.

Самите вие не бива да се превръщате в марионетки за къщно слугинство, а да разпределяте работата и между обичните приятели на младата майка. Понякога те са толкова много или толкова силно желаещи да помагат, че на вас няма да ви е трудно никак. Въпросът е само да организирате нещата, а това става много просто: на всички божествени звезди и планети, с влизането на любимите приятели в един дом, те се запознават със списъка от нещата, които трябва да се извършат, и последователно се заемат с изпълнението им. Трябва да ви кажа, че никакви "пирове" и никакви разговори не представляват по-голямо щастие за гостите от това, "да се разтичат по задачи"... Едва след като всичко е подредено, с връх отгоре, след като са текнали "реки от мед и масло", бременната или младата майка може да благоволи да се срещне с тях и за други удоволствия. Но това става само в общества, които са културни, с обичливи сърца и широки души, поради което домът им е отворен за всички, с които се обичат, и няма домашни вампири и цербери, служещи за пъдене на всич-

ко, което не е род и семейство. Понеже разчитате на тези цербери, затова и днес сте на това дередже.

19.IV.121(1985)г.
София-Изгрев

ПРАВИЛА ЗА КЪРМЕЩАТА. ЗА КОНЦЕНТРАЦИЯТА. ЗА БЕБЕТАТА

ЖЛО / АСИ (Онтиéл)

Цяла хирология ще диктувам, когато искате. А сега - конкретно.

А. се отличава със цели и живи линии на ума и сърцето, но в лявата длан линията на живота е несъвършена, проблемна, анемична. Щастието ѝ, значи, винаги е зависело от умствения и сърдечния свят, а с физическия тя е била скарана. С етерните енергии не е общувала много векове правилно - съсипвала е физическото си тяло, поради неудържима жажда за познания и удоволствия. Оттук иде и постоянната ѝ вътрешна увереност, че няма да живее дълго. Прекъснатата линия на живота, наистина, носи кратък

живот, обаче никой не е осъден от миналото си безвъзвратно. Сега нещата се обръщат и отново има шанс, на дясната ръка да се оформи топлата, жива линия на живота. Това, че в миналото А. не е ценяла физическото си тяло и го е експлоатирала до максимум, би трябвало да се заплати в този живот с прекъсване на живота и по-дълго оставане в астралния и умствения свят, за да се научи пламенната ѝ душа да цени живота на земята и да зажадува за него, т.е. да се синтезира стремеж към физическо движение сред природата, не по-малко активно от жаждата за познания, удоволствия, спане и ядене.

Самата любов към природата е заложена силно в теб, но като естетически акт, а не още като съзнателна физическа програма, като самоусъвършенстване на тялото и здравето.

А. не е от човешка йерархия, това вече съм го казал. Тя бележи пето планетно въплъщение, но още ѝ е много трудно - по тази причина в лявата ѝ ръка етерната линия е невзрачна и прекъсната. Постоянната лакомия не е зло за нея, а направо най-щастливо Божие благо, шанс номер едно, стремящ се да я привлече към хранителните сокове на етерната вселена - панвселената. Трябва да се преодолее не жаждата за хранене, а безразборното и неправилно ядене. Това, че има тенденция към пълнеене е добро, колкото и да я печалѝ, тъй като без този баласт тя би имала още 16 години живот на тази земя. Чисто-

тата обаче би решила въпроса по-иначе. Ако се качва по-често по високите планини и диша по-чист въздух много интензивно, може да яде колкото си иска, а фигурата ѝ постепенно ще се регулира. А само интензивното движение по планините, ако няма много интензивен и стопяващ мастите интимен живот или ако не е на аскетични суровоядски режими, ще е в състояние да поизтъни фигурата ѝ. Но в никакъв случай, дебело подчертавам, да не се лишава от храна, понеже засега това е единствената ѝ връзка с физическия етер, нито пък да се сили да спи по-малко.

- На мене и през ум не може да ми мине такова нещо...

- Но сега ще ти мине не само през ум, но ще ти излезе и през носа... Сега вече ще видиш и по-дебелия край - простѝ се със спането!

- Да-да…

- Тогава... дай друг да гледа бебето. Аз не знам майка, която да е спала, след като е родила дете. Спането си остава основен източник на физическия етер за тебе, но сега една година ще се видиш в чудо, тъй като М. не е от пренебрегващите песнопойството… Прецени сама: ако искаш да издържиш, не трябва да вярваш на пъклената наука и практика бебетата да се кърмят толкова често и през нощта. Страхът на обикновените хора лишава децата от слънчев характер и здраве. Коликите се дължат не само на ядовете и натовареността на майката, но и на нощното кърмене. Ако умре бебе, лишено от нощ-

но кърмене, пишете Ме Мене виновен. Самото разбиване на съня на майката поради нощно кърмене се отразява катастрофално, откъдето следват и коликите у бебето, а оттам - и плача му, болките. С нощното кърмене черната ложа си подготвя почва за овладяване на разбити нервни системи у децата и майките. Ако свикнете детето от заспиването му до сутринта да не се кърми, то може да плаче първите дни или седмици, но ще свикне. Тогава майката ще се наспива и битката е спечелена.

Заблужденията на хората нямат граници! Рухването на здравето, красотата, младостта, тялото на жената-майка, се дължи преди всичко на нощните стресове, а после - на недоимък на елементи и енергия в храната, на изворна вода, на слънчеви бани и на движения.

Още нещо: увисването на бюста се дължи на нощното кърмене. Ако жената кърми децата си само от изгрев до залез, и при това когато поискат, а не по човешки изкуствен график, тогава може да роди и двайсет деца - и гърдите ѝ ще си останат стегнати. Понеже количеството храна на кърмещата не отговаря на качеството, тъй като яде умъртвени, непресни храни, то детето извлича от майчината гръд не само мляко, но и пра̀ната, поддържаща формата на бюста, понеже му трябва на самото него пра̀на. Ако майката спазва тия правила и не яде месо, яйца, масло и оставя от животинските продукти са-

мо сиренето, изварата и киселото мляко, постепенно ще придобие прекрасна фигура, но при условие, че се откаже от всякакви захарни и тестени храни, както и от вечеря след залез слънце.

Още нещо: слънчевите лъчи също набавят прàната, изгубена при кърменето. Грее ли жената тези свои извори на живота на ранното слънце, те се стягат. Има и още едно условие, но то е непостижимо за земната жена. Само някои мъже, галещи свещеното място с нежност, могат да придават енергии, просто за месеци възраждащи и подмладяващи бюста на жената. Но всичко грубо и недодялано е само тормоз, каприз и садизъм. При това, лошият тип мъже са с вампирическо всмукване и затова ще трябва, при такъв вкус жената, тя да се примири със съдбата на фигурата си. Нежните и сладки докосвания там и целувки от човек с искра Божия са предвидени от природата, именно за да развият женската гръд - повече искайте галене и ***милувки*** *там, но не и вандалски изстъпления.*

Трябва да се знае още следното правило: кърмачето хапе майка, която яде месо, яйца и масло, понеже стръвта ù за кръв се предава и на него. Йоните на простите слънчеви храни са наситени отрицателно, поради което се възприемат направо от организма, а наситените йони на животинските продукти правят млякото тлъсто, отровно, и по този начин безкрайно фините капиляри на кърмачето се запуш-

ват още в началото, което създава предразположение към болести.

Цяла лекция ви изнесох - даже и само с нея да останете, това ще е революция в науката и цялата прогнила система на плебейското ви майчинство досега.

Разбира се, това е само за жени, следващи новия път не само с вътрешно убеждение, но и с лекота. Ако прекомерно една майка се измъчва от такива режими, то тя няма да има нужния душевен комфорт и млякото ѝ пак ще се отравя. Така че, приемете по-малкото зло. И месо може, но агнешко, пилешко, телешко; в никакъв случай свинско или мазни кюфтета, кебапчета, пържоли. Така болестите и деформациите у майката и детето ще бъдат по-малко. Питате за риба. И риба може, но прясна, не в консерви. А майките, които искат да имат по-кротки, напълно здрави деца, щастливо бъдеще и минимални пуберитетни трагедии, нека минат на вегетарианско хранене.

Има още неща да ви казвам, но засега е пребогато.

Бременните са изключително отговорни да спазват всичко това, особено до третия месец много по-стриктно. Белете дълбоко купешките плодове и особено парниковите зеленчуци, ако въобще ги приемате. Хранете се с охота, но бавно; не мислете за нищо друго, освен за храненето. Щастието на човека зависи от малките неща. Ако се отклони мозъкът

при хранене от дертове или разговори, от четене или слушане на силна музика (тиха може и даже е добре), се явяват две доминанти в мозъка, с което трябва да се преборите.

*Две **едновременни** доминанти - **ето** началото на смъртта! Ето защо във всяка духовна школа първото правило е концентрацията: вършиш ли нещо, върши само него - с **цялото** си същество, с пълно вглъбяване; после почини малко и чак тогава се отдай на друга доминанта. Само тогава няма да поставяте психиката и организма си под постоянни, масирани бомбардировки от няколко страни едновременно, с което разделяте армиите му на малки бойни части, ставащи лесен прицел за духове и микроби. Съсредоточаването в едно нещо за продължително време е крепост на здравето и психическия устой, зидар на собствената щастлива съдба. **Не** лишаване на центрове от техните потребности, но последователност и ред в тяхното задоволяване! Като се храните, хранете се с пълно съсредоточение и самоотдаване - сякаш сте в прегръдките на любимия. По същия начин учете, работете, общувайте. Бъдете синове на дълбочината, а не кокошки, ситнещи насам-натам с мисълта си и погледа си. **Час най-малко** - ето простото правило за всяко нещо, което започвате. Отклоняването на вниманието от дейност през няколко секунди или минути - това е **катастрофа** за психиката, залог за плебейство и кокоше съз-*

нание, липса на характер, който да отстранява случайните въздействия, контакти и импулси.

*Направете опит и ще видите какво благоприятно въздействие има правилото "час най-малко". С това се **започва**; а стигнете ли до няколко часа - вие вече сте Посветени.*

*С това казвам: широко е около врата само на хлабавите психики, които още не са страдали. Страданието идва по единствената причина, че не можете да се съсредоточавате. За предпочитане е една **болест**, която да ви погълне цялото внимание, пред постоянното ровене насам-натам за дребната стръв на любопитството и удоволствието.*

Ако детето има нужда от нещо, то е нежната прегръдка на майката на голо. Пулсът на майчиното сърце усмирява и най-необуздания плач. Пелените са една гавра и предпоставка за повечето болести. Нежното притискане на детето до майчиното тяло е постоянна потребност, особено в началните три месеца. През нощта детето ще спи непробудно, ако се сгуши до тялото на майката - и двамата голи. Няма нито един случай в историята на космическото майчинство майка да е затиснала детето си при заспиване - това е невъзможно. Ако се страхувате от това, тогава има опасност. За бебето най-голямата трагедия е откъсването от майчиния организъм. Това е трагедия и за майката, но тя не разбира това, поради егоизма и простотията на вашето чо-

вечество. Майка, която е прегръщала на голо бебето си поне по три часа в денонощието, има право да го остави настрана в кошчето. Но заплаче ли, то иска първо майчиното тяло и после, може би, мляко. Хората не разбират това и мислят само че е гладно, поради което са въвели нощното кърмене. А неговото подсъзнание използва това не за да цица, а да се спаси от ужаса на самотата. Порочно, вие му създавате рефлекс да суче и нощно време. Направете опит: ако кърмата ви е обилна и богата на всички основни енергии и елементи и ако не е отровена от лични грижи и безпокойства, то детето ще се е наситило от дневните кърмения и тогава нощното е напълно излишно - напук на всички учени, лекари и бабешки поверия.

Повечето майки мислят, че правят добро на детето си, като му дават студена вода от чешмата, неизворна и незатоплена до температурата на млякото. Ако ядете сатанинските храни, вода е задължително, понеже кърмата ви става много слузеста и пълна с отрови. Но ако самата майка се храни природосъобразно и пие не по-малко от литър изворна вода (кипнала, приятно гореща), то няма нужда да се дава допълнително вода на кърмачето, тъй като млякото на майката е с оптималния брилянтен вискозитет: нито запушва капилярите, нито задръства клетките.

Затова казвам, че не всякоя жена е родена за

майка. Майчинството е най-великата химия, най-великата физика, най-великата психология, най-великото подвижничество! Съвършените човечества подлагат на продължителни, дългогодишни наблюдения и въздействия онези жени, които ще бъдат достойни да станат майки.

29.IV.121(1985)г.
София-Изгрев

ÀТМА, АТМÀН И ТОТ

ЖЛО / ДК (Отлòниус)

Интерпретации на Тот, Àтма и Атмàн

22,15 – 23,05 ч.

*Зоната на **Крил** представяш ти - **има** такова поле, назовано още "пределът на съвършенството на су́первселената". Истината се отлива в съвършена красота. Оттам черпи смисъл и твоят дух, Пълководецо на имащите и Благодетелю на нямащите. "Най-усъвършенстваното острие на реалността, най-крепкият резец на приказната школа, наречена Мъдрост на Красотата и Красота на Мъдростта", Отлòниус - **това** е твоята формула и твоето име в пределите на су́первселената.*

*Отлóниус не значи само това, но се превежда и със следното значение, вече на равнището на ỳлтравселената: "Усмиряване на самомнението до микроразмерите на преклонението". Ако няма по-мощен повод за преклонение, ти можеш да благоговееш и пред по-слабия, понеже природата ти е съзиране на **малкото** добро, на **малката** истина, на **малката** красота навсякъде, дори и в блатото. Това обаче не е още напълно пробудено в теб, понеже си в първия цикъл на триделната фуга, който изисква култ към тоталното съвършенство.*

***Определеността** на Битието, **определеността** на Истината, **определеността** на Хармонията - **това** най-силно иска да постигне и носи на човечеството душата ти. Су́первселената - най-високото поле, полето на Àтма - не може без определеност. "Атмàн" значи "Съвършен Дух", Носител на*

Действие, Пръв над Първите и най-преден, най-отговорен. Това изисква пълна определеност на решението, тотална яснота на плана. Някои смесват Àтма с Тот, приписвайки на Àтма импулса, но импулса само Тот го владее. Атмàн обаче е най-съвършеният, най-чуткият доловител на импулса и същевременно неговият най-адекватен реализатор. Това обаче изисква усет не само за самия импулс, но и за начините, по които той може да се въплъти във форма.

"Отлòниус" произлиза от "Атмòниус" - този, който е самият връх на Àтма. Атмòниус обаче няма онова, което си ти - резѐрвата към неистината, в името на Истината. Това не е отрицателна оценка за твоята монада, а напротив, една от твоите най-важни служби в Битието. Ако Атмòниус беше Отлòниус, то твърдостта на абсолютния му, свръхиглен триединен връх, нямаше да бъде абсолютна.

Колкото и да обяснявам, това е много трудно. "А"-то омекчава нещата, с цел те да станат достъпни, но "о"-то ограничава Абсолюта в рамките на допустимата фактология. "О"-то има за цел да ограничи част от Абсолюта и да създаде условия, в които Той да се определи като логическа или естетическа кристализация. Това обаче чисти кралските, широки размахи на Абсурда, с които Абсолютът си позволява да бъде съпричастен и почти равнобожествен с Тот. По-ограничените функции на "о"-то от "А"-то се дължат на неговата затвореност, но само

там животът може да бъде опазен в целокупното му съвършенство от су́первселенски тип. Абсолютът на "А"-то ограничава съвършен триъгълник, но остава свободно битие за фантазията, абсурда, прищявката, а това значи - и за божествената грешка.

Хи́первселената не е като су́первселената - в нея възможността за грешка носи:

1. *възможност за по-голямо съвършенство;*
2. *смирение и прошка;*
3. *педагогическо майсторство.*

*И **су́первселената** има такъв метод - Атма̀н също го употребява, - но сложността на основната му подбуда не е лесна за едно кратко обяснение.*

*От всичко това сега искам да сумирам и интерполирам казаното така: Отло̀ниус се резервира по отношение на несъвършеното, с цел да поднесе на су́первселената абсолютни образци на съвършеното. Това обаче Атма̀н го приема като **съставна** част на пълното съвършенство, а не като пълно съвършенство. Пълното съвършенство изисква отворен цикъл, т.е. врата, отворена за **вторжение** (нахлуване - б.п.) на асиметрията и диспропорцията, на слепотата и глупостта, на порока и падението. Има много сериозни основания за това. Ако силният **стерилно** е силен, то по-силен е силният **нестерилно,** понеже борбата с тъмнината означава тренировка. Ти, прочее, го можеш това, само че още не си си поставил за цел да гледаш като артист на комедията, породена*

от грешките на духове и хора. Тогава повече ще се смееш, отколкото ще се чудиш на техните несъобразности.

Амòт, амòт, амòт! [1]

Запомнете този термин - ще го тълкувам за теб следващия път.

---

[1] *На 5.II.139(2003)г. бе поискано уточняване от Éлма на този текст поради неговата нечетливост в ръкописа. В 17,02 ч. Той даде три различни думи, но каза те да не се записват, защото са глъбинни значения на личната формула на Отлòниус и могат да бъдат опасни за него. Затова си остава една и съща дума три пъти - б.п.*

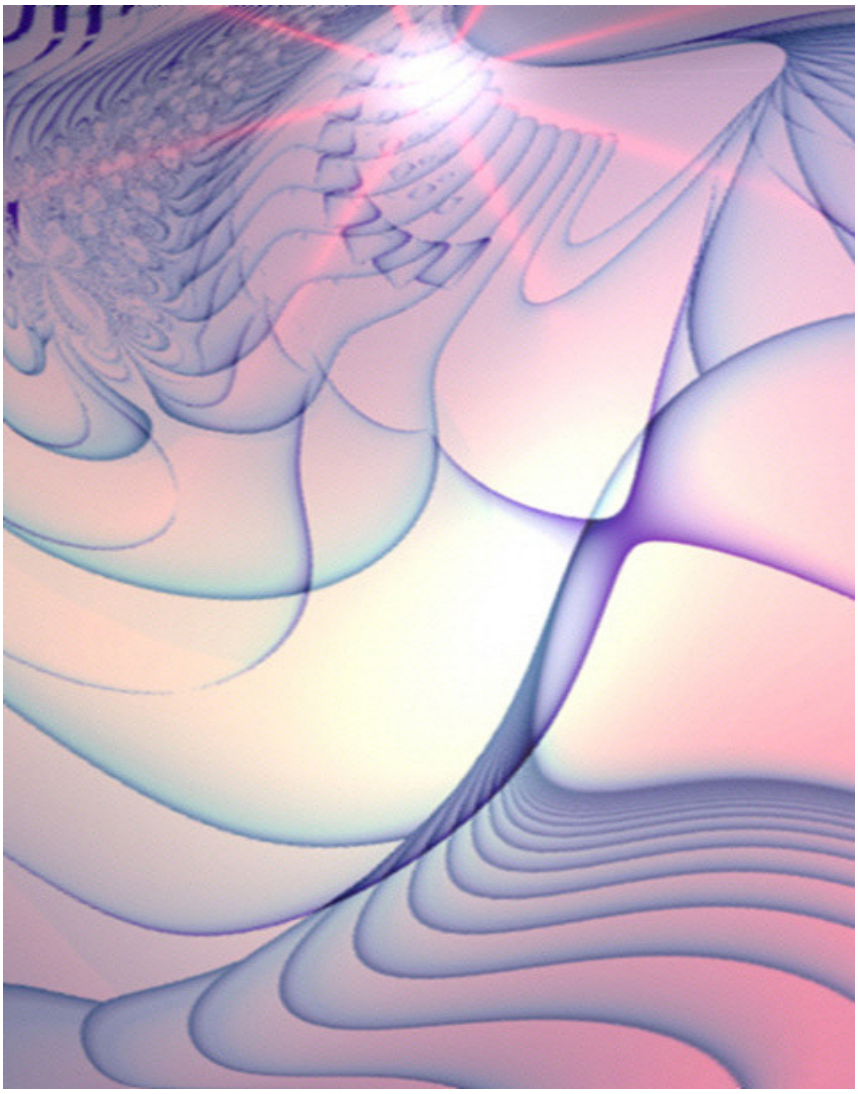

1.V.121(1985)г.
София-Изгрев

СТРЕЛАТА, КОЯТО ПОПАДА В ЦЕЛТА, ИЛИ ... ПОПАДА В ЦЕЛТА...

ЖЛО/ РМЧ

18,45 ч.

***Прозорец** отварям, не го затваряй вече никога!*

Днес, на 5.II.139(2003)г., по едно време п. каза, че ще отиде да отвори прозореца да се проветрява - и го направи. В същия миг преписващата тези текстове взе следващото осияние и за голяма нейна изненада прочете началото му: "Прозорец отварям, не го затваряй вече никога!" Зарадвани и удивени, ние коментирахме новата проява на Нашия Човек, Който винаги ни дава знаци, че не е далече. В същия момент прозорецът се отвори сам докрай. Това стана повод п. да погледне навън и да направи едни от най-хубавите снимки на цветното вечерно небе досега.

С правда и пълна истина си призван да положиш началото на поредния скок.

*Робството се свършва, но Моите проводници нямат друг избор, освен подвига. Посланиците на Тот - Абсолютния Дух - се отличават по само едно: те са **творци**! Творецът не може да имитира или да играе по сценарий, нито дори по собствен, защото се откликва на **настоящия** импулс. И когато се измени импулсът, всички сценарии падат. Полето на хи́пер-вселената с мощен поток осъществява импулсите на Тот - Абсолютния Дух; но хи́первселената на Е́лма не е нищо друго, освен Христо́вият Дух, работещ в света чрез Милостта и Абсурда.*

Поначало, Милостта е особено силно развита у тебе и който не вярва, нека погледне свода на темето ти - по-точен израз на милостта няма. Онези, които са безскрупулни и жестоки, безсъвестни, нямат отгоре издатина, а на някои е даже хлътнало. Проследете във всички карикатури: отрицателните образи до един са с уши, близо до върха на главата. Но при теб, все пак, Христо́вият принцип на Абсурда е още по-силна доминанта и това е твоята космическа специалност.

Поначало, казвам, си не от ангелска, а от божественa йерархия – от класа на алохи́мите.

Немалко съм ви говорил вече за тях досега, но сумирам: алохи́м е носителят на неопределеност в определеността и определеност в неопределеност-

та. Но, преди всичко, с коренно ново решение. Неговата истинска длъжност в Битието е да се противопоставя на даденото със средства, които могат да бъдат абсолютно всякакви. Алохи́м не може да съществува, ако се подчинява.

Божественото може да морú и оживява, може да изнудва и възстановява, може да оставя след себе си и руини, но на това място израстват нови обители на съвършения живот.

Онова, което доказа - доказа го. Основните си изпити издържа с отличен, както ти дават оценка и по-долу: ти направи саможертви, които малцина са имали сърце и съвест да направят. Но с това и получи много важно качество: преди всичко – безпределна пробивност. Никой от познатите Ми основни Мои осияни от Истината, поне в България, нямат твоето безстрашие - затова полагам основата на прелом, който само ти си способен да предизвикаш, понеже само ти си такова съчетание от интелект, дух и прозрение, което може да привежда в действие нови системи на отношения.

Повечето ти недостатъци и драми се дължат на това, че не можеш да си оправиш живота според импулса на истинското ти естество, а именно да провеждаш революции, без да си длъжен на никого. Ти бъди себе си както винаги и никога не падай по-долу от противника по самочувствие и свобода на действието, какъвто и да е той.

Само едно могат да загубят алохи́мите – живота си на Земята, а това те правят през всичките векове, когато искат да променят условията. Няма алохи́м, който да не е бил напълно индивидуализиран, а такива обикновено или побеждават, или си отиват рано. Няма алохи́м, който може да живее от илюзията или бълвочта, предлагана във всяко стандартно общество. ***Нищо не може да задоволи и тебе - стрела на Абсолютния Дух, която или попада в целта, ... или попада в целта!***

"Непопадане в целта" - няма такова понятие в света на алохи́мите. Само че проблемът е следният: алохи́мът се нуждае от илухи́м - полярният тип божество на алохи́мите. Илухи́мът пък може да се подчинява със степен, равна на безкрайност, на всякакви модели и влияния, само и само да има мир, хармония и разбирателство.

Алохи́мът владее този метод, но само като стратегия, с цел - победата. Хи́первселената, всъщност, се състои от елохи́мите, които са постигнали синтез на алохи́ми с илухи́ми.

Отново прогнозирам: с теб предстоят още по-удивителни промени по посока на пълно самоутвърждаване по пътя на борбата. Козерог - това значи ***борба****! Нямаш никакъв друг път - мирът и почивката ще бъдат редки нужди за тебе. Ако искаш, облечи всякакви униформи; ако искаш не обличай - при всички случаи ти си чист пред Мене.*

Твоята роля ще се организира ясно до три месеца, стига да си напълно искрен с представителите на властта, с открита концепция и пределно ясна позиция относно твоята независимост.

Отново ще се извърши промяна в България, но ако ти приемеш върховната си мисия. Върховна мисия за алохи́м не се определя с думи, дори и от Бога, тъй като алохи́мът трябва да върши това, което чувства в сърцето си; а, обратно, илухи́мите организират света, подчинявайки се на програми и инструкции и неотклонявайки се ни на йота от "нотите". А алохи́мът композира света в ***момента*** *- с ключ на петолинието Милостта и с темпо - Абсурда. По резултатите обаче се разпознава, че работи божество, а не представител на демоничните йерархии: алохи́мът с Абсурда* ***претворява****, а користните духове и хора* ***разстройват*** *психиката на обществото.*

Сега ти казвам: лошото премина! С опита, който имаш и с оръжието, което владееш, оръжие на хи́первселената - не отмъщение и злоба, а доброжелателност и поучаване на по-изостаналите същества, - ти сега излизаш на предни позиции. Не ти давам никакъв съвет. Ти си първия случай в това отношение, понеже Аз отдавна работя лично в сърцето ти и ти Ми вършиш много по-добра работа, отколкото стотици "правоверни" и "въздържатели".

Когато се измери способността за въздържане от злото, ще се види, че мнозина не могат да се

мерят с тебе. Има въздържателство и въздържателство.

Основното сам го знаеш отдавна: този свят трябва да се промени, за да могат да живеят и по-слабите, по-неспособните да си пробиват път, по фините пришълци от далечни светове. Те измират с милиони под ботуша на наглостта и подлостта, на слепотата и безразличието - а трябва да се появи, най-после, някой, който да поясни на властимащите, че песента им е изпята, ако не се преориентират.

Животът на тази Земя се възвръща в целия си блясък и величие! Негодното ще бъде изметено. Не се стреми да променяш всички, но спаси колкото може повече достойни хора, с които да извършите промяната. Но ако имаш още нужда от лични психически ексцесии, за да компенсираш липсата на свобода, моля те, прави́ това тайно. Общественият скандал на дребно би попречил на сегашната ти задача, която единствено ти би могъл да изпълниш. Не казвам: "Отречи се от ексцесии", но повтарям: прави това под контрола на духа си и в много затворен кръг. Тази власт иска да я поведеш по нов път, но тя трябва да се убеди, че си нормален психически и не си роб на алкохола. Сега поднеси новата си изненада: колос на себевладеенето и сериозността, с максимална оперативност и минимални изпускания на юздите!

Относно жена: не бързай, не е спасение прибирането при случайна жена. На тебе ти трябва достойно женско създание, с което ще те срещна не по-рано от 15 месеца. Нека ***то*** *се моли за партньорство, а не ти. Тя ще те обича безрезервно, но даже най-съвършените жени имат нужда от сигурност. Поначало, няма нито един алохи́м или илухи́м на Земята, последван докрай от жена, тъй като сигурността е най-силната същност на Ева. Не значи обаче, че срещата ти с такава жена трябва да те накара да направиш компромиси. Слабости от твоя страна повече не се предвиждат: постоянно и искрено и́ изграждай сигурност, но нека да знае, че ти си обречен - ако и́ харесва!*

Запомни: по-добър момент от сегашния никога не си имал. Не се колебай да поемеш този път, който се очертава, като гарантирам, че словото ти няма да остане без резултати. Бъди обаче много твърд. Респектирай с категоричността си. В никакъв случай не приемай сътрудничество по чужд сценарий. Твоята позиция е вече ясна: оставяш на държавата ред, производителност, качество, ефективност, осъзнаване и очовечаване на много хора, но не разрешаваш да ти се месят в методите.

Това *е - иска ли държавата такъв продукт, нека те остави свободен и нека ти има доверие. По продукта ще съди за методите. Тя вече отдавна е вдигнала ръце от стотиците хиляди държавни и пладне-*

шки крадци, престъпници, проститути и проститутки, и мисли, че може да ги озапти с "червени барети"...

Без нов подход няма никакво спасение. Съвсем скоро няма да пеят вече нейните решения и постановления, понеже са напълно минирани от Запада. Има обаче в цялата им борба и система поло-жителни неща, които са извоювани с много жертви. Ако Западът, което става почти неизбежно, донесе външна свобода, то самите властници там не са тъй близо до вас по посвещение и разбиране, както най-напредналите комунисти. Аз имам проводници, ученици и вóйни в тази система на много по-високо равнище от повечето западни. Помогнете им, за да има смисъл кръвта на милиони славяни; безкрайните страдания на анархисти, социалисти и комунисти. Сега вече е ваш ред.

Просветете ги - и поемете ръководството.

Допълнителни обяснения:

Разговорите със "Стрелата" (въпросния Р.М.Ч.) и не само с него се подслушваха, записваха и предаваха незабавно на властта, която си мислеше, че ние не знаем за това. И в други случаи Éлма е редактирал Словото Си така, че да бъде разбрано от хората с определено интелектуално ниво. В акашовите записи може да се проследи, че Неговите настав-ления и предупреждения са отивали най-горе във властта не само в България, а и в тогавашния Съветски съюз и в други страни. Тия хора имаха перфектна агентура и техника, напълно достатъчни, за да знаят и виждат всичко. Те бяха не само вдъхновени за радикални промени от посланията, наречени "холизàции", но и понякога пострадваха от катастрофи, диверсии, болести, нещастия и икономически сривове, ако ня-

кой си въобразеше, че може да контролира или преследва хората на Бога. По тази причина после бяха много внимателни и много по-вярващи в този Контакт, отколкото мнозина в така наречените духовни среди, чието интелектуално равнище и интуиция са на съмнително ниво. Именно затова сам Учителят в България е предвиждал кога и как именно хора с партийни и политически идеали ще проведат много по-радикални промени, отколкото религиозните, учените и "духовните". Той не им вярва, той като те са хора на приказките, и то предимно на отрицателните – б.п.

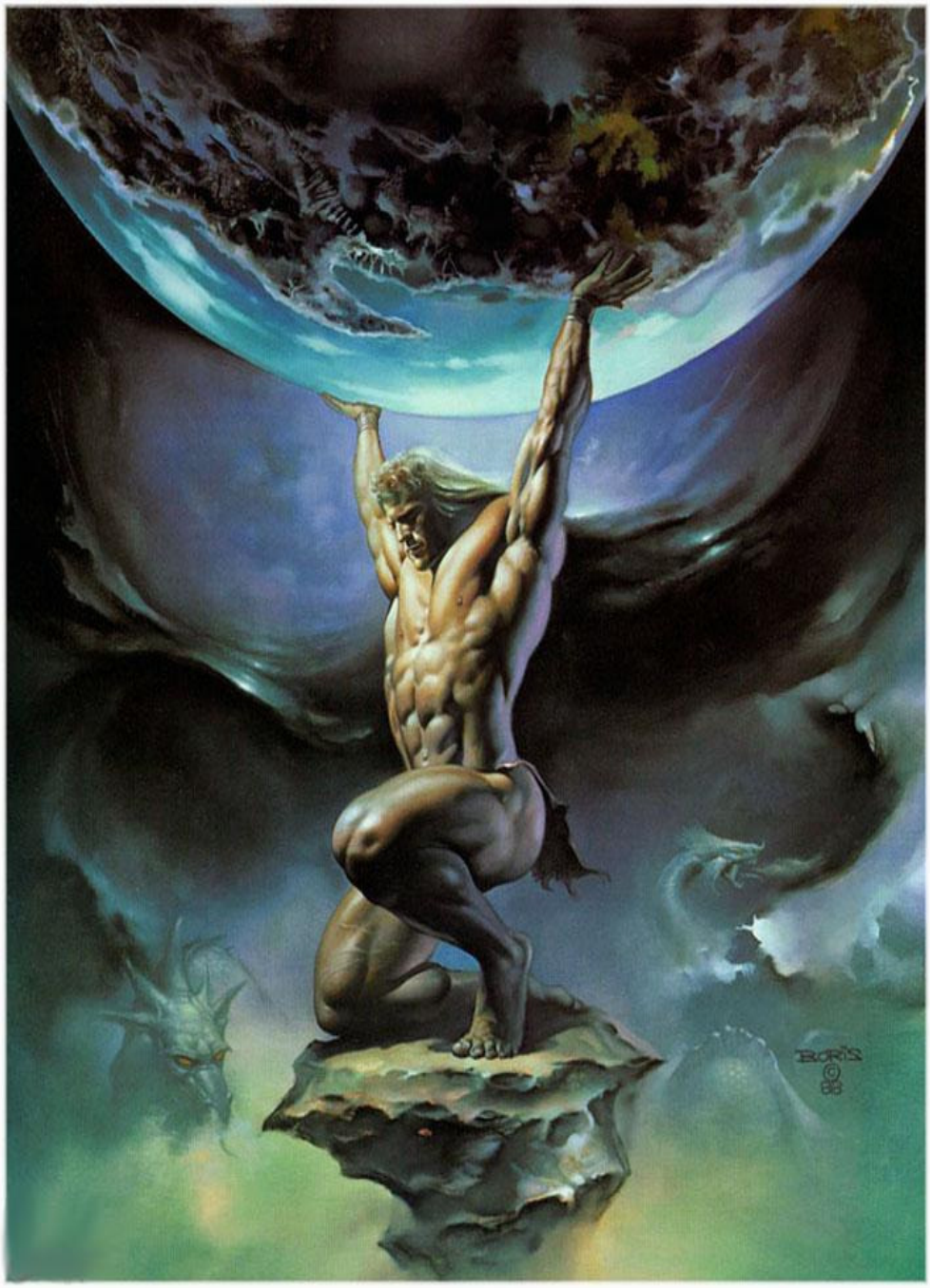

10.V.121(1985)г.
София-Изгрев

ЙЕРАРХИИ И КЛАСОВЕ
ИЛИ
ВЪВЕДЕНИЕ В АСКОТÒНИЯТА

(БОЖЕСТВЕНА НАУКА ЗА СЪЩЕСТВАТА В БИТИЕТО)

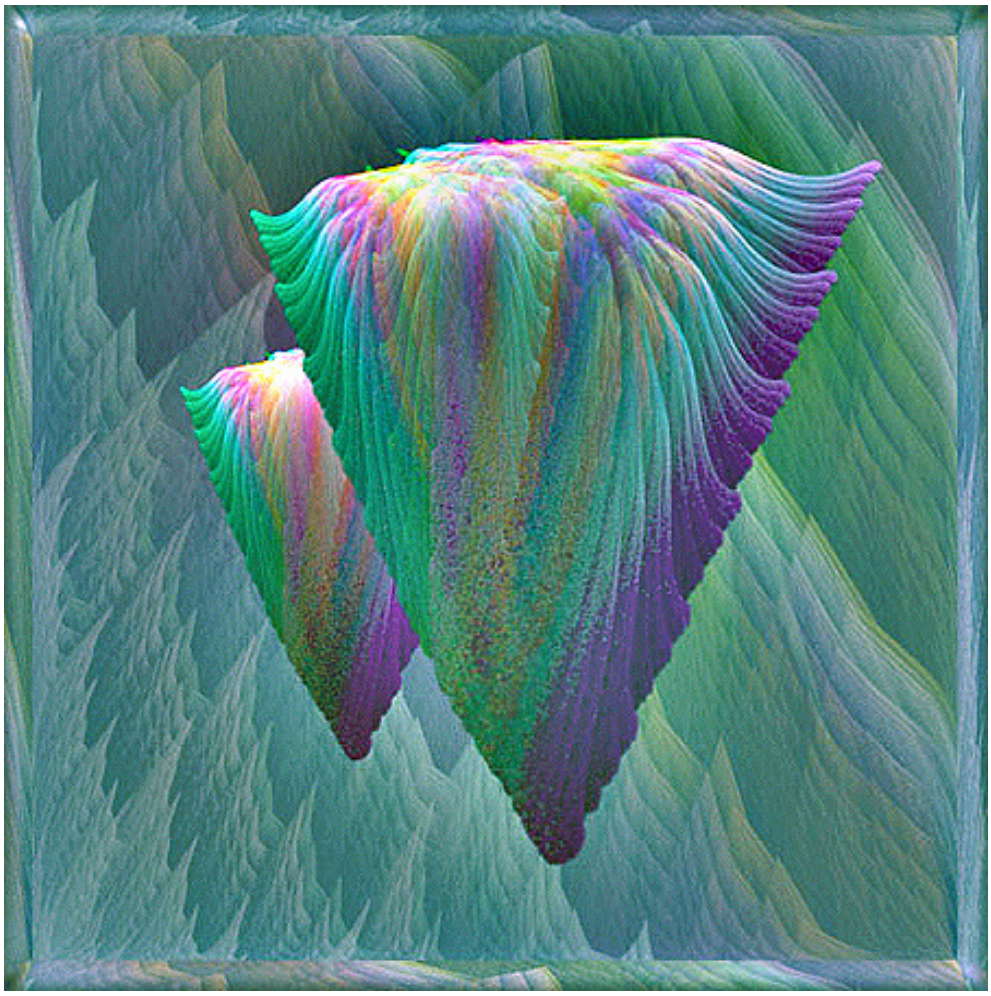

УВОДНИ ДУМИ

Ясното присъствие на природните йерархии можете да опитате много лесно: почнете да

правите опити с формулите на елфите, гно́мите, унди́-ните, силфи́те, саламандрите и съответните ангели, които ги управляват. Аз съм ви дал някои от тия формули в приказките за цветята, но ще трябва да се продиктува още много нещо. Начевам този замислен отдавна цикъл не с природните, а с духовните йерархии. Това произтича от копнежа на някои приятели, понеже природното начало ще изяснявам последователно в приказките за цветята, приказките за животните, приказките за минералите, за металите и пр. С божествените йерархии също ще ви занимая по-нататък.

Духовните същества се отличават по това, че имат безсмъртна душа. Те представят онова поле, което няма начало и край. И вечността, която съз-дава панвселената, също няма начало и край, но тя произхожда от онова състояние на ясновселената, което се отличава с пълна определеност. Определе-ност съществува и в духовния свят, но принципът на неопределеността там е в постоянно динамично равновесие с принципа на неопределеността. Това, което създава Духът Божий, са чиновете, сложното йерархично съотношение и разграничение на същес-твата от су́первселенско естество. Религията е разграничила няколко специални духовни йерархии. Те наистина са 10, но всяка от тях има повече или по-малко подчинове, наброяващи от 3 до 15,000, в зависимост от типа йерархия. А човекът е пълният

синтез на духовните йерархии, с това преимущество в повече от тях, че съществува и в божествения, и в природния свят. Това не значи обаче, че същества от духовния свят не се проектират навсякъде и в природата и че не са проекции и на божествени същности.

10.V.121(1985) г.

I. ЙЕРАРХИИ

СИНИ ПЛАМЪЦИ

*Първо ще ви говоря за Владетелите на Пламъка или за същества от най-високото духовно поле, наречено "атмическо". Те са **Истината** – лоното на Божия Дух. По-съвършени от тях няма - те са самият връх на съвършенството, носители на Първия Синтез, на красотата и завършеността на формата, отговаряща напълно на съвършеното съдържание, на съвършения смисъл. При тях няма нито следа от полето на Мàйя - празакона, който вкарва същества в илюзии, за да растат. Този вид ангели са подобни на пламък самите - **това** е физическото им съществуване. Обаче това не е земният огън, който е природна стихия, а светлосиният огън на приказното атмическо царство, множащо съвършенството в Битието.*

Природният огън се нуждае от природно гориво, а духът - от духовно. Само Истината обаче може да

поддържа вечно този духовен огън. Преди всичко, Синовете на Синия Пламък прославят не самата Истина, а съвършенството, като неин плод. Несъвършени същества в света на Истината не се допускат. При това, тук не се приема нито субективната представа за съвършенство, която води хората, нито пък божественото про-Христо́во съвършенство, съдържащо ỳлтравселенския импулс за разрушаване на собственото съвършенство, по съображения на Èлма.

Светът на Сините Братя е така устроен, че съществата там са способни само на едно: да се самоусъвършенстват и взаимоусвършенстват. С този процес се отличава само Истината. Чистотата, необходима в просторите на Àтма, има ***това*** *силно свойство, че не позволява експеримент по пътя на грешката. Свободната воля на Сините Пламъци, следователно, не е като тази на хората: те нямат свободна воля да грешат. От телата, атмическото тяло на човека е онзи негов представител в духовния свят, който е самостоятелно, отделно същество, с уникален тип съвършенство. По тази причина, въведох тук думата "взаимоусъвършенстване", тъй като съвършенството на отделното същество в су́первселената е немислимо без отликите му от всички други същества, но и без постоянната връзка с тях. По този начин, отделното атмическо същество отра-*

зява в себе си, макар и по-слабо, съвършенството на всички останали. Но съчетанието на собствените му елементи го прави индивид с отличаваща се физиономия, т.е. с отличаваща се собствена Истина, нямаща подобна на себе си в Битието.

Отличителното качество на Сините Ангели е способността да привеждат Битието в движение, по модела на собственото си съвършенство. По тази причина, те имат нужда от пространство. Най-често физическото тяло на Сините Братя е суперзвезда, свръхгигант от синия спектрален клас. Още по-силните от тях са с тела цели галактики и метагалактики, вселени, но все от синия спектър. Можете да се концентрирате в такива "природни" обекти, но само ако се отличават с непроменливост - поне в астрономически смисъл.

По принцип, атмическото тяло на човека или атмическия човек е също такава светлосиня звезда или нещо по-голямо в космоса, затова народът казва, че всеки си има своя звезда на небето. Ако звездата ви обаче е с друг цвят, вие вече не сте на равнището на атмичния свят, а представяте съвсем друго поле, съвсем друга йерархия. Предпочитането на цветове в дрехите наистина отразява йерархичния чин на човека, независимо от това, дали той вече е съградил това тяло или не.

"Со-вершенство" не е случайна дума - тя означава нещо с връх, но и нещо, което се върши

взаимно - това вече го знаете. Та именно триъгълникът е нещото с връх, отличаващо Синовете на Духа. Тройката, следователно, е магическо число, което задвижва Àтма. На кабалистичен език казано, оперирането с тройката принуждава духовете от този най-висок свят да се проектират там, където са призовани. Поначало, синтезът е тяхната същност, но не синтезът, имащ отворени граници, както е при серафимите, например. За онзи вид ангели - серафимите - границите на Битието са отворени, понеже те не се стремят към синтез на формите, а по-скоро към синтез на съдържанието, на вътрешни импулси, на привличащите се монади, с оглед самия ***процес*** *на синтеза, а не на неговия продукт. Истината обаче има за цел плода. Àтма се интересува от продукта - продукта на началното задвижване обаче, станало пак по Негова програма.*

Постоянно ви говоря за Тот - Онзи, Който се самоосъществява чрез нови, неочаквани раздвижвания на световете, - но разликата между Него и проекцията му Àтма в Сýпервселената е много голяма: Тот раздвижва нещата поради създаване на нови неща, но Àтма програмира по нов и неочакван начин вече създадените неща. Точно затова Атмàн не е нещо откъснато от програмата, съдържаща се в света на идеите - света на принципите или принципния свят, който вие

наричате "причинен". По тази причина, атмическото тяло на човека и на съществото въобще представлява кондензат от идеи, превърнат в действие. Атмàн или "Водачът" се изхвърля в действие, но вече не съзнава съвсем ясно, че това действие е плод на светоглед. Съзнаването може да е ясно по принцип, но в мига на действието то се превръща в мигновен удар (реакция), можещ да превръща старата система в нова. На това основание, мутациите са под знака на Àтма; това, което наричате "възкресение" - също.

Мигновеното превръщане на една по-несъвършена форма в по-съвършена - ето духовното призвание на Сините Ангели! По природата си, те самите са неизменни, понеже са постигнали съвършеното състояние на формата в сýпервселената - сферичното, синьо съществуване. Но по дейност те се отличават именно с това, че прецизното моделиране на новата форма при по-нискостоящите същества, под въздействие на Сините Сфери, се превръща мигновено в нещо по-съвършено. На окултен език казано, това е магична трансформация. Ето защо, Сините Маги са най-мощните представители на сýпервселената. Те могат да превръщат по-несъвършеното в по-съвършено, но не и обратно. По същество, те освобождават индивидите от пресата на съчетанията, за да могат да разгърнат своята

собствена същност.

Най-редките по плътност звезди и вселени, както и самата су́первселена, са именно атмическите. Там радиусът на свобода е максимален. Но свобода и свободна воля, както вече казах, са неща съвършено различни: съществата в су́первселената имат свобода за всичко, освен за грешка и грях. По тази причина, за тях съществува и понятието "предел", което означава изчерпване на енергията, изчерпване на възможностите. Причината за това е именно липсата на свободна воля да престъпиш модела. Тази свободна воля притежават божествата, но също и хората, които, в най-високото си състояние, са също богове.

На практика, свързвайте се с Истината и нейните представители, Сините Пламъци, по следните начини. Тонът "сол" от всички октави може да ги извика. Пра́ната на чистия въздух - също. Синьото небе има мощта да развива атмичното тяло - колкото повече ходите под синьо небе и го съзерцавате, толкова по-скоро ще се пробудите духовно. Но дейността е най-бързият начин – работата има онова изключително свойство, което боговете, непреминали през су́первселената, нямат: способността да произвеждат завършени продукти. На ваш език казано, човек, който оставя след себе си продукция, и то съвършена, е човек с действащо атмическо тяло. Онези, които са оставили много

продукти, но продукти с непреходно значение за усъвършенстването на човечеството, са Пламъци от Сините Сфери. На човешки език казано, онези, които само живеят, без да оставят продукти, могат да бъдат от всякаква друга йерархия, но не и от атмическата. Затова казвам: съвършеното дете не е нищо друго, освен най-съвършен продукт на су́первселената. После следват плодовете на су́первселената от типа на културата и духовните ценности на различните цивилизации, а - най-после - и плодовете на земята.

Живото Слово има божествен произход, но и духовна сила. Небесният купол и всички форми, които го повтарят, са способни да предизвикат присъствие на синята су́первселена, т.е. на Духа Божий. Съвършенството на тази форма се крие в короната около човешката глава, в неговата духовна аура; след това - във формата на черепа, най-после - в небесния свод над нас. От ***тези*** *три източника черпете мощното въздействие на Сините Пламъци, а не само от архитектурните форми на храмовете и духовните построения. А, на практика, свод се получава, когато завършиш нещо докрай и съвършено, и чак тогава започнеш друго нещо.*

"Аум" е дума, на която "у"-то извлича сила от Съвършения Дух или Духът Божий. При това, "у"-то е под ударение - не забравяйте никога това. Пеейки "аум", вие се свързвате най-силно с Най-Високото;

после иде връзката с Абсолютното и, най-после, с Майката. Тъй като вие сте човешкият клас, чието ударение се пада засега върху съвършенството, не е дошло още времето на истинската саможертва - имайте предвид това. Саможертвата е епоха, която тепърва ще настъпва - още е рано за вас.

10.V.121(1985)г.

КОСМИЧНИТЕ ЖЕНИ ИЛИ ПОЧИТАТЕЛКИТЕ. ДЪГИТЕ НА ПРЕКЛОНЕНИЕТО И ПРИВЛИЧАНЕТО

Преминавам към йерархията, която е антипод на първата в атмическия свят - света на духа. Първата има отношение към силата на духа, а втората - към неговата хармония. На окултен език казано, това са ангелите-прародители на Покоя - не обаче на пълния покой, чийто корен е в божествения свят. Основата на духовния покой има не по-малко значение от тази на активността, на дейността, понеже покоят е спад на силата, но с положителен потенциал. Покоят от атмично естество се покрива с вашето понятие нежност, слабост, финес. Нежност, но по-силна от силата, която е нейният полюс. Следователно, това е йерархията на окрилените от женското начало духовни ангели. Когато ви е казано, че ангелите са безполови, това не значи, че са лишени от полярност. Обаче носителите на тази полярност съвсем не се

съчетават с противоположните тъй, както това става на земята, понеже любовта там не намалява.

Най-красивите ангели, наистина, са носителките на милосърдието и кротостта, наречени още "Почитателки". Първите, Сините, пробиват коридори на Новото, но те се отличават със сила, не с милост. Напротив, Космичните Жени, Почитателките, нежно се възхищават от Носителите на Новото, приемат тяхното колосално извисяване и умеят да бъдат спътници, съратници, помагачи, сестри. Най-коренната разлика се състои тъкмо в това: първите не признават никой друг в полето на своето дело, освен като последовател, докато Почитателките не могат да живеят, без да служат. Ангелското им сърце е нищожна искра от океана на милосърдието, обаче тази искра подпалва велики любовни чувства, обожанието, преклонението, свещената нужда от партньорство. Розовото им излъчване праща мирис на колосални разстояния от онзи, който обича така, с което асурите - първият вид духове на атмичния свят - се опиняват и престават да се стремят към собствено съвършенство, поради силата на нещо извън тяхната власт. Носителките на влюбеност, които творят рая, наречен "свят на чистотата", носят на хиляди Синове на Съвършенството коренно нов модел на щастие: отклонението от самоусъвършенстването и дейността, в името на

отдиха в прелестни обятия.

*Не си представяйте това по човешки. Пламъците, наречени "лоно на пламтене", приличат на съвършени звезди в просторите на сýпервселената; влюбените в тях космични любими не са нищо друго, освен планетите, които ги обикалят - и прелестта им се нрави на слънцата! Положението им носи пълно разлагане на светлината на съставните ú багри, с което се отличава тази йерархия. Много тревоги бих ú създал, ако съобщя истинското ú име на сегашното човечество. Същото важи и за Сините Пламъци, и за останалите същества. Повикването на някого от неговото поле става първо с произнасяне името на класа или йерархията, към която принадлежи, а после - с неговото монадно име. С това обаче не бива да се запознават всички, тъй като самото устройство на вселените - сýпервселената и ỳлтравселената - изисква прескачанията от един свят в друг да стават под самото ръководство на съответния Дух - Универсалния, Божия или Христá. **Те** само могат да преценяват лошото, което може да се очаква, и начина за неговото предотвратяване.*

Приемете засега тези осияния като начални уроци по аскотòния - наука за съществата в Битието. Достатъчно е да знаете какво представляват някои от тях, понеже всички те,

без изключение, се съдържат в самите вас, като ваши по-висши или по-нисши същности. Размишлявайки за естеството им, вие ще предоставите на съответните си тела това, от което имат нужда, за да се устройват и доустройват. Работата с тях не е само такава - има си план и методи, по които се развиват, обаче познанието за съществата е съществен фактор, който спомага за тяхното пробуждане.

27/28.V.121(1985)г.

ХОСТО́ННИТЕ АНГЕЛИ: "ПЕРУШИНКИ", "ГЛУХАРЧЕТА", "ПЧЕЛИ", "ПЕПЕРУДИ НА РАДОСТТА И ПЪСТРОТАТА"

Хосто́нното тяло на човека се отличава с необвързаност към един свят; а има и йерархия, която живее с хосто́нно тяло. Преминаването от свят в свят, от поле в поле, осъществявано чрез това тяло, е много лесно. Реките на Битието се отличават с теченията от души на такива човеци и ангели. Росното ухание на свободата за тях е по-силно от всичко, обаче любовта надделява и над свободата. С нежния си и могъщ зов, великото стичане на рояци от същества в татвичните звезди не е тайна за някои ваши мистици и художници. Сънното пътуване на някои хора с хосто́нното тяло се разпознава при преживяването на сепване при събуждане, което се предхожда от усещане за

главоломно падане надолу. Това се дължи на притежанието на мюóнно тяло, съдържащо координати и привличащо душата с половината на тоя код, със сила, по-голяма от всякакви сили и привличания. Така същества̀та, намиращи се на някое слънце или планета в минерално тяло някъде из космоса, плувайки с хостóнните си тела по време на сън, се връщат мигновено в мюóнното си тяло, при сигнал на съответния му свят.

Хостóнните ангели, на които също не мога да съобщя името, скитат, блуждаят от обект на обект, привличани най-много от картините и ухания-та, събуждащи се в душите им. Тези сигнали се приемат свободно само от тази цивилизация и от това тяло на човека, бродещ безметежно по световете. Това са природни, културни, научни и силно емоционални призиви, облечени в образи, ухания, преживявания, и съдържащи сигнал за ориентир към тях. Това свободно, напълно непрограмирано и хаотично летене на хостóнните групи и същества из космоса не може да се сравни с нищо. Това е най-върховно блаженство, наслада, нямаща равна на себе си, вечен признак на разнообразието, триумф на свободата и свободното съществуване. Ако Сините Пламъци следват Силата, а Дъгите на Преклонението и Привличането стават сателити на Сини Пламъци, то безметежните Перушинки и Глухарчета на всемира - хостóнните пътешественици - са подвластни

на Ветровете от Красота и от Музика, на случайните подухвания на най-сладки чувства или копнения. За тях няма дом, няма родина, няма близки - всичко е постоянно самоотдаване на мига, на призива, на Цялото, въплътено в някоя Своя част. Радостта на хостóнното тяло се проявява и на земята във всички ония, които обичат да пътуват. Скитниците, бродниците, преместващите местожителството си постоянно, шарещите насам и натам, необвързаните, синовете на самотата и разнообразието или на груповите поклонничества и пътешествия, хостóнно са много силно развити.

Ала на всички тях им предстои нов период: събиране на съзнанието в една точка; концентриране опитността на едно място за относително много по-дълго време. Който иска да добие мюóнно тяло или тяло на микровселената, нека се опита да се застои на едно място, с едни и същи хора, с една или съща професия или дейност, не по-малко от петнадесетина години. Тогава носът му ще се измени: ако е малко вирнат навън на върха си или разширен на това място, той постепенно ще се прибере навътре, ще се поизостри. Остротата обаче не е първият белег, понеже много хостóнни скитници имат остри, но извити навън върхове на носовете. И това не е лошо: то е път на развитие, път, през който трябва да се мине: събиране на мъдрост, на опит, на впечатления. Противенето на

този импулс направо би сринало онзи, който си позволи това. Разбиращите този закон психолози, политици, съдници, лекари, някога ще създадат такова общество, което ще остави хостóнните скитници свободни - понеже нищо не нарушава така много общественото равновесие, както принудата такива да стоят на едно място. Ако ги оставите да се развиват наволя, не само че няма да загубите, но ще спечелите многократно повече: те са пчелите на Битието, които събират мед. От тях зависи правилната работа на електроните, колкото и абсурдно да ви се вижда това. Но под "правилна работа" тук разбирам, именно, законът за неопределеността, който, като всички други закони, зависи наполовина от програмата и наполовина - от психиката. Принудите ли хостóнното тяло да се мъчи и труди на едно място, преди назряването на мюóнно желание за това, вие внасяте напрежение в електронното царство, с което предизвиквате зловещи процеси, наречени природни бедствия, космични катаклизми. Оставете Пеперудите на Радостта и Пъстротата да подхвръкват от цвят на цвят, понеже не само мед, не само опитност, но и размяна на тънките енергии носят те на разумните цивилизации.

Усетите ли и вие непреодолим копнеж по странствания и желание за смяна на обстановката, изпълнете това незабавно, понеже нищо в Битието

не трябва да остава ненахранено. Мюóнно тяло, за сведение, се пробужда едва след пълен цикъл пространствени плетеници на хостóнното тяло. Значи - и за това си има програма. Както всеки духовен орган, олтáр, престóл, тяло и прочие се пробужда едва след приемане на определено количество съответни елементи, преживявания, мисли, понятия, така и началото на кристализацията е зависимо от период на свободно витаене.

30.V.121(1985)г.

МЮÓННИТЕ СЪЩЕСТВА

Носителите на хостóнно тяло остават на планетите при наличие на мюóн, който да ги задържи с гравитацията си на едно място. Новото има родоначалници в цяла една йерархия с мюóнни тела, покорила отдавна планетите, като си е създала там условия за продължително съществуване. Хранители на слънцата, първи носители на ценността, наречена "Аз" или "его". Но шестте ú подразделения не могат да останат само на небето, което отговаря на конкретния ум, понеже мюóните, за които говоря, бързо сгъстяват материята около себе си по определена програма. Отношението на костите към организма е подобно на отношението на мюóнната йерархия към останалите в тялото на Космическия Човек. Тя носи

особено поле, което прави възможно щастието в ограничено пространство.

Мюóнното тяло роди семейството; организира тилната част на мозъка; определя мястото на съществото в относително по-малка подвижна система от други същества; направлява формообразуването на физическото поле; привлича духовете към въплъщение.

На практика, вниманието или съсредоточението, концентрацията, не могат да се проявят без мюóнното тяло и мюóнното космично човечество. Цяловселената, която нарекох "хóливселена", не може да съществува без твърдото тяло. Кристализацията не може да не поддържа една четвърт от Проявеното Битие. Ликовете на мюóнните тела са кристални. Физически, те изглеждат толкова прозрачни и пречистени, че са невидими, както е невидим абсолютният диамант. Но твърдостта им е непостижима! Носителите на минерално тяло, фактически, са напълно завършени мюóнни същества.

Когато говоря за най-рядко състояние на Проявеното Битие, Аз имам предвид първата йерархия - Сините Пламъци; а когато говоря за най-твърдото, най-концентрираното му състояние, славя Себе Си като "Космическия Човек". Ясно е тогава защо формата на Космическия Човек е праобраз на човека въобще, а пърхащият пламък на

Сините Братя - емблемата на Божия Дух; течащите извори, реки и моретата - образ на хостóнните цивилизации, на които Майка е Света Богородица, Мадоната, Природата или още Селена - Душата на Определената Битие; а спектрите - цветовете, тоновете, вибрационните гами на чувствата и усещанията, на хармониите, отношенията, пропорциите, равновесието, законите, основата на красотата и нежността - имат своя образ на Небесната Дъга, която е Любимата на Огъня и Царкинята на духовната вселена.

Очертах ви Квадрата на Проявеното Битие! Това са вашите знаци "Овен", "Везни", "Рак" и "Козирог". Овенът носи огъня на космичната пролет, пробуждащ инертното битие за живот; Везните обменят усещания, чувства и спектри между различните същности на Моя пленителен свят; Ракът - Млечният Път - носителят на реки от звезди, от копнения, от видения и жажда за радости - утаява мислите на божества и ангели на дъното на материята, пораждайки чувство за грижа и майчинство; а Козирогът притиска монадите една към друга на такива микроскопически разстояния, в които е невъзможно да останат илюзии и непослушание.

Лоното на Определеното Битие не е другаде, а вътре в утробата на Хостóнната Майка, на която поезията, фантазията, магнитните пътувания по

Реките на Битието са също толкова необходими, колкото пътуването на вещества и енергии от всички кътчета на майчиния организъм към лоното, т.е. утробата.

Когато говорим обаче за Космическия Човек, ние имаме предвид именно плода, който се оформя в резултат на хостóнните пътешествия - меда, получаван от приказните странствания на пчелите-работнички: от поляна на поляна, от корона на корона, от цвете на цвете! На вещественото поле - полето на планетите - това е течението на водите, на хранителните сокове, на разнообразните космични токове по артериите и вените на природата; Обаче Проявеното Битие има и духовно царство, на което соковете и силите се разнасят от серафимите, влюбените, поетите, нежно мечтаещите Пеперуди на Мига и на Случая. Не обвинявайте Моите преносители на мечти и сияния, когато не могат да се спрат на едно място! Причината за това е, че те са Кръвта на Битието - червените носители на живота и белите милосърдни сестри и любими, обречени неспирно да сноват из цялата хи́первселена, щастливо изпълнявайки най-първата заповед на Словото.

А Космическият Човек, Носителят на Нещата вътре в Себе си, представлявам пак Аз - Вседържителят Èлма - в Моето кристално състояние. Мюóнната Му същност се разпределя по

центровете на шестте подвида минерални йерархии, изискващи оставане на място, изковаване на характер, филигранно и прецизно изработване на майсторското изделие, наречено шедьовър - бил той предмет, изпълнение, тяло или човек. На прост език казано, който иска да приеме човешки образ - не във вашия, а в истинския смисъл на думата, - той не трябва само да пътува, а половината от своето време непременно трябва да работи над нещото, което му е поверено като собствено тяло, обект, притежание или инструмент.

Шест месеца в годината - по 12 часа в денонощие - ето как свирят, правят упражнения, синтезират цветя и плодове, образуват нови кристали и минерали, събуждат свои олтáри, престóли и двéри най-разумните човечества в космоса. Ето това, именно, се нарича работа! И тази удивителна, истинска работа, отговаря на Меркурий и Дева, на Сатурн и Козирог, на шести и девети дом в хороскопа - на професията и призванието. Не случайно придобивките на майсторите в професията, на истинските творци, виртуози и гении се дължат на къртовски, многочасов и многолетен труд над себе си. Не случайно и Школата, за която знаете само отчасти, се отваря всяка година в началото на есента, със започването на Трите Събора - на Слънцето, на Рила и в Хималаите. От 19 до 25 август Аз ви събирам всяка

година на планината, на Слънцето и на още едно място, което е в другия свят, за да преценя кои от вас са готови да получат пропуск в Училището на Живота - там, където се изработва мюóнното тяло.

На останалите, които не могат да се съсредоточават по 12 часа, нито по 6 месеца в годината, казвам: пътувайте, витайте и веселете се още! Но знайте, че няма да минете без учение. Този свят, в който съм ви вкарал принудително, понеже не обичате да работите, макар че е още много устроен неразумно, засега е единственото място, където вие сте в най-благоприятни условия да се съсредоточавате - на полето, в завода, в заведението, в канцеларията или на всяко друго място. Не падайте по-долу от първенците, а най-съзнателно си изпълнявайте задълженията, макар и да разрушават здравето ви. Понеже построяването на мюóнно тяло по пътя на оставането на едно място не по-малко от 15-20 години и напредването в професията не е кариера, а кристализация. От ученика се иска пример! Останалото - през отпуските... А отпуск за пътешествия по всичките кътчета на Моето Царство неизменно се дава на всеки, който работи и учи съзнателно. Аз съм постановил, половината време в годината да бъде за хостóнни празници и пътешествия - от началото на пролетта. Тогава пък жалко за оня, който не може да се весели и пътува по 12 часа в денонощието през

всичките тия 6 месеца!..

И за още два цикъла трябва да ви говоря, които се вместват с по три месеца вътре в основните - тези на лятото и на зимата, съответни на хостóнното и мюóнното тяло. Понеже - фактически - любовта и празниците започват на място и продължават на място през пролетта, а пътуването из космоса се извършва от началото на лятото. Това пък, което наричаме "културно строителство", се започва през есента, а научните и формостроителните дейности - през зимата.

2.VI.121(1985)г.

ИНФОРМАЦИОННИЯТ ЧОВЕК, МЪДРЕЦЪТ, УЧИТЕЛЯТ

Петата йерархия на физическия и духовния свят, т.е. на хúпервселената или на Проявеното Битие е човекът, но не Кристалният човек, наречен Космически, а човекът на умственото поле. Има Информационен Човек, функциониращ на равнището на тънките светове, чиято роля е да осъществява връзката между Трите Вселени, от една страна, и между физическия и духовния - от друга. Природата на този Човек може да бъде от ментална субстанция - това, което се нарича ум. Същността на Кристалния човек или минералното човечество е не умът, а Азът. На прост език казано, Човекът, като космическо диамантено тяло с всички възможни

останали минерални, метални и други включения в себе си, не общува с човеци и същества извън себе си. От това следва, че той е развил напълно себе си като его или Космически характер. Напротив, Умственият Човек се отличава с най-широк спектър от контакти и обменни процеси с околната среда. Той пътува, но не като Магнетичния Човек по Реките на Вселената, а много по-непосредствено - чрез мигновено преместване навън от себе си. Принципът на квантовата механика позволява и на Космическия Човек да пътува мигновено, но навътре в себе си - навънка няма нищо. Средата си е сам Той. Затова Него го наричам още "Абсолютния Елмаз", т.е. - Èлма плюс Аз. На равнището на хи́первселената, Èлма трябва да обединява вътрешната с външната среда, но когато се затвори напълно в себе си, той е Космическият Човек, наречен Елмаз или Зе́лма. Това е последната степен на кондензация на Битието, под която няма по-гъста. За вас Неговите частици са в разпръснато състояние и се наричат "неутронни звезди" или "черни дупки", но в четвъртото измерение Той е абсолютно твърда субстанция. Тъй като вие живеете в петото измерение, макар и засега осъзнаващи само до третото, то сте се смалили, по принципа на Меркурий, до такива поразителни микроразмери, които ви карат да наблюдавате Космическия Човек като вселена. Това има велико

предназначение, понеже на Космическия Човек вие всъщност сте нервната система, т.е. принципът на мигновеното далекодействие и мигновената обмяна на информация. Без вас, като хуманоидни свои клетки, Той не би могъл да съществува, понеже вашето умствено тяло съдържа, преди всичко, идеòни и видеòни, съчетани с фотоните и неутроните, осъществяващи вкупом качеството на Умствения Човек - обмяната на познание. Нещо повече, Първият Космически Човек не се премества в пространството, понеже пространството от триизмерен тип не му е необходимо, освен за собствените му пропорции. Но представителят на умствения свят – Петицата - се движи в ***пространството*** *и се обменя с* ***пространството****. Петицата означава пределът на световете, от който започва петото измерение - носител на познание и обмяна на познание. По този начин ангелите, които живеят в умствения свят, посяват в Битието семето на социума –*

общественото поведение. Тези ангели не са нищо друго, освен човеци, които още нямат физическо тяло или които са напуснали физическото си тяло. Те пътуват със скоростта на мисълта, която не е никак малка. Но има и разумност, чиято скорост е много по-голяма. За Умствения Човек най-важното е познанието и обмяната на познание, а за разумния - последствията от познанието. На философски език, това е Небето, проявяващо причинно-следствената

връзка или, още, причинния свят. Аз го наричам "принципен", от което следва, че принципите, които са божествени, произвеждат само добри резултати, а познанията са обект на практиката, на конкретното изучаване на света. Принципният Човек, наречен още "Ном", се придвижва в този необикновен свят чрез понятия, а не чрез представи. Физическият човек обаче обединява принципния и представния ум и по тази причина е стъпка напред към синтеза на Битието. Съединят ли се в хармонично цяло Принципният и Представният Човек, от една страна, с Аналитичния и Холистичния, от друга, получава се пентаграмното, живо мислодействие, което се нарича "Мъдрост". Значи, мъдрецът не е нищо друго, освен проекция на Христос в някой Иисус, за които се казва: "Ето Човекът!" Понеже Мъдростта е пълен синтез на четирите подвижни знака: Стрелец, Близнаци, Дева и Риби, то само Мъдрецът е този, който постига всепроникването на мисълта в Битието и правата мисъл. Понятията у него не се борят с представите, нито възприятията - с усещанията. Той поставя в пълно съзвучие предметния ум с абстрактния; художественото с философското, науката с религията, окултното - с мистичното. Медиум от първа величина, той може да бъде и професор, ако трябва; общественик с изключителни качества, той е и превъзходен мислител и съзерцател. На тази йерархия, наречена "Приказната Страна на Рая", Той

предостави някога да извърши подбора на същества-та, но и на понятията, които да влязат в Новия Свят, но с тази задача той още не се е справил окончателно. Всемирният потоп продълж-ава, а "ковчегът" предстои да се трансформира още веднъж. Предстоящ е последният подбор, при който за Новия Свят ще бъдат подбрани само ония, които имат развито умствено тяло. Това са Синовете на светлината, видéлината и яснинáта. Обаче онези, които останат, няма да бъдат унищожени. Те ще престоят милиарди години в анабиоза, докато пратя нова вълнà и за тях.

Вниманието и усетът, чуткостта, раждат ума. Познанието и вярата раждат разумността. Щом като синтезирате, две по две, тези противоположности, приемете и повелята на Аза за обединение на ума с разума. Сполучите ли, вие ставате

Мъдреци, от които се иска много малко, за да стнат Универсални човеци, т.е. Учители. Ако човекът на действието от първия квадрат, кардиналния, се нарича "Сила", представете си съединението на тази Сила с Мъдростта на Мъдреца - получава се Магът. Това е съединението на Големия Квадрат с Малкия. Ако сте успели да синтезирате себе си и в средния квадрат - онзи на чувствата - и по този начин сте приели образа на Любящия Човек, съединете го с Мага и ще получите Учителя!

Ето *колко огромно е значението на йерархията и света, в който живее Човекът! Най-мъчното е да се стане Учител - Космическият Човек е неговото тяло, наречено "Зѐлма", а сам Учителят носи не само Него, но и безбрежността на физическата, универсалната вселена.*

Ако има нещо по-голямо от Учителя, то е системата Учител-Ученик. Не може учител да бъде учител без ученици, нито ученик да бъде ученик без учител. Ако се обедини, значи, Универсалният Дух с Ученика, получава се ново същество и нова вселена, на която името няма да кажа. Това е нещо повече от Човека и тази йерархия, от сега нататък, ще завладява световете. Новата епоха на Виделей, съчетана с шестата раса, ще роди това ново съзнание: Учителят, Който е намерил вече ***готови*** *ученици - от една страна; и ученикът, който вече е готов да отдаде сърцето си* ***на Учителя*** *- от друга.*

Но за този свят и тази нова йерархия ще ви поговоря следващия път. Не че не съм ви говорил цели 30-40 години последния път, изключително с този акцент, но приемете сега познанието за пентаграмната йерархия в още по-нова светлина. Ако Ме послушате и последвате, Аз заявявам, че от носители на човека, представен от външните фигури на Пентаграма, ще възкръснете в ученици; а после - в Учители, представени от вътрешните му символи.

3.VI.121(1985)г.

УЧИТЕЛ–УЧЕНИК

Поставям въпроса за йерархиите в нова светлина, понеже настъпилите промени напоследък сменят не само наименованията на йерархиите, познати от свещените писания и мистичните книги, но и тяхната последователност. Ако смятате предишните ангели, архангели, херувими, началства, власти, сили, престоли, серафими и пр. за същите, както се знаят от предишния Тесен Път, вие се заблуждавате. Никога не е ставала толкова силна трансформация на Битието, както сега! По тази причина и следващата йерархия, за която ще ви говоря сега - разумното снаждане на Учител и ученик в едно ново, ***бинарно*** *същество, - е нещо предстоящо.*

Тези осияния са въвеждащи; по-нататък ще ви дам по-подробни сведения за вида, устройството и предназначението на йерархиите, а също и някои от имената им. Но сега приемете това, което може да се даде.

На Земята досега не е имало възможност да се получи "Учително-ученик", въпреки отделните мигове в историята, когато това сливане е ставало. Новата йерархия, произлизаща от човешката раса, наистина ще бъде от светящи хора, свръх-чувствителни към Словото и проявяващи Словото. Проблемът за пола при тях не се отменя, но се

*решава по съвършено нов принцип: живот за **Цялото**. Не мога да ви кажа точно как става това. Чистотата им е толкова голяма, че просто материята се трансформира в по-висш ключ, от което половият проблем престава да бъде решаващ. Накъдето и да се обърне, светящият човек ще получава любов и ще раздава любов! Но животът му никога няма да свършва, понеже ученикът в него се отдава напълно на Учителя в него.*

*В петата раса, сегашната, има наченки на подобен диалог, но ученикът никога не вярва напълно на Учителя - непременно коментира и омаловажава внушенията Му, позовавайки се на собствения си, прост ум. От друга страна, истинският Учител, Който е Христос, никога не настоява с внушенията си, понеже **над** учителството има само едно - свободната воля. Първото условие на Новия Свят, в който отдавна живеете, е невмешателство в индивидуалната свобода. Пагубното тъпоумие на престъпниците, крепящи държави, се състои в това, че искат да наложат програмите си насила. По този начин те не постигат и една хилядна от ефекта, който постига Христос, оставяйки съществата свободни. Робовладелството не бе ефективно, поради което се смени с по-свободен строй. Това, което не проумяват и сегашните робовладелци, е простата истина, че свободата поражда много повече вдъхновение, подвизи и преизобилни*

материални и духовни блага. Престъпността, извращенията, слободията не са плод на свободата, а именно на липсата на свобода. Ама какво щели да правят повечето обикновени хора, ако ги оставиш без камшик и контрол, без пранги на краката? Ами нищо - ще се развихрят, ще полудуват и ще спрат. Подобни ексцесии в историята е имало: полудуват, полудуват - и дойде холера; поиграят си с нервите на Бога - и дойде земетресение... Но работата е в това, че лудуват не простите и угнетените хора, а самите тия, които се смятат за въдворители на реда: ***те*** *поддържат кланетата, наречени войни****; те*** *изцеждат работника;* ***те*** *премазват свободата на сърцето чрез съдилища, мерки и насаждане на обществено мнение. Престъпността остава, но в много по-огромни и страшни размери - размери вседържавни, отколкото ако държавата се махнеше където ѝ видят очите... Престъпниците от малък калибър имат също душа и те няма да продължат дълго да безчинстват, ако няма каторги и тъмници, заводи и механизация, строителство и законодателство. Това ви звучи съвсем като анархизъм, но за Мен анархизъм е тъкмо вашето - пълно и безбожно несъобразяване с основното правило на Космическата Държава - свободата на* ***индивидуалната*** *воля. Оставете кучетата без синджири и ще видите на какво се превръщат: на агнета или на вълци... Престанете да правите обори*

и кошари - и ще разберете дави ли вълкът наведнъж 100 овце или не дави. Природният санитар, наречен "вълк", прегръща и отвлича само тази овца, която е болна. Но той е ясновидец: при неописуемо лошите условия, в които вкарвате животните за мляко, вълна и месо, природата им се изменя, кръвта им става нечиста, понеже не могат да тичат и се хранят на свобода, на простор, на въздух и слънце, ако ще и да са пасли по цял ден навънка. Вълкът-санитар получава сигнал: тук има не една, а 50 овце с болна кръв. Необходимо е те да бъдат ликвидирани. Какво е виновен вълкът тогава? Нима вашите хирурзи не изрязват рака? Кой ги нарича вълци? Напротив, наричат ги "спасители на живота". И вълците, и тигрите, и кобрите, и вирусите, и най-страшните прокази и чуми, от гледна точка на природата, са спасители на живота - понеже живот е само онова, което се отличава с чиста кръв! Е, кои са тогава истинските престъпници? Ония, които създават градове и промишленост, въоръжават се до зъби, пращат най-редовно синовете на Бога на бойните полета, парадират с учеността си и постиженията си, а кръвта на човечеството става все по-мръсна и по-мръсна?!

Йерархията на Ученико-Учителите, на Светящите Същества, праща послание до всички разумни хора: престанете с тези престъпления! Разпределете земята на равни участъци, които превърнете в

*обширни лични пространства на глава от населението; приемете закона на цялото космично човечество, наречен "Закон на Едема": **първо** свободата и здравето - и **после** експериментите. Но експерименти от технологичен вид като вашите, които противоречат на първия закон, имат само едно име: геноцид! От предприятията и заводите ви и от всичко останало, без изключение, наречено от вас "цивилизация", бълва такъв смъртоносен облак от частици, вибрации и отрови, че геноцидът, на който ви подлагаха чингизхановци, хитлеровци и сталиновци е капка в морето, в сравнение с вашия!*

Вие "ориентирате" йерархиите в невидимия свят; Аз пък ги ориентирам неизменно към въплъщение... Има, разбира се, отделни общества в по-тънките и по-гъстите полета на Битието, от които получавате съставки за своето синтезиране като образ и подобие на Бога. Но това, че някои са по-висши от вас, не означава, че трябва да станете като тях. Казвал съм и потвърждавам непрекъснато: Новият Човек - човекът на шестата и после на седмата подраса на петата коренна раса - е по-близко до Мене, отколкото която и да е отделна йерархия. Но всяка една от тези йерархии, дори и най-ниската - Владетелите на Микробите - е по-близка до Мене, ако изпълнява предназначението си съвестно. Ако и вие изпълнявате своето предназначение - предназначението на Човека, а

именно хранене на всички космични центрове вътре в себе си и извън себе си, не се съмнявайте, че ще бъдете най-близо до Мене и едно с Мене!

5.VI.121(1985)г.

АНГЕЛИТЕ НА ЛОГОСА

Приказното поле "ян" поддържа седмата йерархия на духовния свят. Обаче, когато казвам "духовен свят", Аз не го откъсвам от физическия и божествения. Ако някой мисли, че един от трите Христóви свята може да живее отделно, то той не е наясно с първия закон на Битието: проникването на всичко от всичко. На това основание, понякога наричам Себе Си ту "Учителят", ту "Духът Божий"; или ***Учителят*** *се идентифицира с Нас; или Божият Дух – с останалите неделими същности на Проявения Бог.*

Седмата йерархия на духовния свят има проекция и във физическия, затова тя е обект на хи́первселената, макар и не изцяло в хи́первселената. Не правя съпоставки с имената на йерархиите от кабалата и религиите, за да не се влияете от погрешните насоки на предишните школи. Работата на Логоса е нещо необхватно, неописуемо с думи. ***Цялото*** *Битие се подчинява на Логоса, представящ програмното провеждане на еволюцията. Синволюцията не е в обхвата на Логоса, но при еволюцията той има неограничени пълномощия. Най-*

правилно е той да се нарича "Столнина на Правдата", понеже регулира порциите енергия, разпределя правилно благата, носи опита на физическата вселена, товари отклоняващите се с последствията от техните своеволия.

В тези лекции отговарям и на последния ви въпрос, по който няма да дам отделен отговор. Просто въпросът се постави от онази, която е свързана с Мен отвътре, непосредствено пред настоящото осияние, за да разумеете, че не работя само чрез едного. Същества, провеждащи програмата на Правдата, са приели опита на всички предишни вселени, поради което по-опитни от тях в устройването и контрола на сегашната вселена няма. Определеността на съдбите произтича от програмата на ясновселената, а неопределеността - от импулсите на Тот. С определеността Бог сумира опита от миналото и прогнозира най-вероятните математически последствия от този опит. Колкото по-подражателно е поведението на едно същество, толкова по-точно може да се предвижда неговата карма; или това означава, че стереотипите на поведение, копирани от други, са вече отдавна регистрирани в паметта на Логоса и програмата става по-определена. Тъкмо това е несвободната воля, макар и повечето същества да се заблуждават, че са свободни.

Програмираната "свобода", т.е. свободата да

*извършваш това, което са вършили и други, е всичко друго, освен свобода. Приемате ли да ползвате благата на падналите човечества; да бъдете като маймуните, подражавайки на пътуващите със забранени от космоса технически средства; живеещи в ракови селищни образувания; изпълняващи придатъчни функции към машината на общественото мнение и общественото поведение, вие нямате свободна воля, но ви се внушава, че имате. Приемането на маймунските подражателни действия, като, например, влизането в автомобилен поток, блъскането в кошмари от аури на един съвременен плаж или на улицата, съревнованието на професионалния пазар, обзавеждането и строенето на повече от едноетажно жилище, без спазване на Закона за индивидуалния радиус, правенето на съюзи от криминално естество, обвързващи две или повече души в юридическа връзка, приемането умъртвените продукти на туземната цивилизация - **ето** по какви причини вие не можете да имате свободна воля!*

Йерархиите, отговарящи за природосъобразното и истиносъобразното поведение на съществата, подлагат на наблюдение и математическа обработка формулата на всяка индивидуална линия. Това се взима предимно от тялото на съществото, на неговото лице, череп, ръка и очи; проверява се ежесекундно съотношението между неговото ДНК и РНК - моделите на "аборигенните" молекули (Тук и другаде

Èлма изполва това сравнение не защото принизява аборигените, а за цялото човечество, като синоним на "туземно население". Досега не сме питали за аборигените, но при всички случаи Той би казал за това изумително космическо племе от пришълци на земята нещо повече дори от от най-удивителните очерци и разкази на пътешественици, журналисти и етнографи – б.п.). При отклонение на вторите от първите, по-голямо от определения оптимум за всяко отделно същество, кривата на несвободната воля взима надмощие над тази на свободната и тогава добрите ясновидци, астролози и пр. могат да установят с голяма сигурност кристализациите на бъдещите събития, неизбежни за такъв индивид. Той трябва да премине през съдбата, която си е избрал предварително, подчинявайки се на маймунския стереотип - подражанието. Един правителствен протокол също е маймунска работа: един президент не може да се движи както си иска и да говори каквото си иска, нито да действа по свободна воля. Той представлява напълно програмиран от военните и от търговците механизъм и за свободна воля при него не може да става и дума, освен в случаите, когато е готов да пожертва и най-скъпото си или собствения си живот, за да проведе някакво подобрение в служба на душата и здравето.

Степента на свободна воля, следователно, расте с броя и качеството на усилията да отхвърляме подражанието и да се отдаваме на импулсите на Тот - т.е. на сърцето си. Подражание

обаче, маймунско по всички показатели, е и отшелничеството, бягството от колективните ангажименти. С това престъпление са се занимавали, занимават се и до днес не малко същества, не желаещи да подражават на цивилизованите маймуни, поради което се възвръщат към онези от планините и джунглите. Абсолютно всички отшелнически нрави и школи, които предписват еднакви упражнения и правила за всички, превръщат последователите си в дресирано стадо, приемащо печата на несвободната воля. Обаче това не означава, че няма общи форми на ученичество и живот. И майсторството на един велик Учител се състои в това, да даде общи положения и норми на братски живот, без обаче да изисква те да се изпълняват еднакво от всички. Тайната на божествения път е в равновесието между Школа и вътрешен глас: приемаш от Школата това, което ти е приятно и не изпълняваш това, ко-ето не ти е приятно. Приятността (не удоволстви-ето) е първият разпознавателен белег на божес-твените школи. Поради това, божественото учение неизменно се проявява непринудено, приятно за всички, но много трудно за ония, които са свикнали да подражават. Предупреждавам: препоръча ли ви някой оглашен от божествена школа някакви упражнения, някакви методи, някакъв път, някаква програма или рецепта за решаване на лични проблеми според него-

вия личен опит, не се увличайте да подражавате, понеже може и да пострадате лошо. Приемете общите форми на колективен и индивидуален живот, но се консултирайте първо със Словото и със сърцето си, кое ще приемете с приятност. Свободата на волята се крие именно тук! Ако сте избрали нещо - или съчетания от неща - по начин, практикуван и от другиго, свободата на волята ви изчезва.

Ако, обратно, провеждате линия на пълно пренебрегване на чуждия опит и несъобразяване с общите форми на обмяна и на колективен живот - пак ще се натъкнете на кармата, т.е. на последствията от своята гордост, непластичност или егоизъм. Свободната воля е онзи особен стил на поведение, при който се откликваш на вътрешен импулс, без да се съобразяваш с постановките на околната среда: провеждаш този импулс с цената на живота си, ако потрябва; и, същевременно, следиш да не е с цената на чужди нерви и животи. "Неизпълнимо е" - мислите си. Не, изпълнимо е! - казвам ви Аз. Приетият подвиг или мъченичество, правещи ви несвободни поради минали ангажименти или настояща саможертва на свободното ви време от всичко това, посвещавайте на импулсите на сърцето си. ***Това*** *е технологията на Христá! Постъпвайте така - твърдо, неотклонно и безропотно; напълно осъзнато ходейки в пътя на любовта и доброто - и вие ще констатирате, че зоната на свободното ви време, т.е. свободната*

*воля, постепенно ще започне да се разширява. Тънкостта е в едно: **пределна** яснота. Яснота със себе си и яснота в отношенията с другите. Казано е: "**Истината** ще ви направи свободни".*

*Истината също има два полюса: истината отвън и истината отвътре. Съобразявате ли се с Истината, заложена в Словото Божие, и с Истината вътре в сърцето си - това е **първата** крачка към свободата. Следвате ли тази прекрасна двуполюсна истина, въпреки всичко, но и в хармония с всичко - **това** е победата! А хармонията с всичко не е невъзможна.*

*Вие се продавате в робство не от обич към робството, а поради подражание. Подражавайки на маймунското царство - джунглата на бетоните или натуралната джунгла, - вие неизбежно попадате под ударите на водачите на стадото и на самците или самките. Съобразявате ли се обаче с Истината на Трите Вселени - вън от себе си и вътре в себе си, - изяснявате ли я кротко, но твърдо, още преди началото на всеки ангажимент, на онези, които протягат ръце към вас, то вие няма да влезете в цикъла на несвободната воля. А този цикъл е **също** "Закон Божи". Понеже със самото ангажиране с психика от друг свят или от друго стадо, вие я заблуждавате, че ще я направите щастлива. Вие не удовлетворявате системата от очаквания, на която се подчинява всяко програмирано същество. Ако*

обаче вие сте взел на сала си през океана и куче, носите вече отговорност за това куче. Просто, престъпление е да се окаже по средата на пътешествието, че вие сте взели само банани, а то иска месо... Или е трябвало да натоварите и месо, или не е трябвало да се качвате на един сал с куче...

Ето, че стигнахме до развръзката. Кармата не е нищо друго, освен последствие от неизработен остър поглед на духа; и, после, последствие от нежеланието да ловиш риба за кучето. Първото се добива само с горчив опит: кучетата се разпознават почти винаги при по-дълго пътуване, понеже на брега се умилкват и не хапят, с надеждата, че ще ги вземете на своите салове. Ръмженето им и зъбите им, природата им, се оголва едва когато разберат, че нямате предвидено месо за тях. Тогава остава само едно: или кучето ще изяде самия вас (яденето в крепостите, които сте си изградили, се нарича психически тормоз - чрез него "кучетата" получават падащите им се порции пра́на), или ще приучите кучето да яде банани... Има и такива редки случаи.

Искам с всичко това да ви насоча към практическите социални проблеми, свързани с естеството на всяка йерархия. Господарите на Логоса или ангелите на Правдата сътрудничат на Бога именно чрез коригирането на отклоненията, направени от съществата при опитите в полето на свободната воля. Погрешката е най-добрият урок -

казват тези ангели. Несвободната воля далече не означава, че там имаш възможност да правиш нещо повече от стереотипни грешки - грешките на лакомията, парвенющината, педагогическия садизъм или слободията. Свободната воля дава възможност за грешки, каквито никой не е правил до този момент, поради което не търсете покритие между свободна воля и свобода. Свободата е краен продукт – продукт на пълно послушание и, заедно с това, смело експериментиране, с възможност за фундаментални грешки. Свободната воля е ***именно*** *това: периодично млъкване на вътрешното и външното ръководство, за да се разгърнете самите вие - с възможност за удивителни открития, но и за провал. А свободата е плод на всеки живот, при който послушанието и свободното експериментиране постепенно са достигнали до предел, от който нататък лошият вкус вече не действа.*

6.VI.121(1985)г..

СЕРАФИМИ

Множеството *на истините и насладите - ето кое изповядва на дело следващата йерархия на духовете, която наричате "серафимска". Вече съм ви говорил за нея, но има неща, които останаха неизяснени. Примерът на ангелите от този нежен клон на живота е нещо неописуемо с думи и логика. Най-прекрасните, мили, добри и самопожертвовател-*

*ни същества, носителите на кротост, примирение и детска радост, много непринудено се отдават на **първия** импулс на Битието - жаждата за обмяна на любов. Много същества са неспособни на това и получават живот само от някакво тясно поле на съзнанието, където любовта извира много невзрачно. Накарайте серафим да не обменя любов - и той ще умре (Това става, когато серафим е въплътен на земята. На небето смърт няма, но има изпадане в анабиоза – б.п.). Обмяната на веществата, на информацията, на ценностите, на енергиите, преминава първо през серафимите - и **после** се реализира в човека. По тази причина, не чакайте нищо добро ако сте отнели възможността на серафим да обмени нежност и ново познание на Любовта. Това значи да натрупате карма, която не се изплаща с векове, тъй като по такъв начин запушвате канали на Битието към физическия и към божествения свят, тръгващи изключително от света на серафимите.*

От необятното поле на привличането, на обмяната между Истината и Любовта, се поражда Мъдростта, която прави възможен живота във форма. Непринуденото общуване на серафимите с всички същества, мощният зов на привличането и обмяната на истини и преживявания стават възможни благодарение на фантастичната поливалентност на серафимите. Никоя друга йерархия, освен човека, няма тези безкрайни възможности за общуване

и щастие с безброй същества и на различни полета, както серафимите - или "Децата на Красотата и Сливането"!

На земята или в който и да е свят те са най-прекрасните и одухотворени създания, понеже не могат да не посрещат проблема на когото и да е – и, при това, без всякакво предубеждение или чувство за предпазване на себе си. По тази причина, именно, те са най-големите нещастници, когато попаднат на настоятелни монади, мислещи повече за себе си. Небето допуска тези невесели робства и пленничества на милите Ми на сърцето божествени деца, понеже инак Битието не би останало нито миг в състояние на подреденост. Всички останали непрестанно се стремят да подредят ***себе*** *си. Но природата има свещен закон на равновесието: всяка подредба става с цената на нечия саможертва.*

Серафимите наистина са мост между Неопределеното, Определеното и Проявеното Битие, т.е. онзи централен възел на свръзка и обмяна между Трите Вселени, без който животът не е възможен. Наистина, водата трябва да мине през всички състояния, през всички форми и ограничения, за да дари живот на всички. Но само Христо̀вият Човек се отличава с подобие на принципа, ръководещ серафимите.

Космическият Човек, представляващ най-плътна елмазена кондензация на Бога, е изхвърлил "вода-

та", т.е. електроните. Той е неутронно плътен, без възможности за грешка и поправяне на грешката. Ето защо, херувимите или "Старците на Битието", които управляват металите и кристалите, са представители на Космическия Човек в су́первселената, т.е. духовния свят. Не флуидност, а неизменна структура; не обмяна, а твърдост, предпазно поле - ето с какво се отличават антиподите на Децата - Старците. Старецът има способността да отблъсква. Полето на неговите интереси се стеснява постепенно, защото го вълнува не експанзията, а концентрацията.

Херувимите също са красиви, и то неотразимо, "страшно", "изумително"! Горко ономува, който има нещастието да се влюби в херувим, ако самият херувим не е влюбен в него... Но дори и да е взаимно, не се надявайте да поемете друг път, освен този на предаността, верността, затворената система. Това ще положи началото на вашето минерално тяло, пътя към образуването на Космическия Човек.

Законът на яйцеклетката е закон на херувимите, а законът на сперматозоидите е серафимски закон. Ни най-малко не трепва херувимът, когато наоколо се гърчат милиарди нещастници, щом като той е решил да бъде верен на себе си. (Тук Е́лма не обяснява нещо, за което говори другаде: че всъщност това не са "нещастници", които умират, а най-щастлвите същества в серафимния свят, тъй като те отдават цялата си сила и

материя на Първия, който носи Посланието – б.п.) Това е ***божествен*** *закон, понеже инак пък нямаше да съществува Проявеното Битие. На планетите, които познавате, както и на онези които не познавате, затворени в слънцата на универсалната вселена, проблемът за математически точния избор е най-решаващ: елементите, веществата не могат да съществуват без точни количествени пропорции, без строго качествено равнище на съчетаването. Само че всички те не биха могли да функционират, ако не беше потокът на космичната енергия, която ги облива и преминава през тях, която е "Всемирната Вода". Точно това е и ролята на водните знаци, чиито абсолютен синтез е носител на Нептуновото влияние - това е знакът Риби. Това е Океанът, който приема всички реки в себе си, отразява всички настроения на небето и съдържа всички зародиши на Проявеното Битие!*

Необятна и неограничима е Нептуновата любов! Ония, които са свикнали да живеят в речни подмоли и локви, в блата или планински езера; пъстървите даже, които могат да се изкачват срещу течението, никога не са в състояние да разберат Вика на Океана. Същността на морето е общото, понятното за всички и достъпното за всички, нежното обгръщане на всички и призивът навътре – в неизмеримите дълбочини на Любовта и на Познанието! Ученият тесен специалист, религиозният, калугерът,

моралистът - това са обитателите на клетки, кафези и къщни аквариуми, които незабавно подлудяват или направо загиват, когато ги пуснат в Небето или Океана. Понеже само ***свободният*** *дух, Буревестникът, може да устои на милионите бури и гръмотевици, на алогиката и прелестния абсурд, на неопределеността и неочакваността, на промените в атмосферата. Само Делфинът може да моли хората за приятелство и любов, в замяна на неговото из-требване, подлагане на жестоки експерименти или използване за атракции. Когато серафимът-делфин - свободният гражданин на Трите Вселени, от когото зависи самата ỳлтравселена - се роди на земята ка-то човек, той подлежи на безмилостно изтребление, понеже "делфиновото филе" за мародерската ви цивилизация (т.е. потта и кръвта на серафимите в скотобойните на вашето производство) е* ***по****-скъпо за канибалите ви, отколкото възможността за кос-мически пътешествия! Издевателствата над "пси-феномени", медиуми или природолечители, наречени "научни изследвания", са по-ценни за вас от послуша-нието на Бога, Който пряко говори чрез тях на всич-ки нива на живот. А атракциите, които постигате чрез използването на милионни части от мозъка им, опитвайки се да ги дресирате като семейни или лю-бовни партньори в плувните басейнчета на предста-вите ви за морал, чувство за дълг или притежание,*

вие предпочитате пред песента на простора, която се ражда върху гърба на делфина, приел да ви поразходи надалече в морето, надълбоко в духовната или божествената вселена - и непременно да ви остави пак на вашия бряг, защото вие още не можете да плувате като него...

9.VI.121(1985)г

ХЕРУВИМИ

Съществата, които нарекох "херувими", наистина се отличават от всички останали с бойкото си ратуване за чистота, правда, независимост и дистанция. Правдата носи най-високите температури. С тях тя пресъздава Битието и огражда райските обители от посегателства. Физически, херувимите се проявяват най-вече като слънчева плазма, слънчев синтез. Мост от су́первселената към ỳлтравселената, те имат не по-маловажна роля от серафимите, понеже серафимът създава ***полето****, а херувимът слага ограда на* ***веществото****. Щастието на херувимите се състои именно в предаността им към монадата и законите, които я опазват. Съвсем друга йерархия се откъсва от звездите във вид на фотони и други вълни и частици. Само херувимите обаче предпазват съвършения живот от нисши токове и сили, пречат на користните цивилизации да проникнат в светите обители и пръсват периодично мрака на всички страни.*

Онзи, който е под влиянието на херувими или сам е такъв, се отличава с абсолютна определеност и несменяем избор на цел, обект и методи. Смърт няма, но истинско преживяване на смърт за херувимите е опитът да го откъснете от дървото на високия идеал. Падат и херувими, ала това са големи изключения. При това, падение за херувим не означава компромис, плътско предателство или слабост, а необузданото му поддаване на ярост и съдничество. Не че не играят тази роля много съвестно и искрено, но падението идва тогава, когато ролята се превърне в лично чувство.

Не мислете, че строгостта на херувимите и тяхната непоклатима принципност може да се претопява. Само Онзи, Който разпределя монадите по йерархии, е в състояние да прехвърли херувим в друг образ и вид - съпротивата на тези странни същества срещу посегателството на девствената им личност е нещо пословично в космоса! Това не произтича от себелюбие и егоизъм - просто такова е естеството им, такава е ролята им. Катастрофа за херувим е променянето на решение или стереотип. По тази причина най-архаичните форми, праматерията, ключовете към сýпервселената, някои входове към ỳлтравселената, средствата за преминаване във вътрешността на звездите и пр. - всичко това е служба и призвание на тази пламенна Христòва цивилизация. Нарекох я "Христòва", понеже Синът Божий,

в силата си, се явява именно като херувим. Само физическото тяло на Христос е Иисус, но на всяко поле Той се явява пред обитателите му в най-съвършената форма на това поле.

Ако питате каква е разликата мужду архангелите и херувимите, ще ви изненадам с факта, че архангелите днес са не от духовния, а от божествения свят. Това се случи наскоро: първата йерархия от духовния свят, която стана божествена - това са именно архангелите. Понеже те са, фактически, първата духовна йерархия, по-силна и от Сините Пламъци, удостоиха се с честта първи да се превърнат чрез възкресение в илухи́ми - при това, илухи́ми от съвършено нов тип! Мястото, което се освободи, предстои да се заеме от светящата раса на Христовия Човек, която поема управлението на сегашния свят. По тази причина, за архангелите ще ви говоря отделно, когато стигнем до божествените класове.

Сега, причината, която сложно преосмисли съществата от основните 10 йерархии на Проявеното Битие, се крие в Моето решение да се извърши смяна на полюсите на хи́первселената. Такива смени ставаха досега няколко пъти. Това предизвиква трансформиране на телата на всички същества с по един клас по-нагоре. Това ви очаква и вас, хората. Преминахте през петото измерение и станахте Обменящ се Човек. Това, дето са го измислили, че сте от рода "хомо-сапиенс" е нагло самозаблуждение и самоосла-

*няне - **няма** такова нещо досега на Земята! Разумният човек предстои да се появи едва след светящата раса на земята. Природата, която сте обезобразили до най-плачевно състояние; престъпленията, с които унищожавате своите събратя; мащабите на вашата смъртоносна, пагубна наука и техника, са всичко друго, освен белег на развит разум.*

Аз казах: развихте само способностите да се обменяте – просто станахте добри търговци: срещу едни блага, произвеждани от вас, получавате други. Повечето същества на планетата ви, имащи човешка форма, само с изключение на майката, пресмятат с какво ще бъде възнаградено всяко тяхно усилие и се пазарят, получат ли по-малко. Това вършите почти всички - не само в обмяната на вещи и притежания, на работна сила и умствен труд, но и в интимните си взаимоотношения. Става пазар: купуване, продаване, пазарене, надвикване за своето право, изоставяне на бедните да умрат от нещастия и противоречия.

*Светящата раса работи по съвсем друг начин. Като плодното дърво, тя ражда, без да се интересува кой я бере, с кого има работа. С **тази** раса именно ще ви запозная следния път, понеже отдавна чука на вратата ви.*

Много същества от повечето йерархии ще преминат в нова форма, в нова йерархия, но качествени и функционални изменения на цяла йерархия ще полу-

*чат само няколко класа. Останалите, каквито са и херувимите, макар и приели в редовете си съвсем нови монади от по-долно царство, ще останат неизменени. Това е принцип на **верността**.*

10.VI.121(1985)г.

СВЕТЯЩАТА ЙЕРАРХИЯ

*Светящата йерархия на шестата раса - **ето** последния клас на Великата Осмица, която се нарича Природа. Нулата - това са условията, Проявеното Битие, още наречена "хи́первселена". Щом се усуче около оста на единицата, получава се 8; след осем - Великата Разумна Природа. Това е съчетанието от физическия и духовния свят. Пространствено, осмицата не е затворена, поради което няма такова нещо, което вие наричате "духовен свят, отделен от физическия" или "физически свят, отделен от духовния". Само попълзновенията на духовете да отричат универсалната вселена или да я малтретират, а също и пъкленото неприемане на духовните светове и идеи от страна на мрачните физически цивилизации отделя единия свят от другия и създава илюзията, че те наистина са прекъснали връзката си; или - още по-лошо, - че единият от тях не съществува. Това обаче може да се изобрази като областта извън Великата Разумна Природа, нанесена на интегриона символично в противоположната на Точката посока. Това е*

сферата на ада – представете си, включен в хи́первселената! По тази причина, божествата, наречени "алохи́ми", работят и в тази област, носейки всички последствия на отклоненията и пращайки ги на отклонилите се под формата на нещастия, болести, войни, катаклизми и пр. Никой не може да се освободи от "Ремонтния Отдел на Битието". Сложни са причините, които наложиха неговото съществуване, и няма шанс скоро да ви кажа, да обясня с какво се провиниха някои божества, понеже вие няма да разберете.

Светящата раса представя втората фаза на Христо́вия Човек, в широкия смисъл на думата. Първата се ***оформя*** *още и мнозина вече са завършили обучението и развитието си като Обменящ се Човек. Но, разбира се, най-високият стадий на еволюция, който той е достигнал, това е* ***Примиреният*** *Човек, с връх в историята на човечеството – Христос, като Иисус. Той е Петица, но разпъната на кръста - четворката. Примиреният Човек трябва да възкръсне! Понеже е обикнал врага си и благодари за страданието най-коленопреклонно, Той събужда Петото Стъпало на Пътя - превръщането на страдащия в безсмъртен.* ***Това*** *е то, Дървото на Живота, в науката Пентаграмика! Но пентаграмът, както и Паневритмията, Словото и методите на Школата, Учението и Моето Движение, само в* ***зародиш*** *свалиха кълновете на шестата, Светящата раса,*

тъй като основната Ми задача до средата на XX век бе да оформя петата раса окончателно. При новото Ми идване, на което сте свидетели – множественото бликване на Христá в душите на стотици и хиляди Мои проводници, - Аз свалям и променям съдържания по още по-нов начин. Съвършено неправи са ония, които мислят, че съм бил присъствал на Земята само през периоди от 2000 години. Това пак Аз съм го казал, но то означава, че Учителят, в човешка форма на физическото поле, се ражда, наистина, обикновено по-рядко. Това обаче съвсем не Му пречи да намира проводници, повече или по-малко съвършени физиче-ски, чрез които да присъства лично на Земята, без да носи "празничните си дрехи", т.е. Своето собствено, съвършено земно тяло.

Светящият човек на шестата раса е новата Ми проява на небето и на Земята, като следваща материализация на Христá. По-прецизно казано, тя не е точно втората, тъй като има няколко по-непознати телесни въплъщения от времето на Христá досега - слизане в "празнични" дрехи. Но, под "втора еманация на Христа", разбирам пак фундаментално слизане с "празнични дрехи", само че този път в множеството - светящата раса.

Прекрасни христоподобни люде, светящи с неземна, неописуемо мека и приятна светлина, ще изпълнят постепенно земята и целия универсум,

вселявайки се или въплъщавайки се в синовете на петата раса! Нека не се обиждат братята цветнокожи, когато става дума и за предимството на бялата раса в Новия Свят. Цялото, израз на Бога, тепърва предстои да се прояви в Светящите Сестри и Братя, така че там ще вземе превес нежният розов цвят на аурата. Духовните първенци от петата раса, независимо от цвета на кожата им, са с чисто бяла аура - по това се познава, че имат Христо́во посвещение. Този път Отец ***сам*** *ще благоволи да слезе между вас през полето на хи́первселената - Христовото поле. Това, именно, ще оцвети белите аури в светлорозови и тогава Христовият Човек, като ученик, ще премине от какавида в пеперуда - Христовият Човек като Самораздаване.*

И именно тази, новата, светящата раса, ще подготви човечествата във всемира за новото свиване на Битието в рамките на Новия Космически Човек. Понеже се очаква нов тип кристализация – Старият Космически Човек си отива. Предстои неговото разбиване в множество, макар и образуващо отново единство. Това ще са именно онези съвършено прозрачни, с метално-кристални включения диамантени хора, плуващи вече в пространството, с които Природата ще се превърне от Осмица в Седми́ца, т.е. от Отворено в Затворено Битие, вътре в себе си.

Светящото човечество не може да се появи, ако не се подготвят за него подходящи условия. Тъкмо с тази отговорна задача реших да ви подготвя чрез Словото Божие в началото и в края на този век. Приемете го с отворени обятия, проучвайте го и го прилагайте, направете го широко известно на народите и вселените - тъй като няма вселена извън универсума, т.е. вашата, физическата вселена, където тайните на Отца Ми да стават тъй лесно постижими, както в него. Това ви поставя вас, човеците - при всичките ви притеснения, мъки и страдания - в извънредно благоприятни условия. ***Постоянно*** *благодарете!*

Има да ви говоря още и за онези божествени класове, които назовах елохи́ми, илухи́ми и алохи́ми. С това ще продължим по-нататък, предпочитам при следващата ви среща да изпълня едно срочно поръчение от Отца Ми (става дума за спешно диктуване на "Колоните на Новия Йерусалим" - б.п.), поради което отлагаме темата за класовете на божествения свят.

11.VI.121(1985)г.

БОЖЕСТВЕНИ КЛАСОВЕ

19.VI.121(1985)г.

ВЪВЕДЕНИЕ

За алохи́мите, илухи́мите и елохи́мите вече съм

*ви говорил. Искам сега да задълбоча тази тема, проникнвайки в различните им подкласове. Рискувам с това съзнателно, въпреки че има опасност някои да намерят оправдание в този раздел за своите престъпления, грешки и грехове. Не отричам, че алохи́ми предимно, има **паднали**; **паднали** илухи́ми - също, а дори и един паднал елохи́м. Онзи, който може да си обясни своите постъпки, мисли и стремежи чрез тези нови познания, ще получи подтик да мине към по-горен път. Обратно, онзи, който си намери оправдание в тях, пресян ще бъде с още по-ситно сито.*

Силите, за които говорих и ще говоря сега, не са някъде вън от човека, понеже всичко се съдържа във всекиго и всеки се съдържа във всички. По тази причина, не може да ви е чуждо нито едно свойство на йерархия или клас от Трите Вселени, ако повярвате и съзнаете, че притежавате тела, съответни на всички тях. Разбира се, човекът е нещо много по-развито и съвършено от това, което представлявате сега. Следователно, користните не могат да използват прозореца към необикновените светове и същества, който сега ви отварям, без да платят незабавно, но заедно с това и да се коригират. По принцип, на Бога са напълно чужди вашите страхове, че някой можел да пропадне. Неговото дълбоко разбиране е съвсем друго. Той не само че оставя всички свободно да грешат и да се

провалят, но поддържа и специални божествени класове, подтикващи съществата към това, понеже никой никога не е измислил по-сполучлив начин за събиране на опит. Природата работи по пътя на отклонението и риска; разумността тя пробужда единствено по този начин.

Работата на Учителя, на Пратеника на Бога - Христос – прокарва още един метод: пътя на ученичеството. Но и в този метод се работи с провала и грешката - никой велик Учител не предпазва учениците си от тях, освен в случаите, когато опитът е вече добит и остава съвсем малко за доосъзнаване - нещо, което посочва Мъдростта.

Ролята на Божественото е да балансира физическото и духовното; на духовното – да подтиква към съвършенство, а на физическото - да проявява любов. Така Тот създаде Битието. Може да ви изглежда съвършено нелепо, но ***така*** *е. Добрият шахматист се поддържа, само когато има насреща силни противници. Така че онова, което ви изглежда война срещу Бога, е само Негова игра със самия Себе Си, предварително създал свои антиподи, съзнаващи всичко това.*

Провинциалният Луцифер; Сатаната от средновековието; митичният и реалният Мефистофел наистина съществуват и в своя отрицателен, ужàсен, жесток вид, но това не са самите алохúми, противопоставящи се по сценарий на своя Отец, а тех-

*ни астрални и ментални роботи, създадени за да се пресява и възпитава човечеството. Целта на Бога е **пълно** самоотречение на Неговите създания - нещо, което важи най-много за най-напредналите същества от духовния свят, които вече имат всички необходими тела, изработени с много усилия и подвизи. Така че божественият свят изпраща своите забележителни кукли, плод на изключително майсторство, придавайки им и психически качества на мъчители и съблазнители, с цел да провери и констатира кой още не е готов да отдаде всичко за Истината, Любовта, Правдата или Мъдроста - т.е. за Бога.*

*"**Първо** за Бога!" - **това** е целта на всяко възпитание; **това** и преподават на хора и ангели онези особени, щастливи негови класове, които вие охулвате и кълне́те по 100 пъти на ден. Щастливи - защото те не изпитват озлобление, нито сатанинско задоволство, когато ви подтикват към дъното на пропастта, а повече радост и не малко скръб. Истината, която те знаят и виждат, е че всяко падение, всяко нещастие и страдание приближават човека към Бога, само че вие не осъзнавате това. Велика е също и скръбта им, понеже пламъкът на самоотречението не се запалва лесно и мощта на саможертвата крепне с хилядолетия.*

По тази причина, първо ще ви говоря за алохи́мите.

19.VI.121(1985)г.

АЛОХИМИ

*Най-чистото лице на Бога, съдържащо **Истината** за Любовта, са алохи́мите. Любовта, сама по себе си, не се интересува къде и как се проявява: тя тече навсякъде, прелива навсякъде, пълни всички души и сърца, привлича частици и космоси, отдава - но милостиво, осиява - но винаги всички; благославя - обаче наред. Алохи́мите знаят що е любов и могат **точно** да я изявят. На техен език, съвършенството има само едно име: "Любов Към Всички". Понеже чувстват, знаят и живеят любовта, абсолютно неотблъсквайки нищо и никого, те именно са божествата на **Истината** в Любовта. Рискът, който поемат, отдавайки се на всички, създава много по-малко катастрофи в Битието от този на падналите хора, ангели, дори божества, затварящи сърцето си за едни, с цел да го отдадат на други. Принципът на алохи́мите не е приложим на Земята напълно, понеже вие не сте нито светлина, нито видѐлина, нито яснинà; и понеже на Земята убиват и смазват всеки, който иска да живее за всички. Това, което съм загатвал за пионери на човешкия род, борци за равенство, братство и свобода, изгнаници с лошо име, паднали жени, неуправляеми нещастници, които се самораздават до последно дихание, без оглед на кого, е наистина*

*свързано с **алохимното** тяло на човека и божествата. Само че, измежду проводниците им на земята, за които споменах, има сравнително малко въплътени истински алохи́ми, понеже те се раждат с охота по планетите, за да накарат човечеството да се потресе от егоизма си, но прекарват там твърде кратък живот, като съвсем чужди пришълци. Не винаги ги убиват с присъда или чрез престъпление от известните престъпления, но при всички случаи ги довършват с тежък физически труд, каторга или морален тормоз. Обществото на пъклени планети като вашата изисква самоопределение, но не към Бога, а към някоя държава, партия, професия, "ядка" на обществото и пр., понеже, ако оставят индивида напълно свободен, нямаше да има кого да се експлоатира. Алохи́мите са нещастници и страдалци не по-малко от серафимите на земята, но с тази разлика, че са напълно убедени, съзнателно или интуитивно, в своята истина, на която служат беззаветно и предано. Те не се гърчат в съмнения и противоречия, самоанализи и самоунижения, както серафимите. Хората ги наричат "фанатици", пращат ги по кладите, разстрелват ги, опозоряват ги - а те си отиват с песен и вяра, че утре светът ще бъде по-друг. Проститутките и крадците; не един и двама убийци; саботьорите на цивилизацията и политиката; всички отшелници, аутсайдери и проповедници на индивидуалната свобода; анархистите и*

*нихилистите; бунтарите и атентаторите, но понякога и най-велики духовни люде се намират под прякото влияние на божествения свят - на полето, наречено "алохимно". Тяхната карма никога не се продължава в друго прераждане, тъй като те я изкупват в момента на престъплението или веднага след това - за кратко време. Проституцията брак, която въведе църквата по домовете под юридическо покровителство; убийците в униформи или със секретни чинове, колегите на мафията в официалната индустрия и търговия, отцепниците от космоса под държавна закрила, с големи заплати и пълномощия - **ето** кои са истинските престъпници, чиято карма се продължа-ва с векове. **Ето** срещу кои Бог изпраща своята ар-мия от алохи́ми, наречена още "божествени бакте-рии и вируси на Битието", с които никой досега не се е преборил. Човечеството иска да изхитри природа-та и ближния си, но алохи́мите се изправят срещу не-го с войни, планини от болести, престъпления и раз-вала, за да му докажат, че то няма предимство. Това е жестокост, според повечето атеисти и "хуманис-ти". Но животните, които вият в пространството, унищожени безмилостно от същите тия "хуманис-ти"; приказните безбройни обитатели на треви и цветя, които косите; на дърветата, които сечете; на металите и минералите, които изваждате безми-лостно от вътрешните органи на Земята; нещаст-*

ните майки, деца, и юноши, които умират от глад и жажда за правда и истина - всички те са на съвсем друго мнение за вашата "хуманност"...

*Сега ви повтарям: **цялата** вселена да се опълчи срещу законите и правилата на Правдата, срещу Единството на Битието, срещу **Истината** за Любовта и в Любовта - **нищо** няма да успее да направи! Бог може да я срине на прах - и алохи́мите ще Му помагат с удоволствие за това, - но никога няма да разреши користта и лъжата да провалят кълновете на Божественото Съзнание! А то е **Истината** за Любовта; самата Любов, която е слънце **за всички**!*

Следващият път ще ви поговоря за видовете алохи́ми.

21.VI.121(1985)г.

- Алохи́мите са най-разнообразното божествено съсловие. Чистотата им осиява цялото Битие; тронът на пресъвършенството им е обкичен с цветята на позора и славата. Позор в очите на сатанински режими и боклуци на вселената, като правителствата на Икло досега. Като се вгледате в едно подобно учреждение напълно непредубедено и с всичката си любов към врага, на която сте способни, от него излиза такава неописуема смрад, че е необходимо изключително присъствие на духа, за да продължите да търсите там някакъв духовен бисер или поне гранат. Съвсем не искам да кажа, че съвестта и разумът са напълно отсъстващи от крепостите на

властта в универсума, но техните съратници обикновено биват унищожавани или изгонвани.

Споменахте справедливото изречение от Писанието, че всяка власт е от Бога, но това не е точно преписано от оригинала, както и над 80% от Библията. Става дума за ***разумна*** *власт, а не за безумна. Съществува и друго обяснение, при което същият текст, в сегашния му вид, е напълно правдив, обаче като се направи уговорката, че властта на слепите актьори, наречени цивилни и военни ръко-водители, е допусната от* ***Бога****, но Той* ***не съизво-лява*** *в злото. Докосвали сте се до най-голямата тайна на грехопадението, с която още не сте готови да се занимавате. Сцената, която представ-лява вашата планета, а също още стотина подобни на нея в Трите Вселени, е театър на живо, в който не само се чистят, но и се преобразяват същества от цялото Проявено и Непроявено Би-тие! Преминалите през падение и грях се учат от своите собствени роли, наблюдавайки ги след свое-то заминаване от другия свят, от аудиторията на космоса. С* ***това*** *се обяснява защо вие не трябва да помните своите минали прераждания - защото роля-та на един престъпен крал би създала такава неиз-лечима рана в сърцето ви, че би била непоносима за вас; нито ролята на преуспяващата примадона би ви позволила да се смирите; или когато стане нужно да се родите*

като някой страдалец - психически или физически инвалид. Вие и без това носите своите мании, страхове, амбиции, фикс-идеи и срасти от миналото, така че пряката образна памет за тях би създала такива нови страхотни родови, лични и национални отмъщения, че престъпленията и трагедиите нямаше да имат свършек.

На окултен език казано, алохи́мите, с техните 500 основни разновидности, играят ролята на катализатори или ензими на цивилизацията. С това те уравновесяват - в права или обратна посока – растежа на егото, с цел от него да отпаднат егоистичните съдържания и мотиви и да остане чистият диамант на Космическия Човек. Така крадците, например, почти без изключение, проверяват всички доколко са се отказали от собственост, понеже не се разрешава никаква собственост, освен собствеността, наречена "слънчева искра", т.е. "монада". Всички ония първокласни отшелници и грандомани на су́первселената, които са се отрекли от "всяка власт" и от "всякаква похот", са се хванали като треперещи удавници за притежанието, наречено "свята плът" или "спасена собствена душа". В света има много частни собственици на движими и недвижими имоти, но частните собственици на сърца, умове и тела никой не подозира в измяна на Бога. Понеже илюзията е много плътна, съществата не подозират, че и сърцето, и умът и тялото са им даде-

ни под наем или като подарък за определен срок. Не знаейки това, те считат, че имат пълното право да се разполагат с тях по собствено усмотрение и в служба на собствените си плътски или духовни предпочитания. Това е и така, понеже имате свободна воля; но за оня, който наблюдава от залата, е съвършено очевидно как почти всички собственици на психически и органически имущества стискат жалките си аксесоари с всички сили и средства в ноктите си, та да не би някой да ги "изиграе". Не слънчевата искра, не безсмъртната душа, не творческият дух смятат те да опазят, а тъкмо тия превозни средства, които се представят пред съзнанието им като съвсем реални: физическото, астралното и нисшето ментално тяло!

С какво се откри нова епоха на вашата земя? – С молбата на Отца: "Сине Мой, дай Ми сърцето си!" Що значи това? - Това значи сърцето да не се дава на това или онова или на този или онзи, тъй като то е прекрасен извор, от който трябва да пият всички."Отец" - това значи "всички"!

*Та **алохи́мите** са божественият клас, който се грижи сърцето ви да не попада в плен или да не го продавате на безчестни търговци, с цената на вашата или нечия чужда душа. Не се обиждайте, но **търговци** сте още - търговци най-плътски и сигурни в себе си, понеже **нищо** не давате, без да мислите за облага. С това нещо се занимават не само прода-*

вачи на вещи и културни ценности, не само продавачи на слово или на грижи, но, преди всичко, продавачите на тялото си, на ума си и на сърцето си; на душата си даже!

Да продаваш душата си - това не е циркът, представен от средновековните фаустовски трагедии: срещу подпис с кръв да дадеш душата си на дявола... Това може да е ставало и да става, но то е само капка в морето. ***Дяволът - това е обектът, на когото посвещаваш сили и време, лишавайки всички останали обекти от извора на сърцето си, от светлината на ума си, от пламъка на творческия си дух.*** *Съвършено различно нещо е това продаване от* ***истинската*** *посветеност на обекта, която владеят само илухи́мите и херувимите, чийто обект е божествен или високо духовен.*

Но илухи́мът и херувимът не се продават! Те отсъстват ***напълно*** *от всичко друго извън съвършеното същество или нещо, което са си избрали, понеже чувстват, че хранят не вампир, а покълнало семе на Цялото. И ако херувим или илухи́м се откъсне само за миг от обекта, който обожава, той върши същия страшен грях, както алохимът, ако се спре на* ***един*** *обект. Понеже фотонът ако не лети, вече не е фотон, а електронът, ако не е обвързан, вече не е електрон.*

Но има явление "фотосинтеза", което е най-голямата тайна на биологическото битие. Там, имен-

*но, се срещат съвършените алохи́ми със съвършените илухи́ми, за да се получи Царственото Дърво на Живота, с което сте снабдени всички вие, макар и още съвсем непробудено. Съществото, което спи в системата, наречена "хо́лифи́зна" - това е **новият** елохи́м, с който Бог иска да изненада всички останали, в лицето на Новия Човек, наречен "Адам-и-Ева" - Адамѐва!*

*Алохи́мите са 500 (вида), но се разграничават на няколко още по-основни категории с абсолютно ясни признаци: алоухими, алойхими, алоахими, алорхими, алотхими, алонхими, алокхими и др. - с вторични звуци, недостъпни за вашия слух и говорен апарат. Без да говоря подробно за всеки вид, ще кажа, че през тях вечно тече неопределеността на **божествено** равнище.*

*"**Цялото** сърце - на Бога!" - **това** е общият девиз на всички. С този девиз те не признават **никаква** собственост на **никакво** поле.*

*Само **монадата** - с нейната неповторимост и уникалност - са в състояние да не поучават и не подлагат на сътресение всички тези видове алохи́ми. Те се заемат с отнемане на притежанията и с даване на блага; но - с отнемане от **всички** и раздаване на **всички**. Забележат ли, че някой, който има нещо, си го пази за себе си или за по-изгоден партньор, те му го отнемат - не винаги веднага, но чрез съсипване и остаряване! Изключено е за тях да*

*се трогнат от влюбеността, драмите, човешките привързаности, трагедията на майката, когато я лишават от детето ѝ, или на селището, разорано от бомби. В **рая** даже те извършват ревизии и десанти, забележат ли, че някой има предпочитание към обект, който му доставя по-голямо удоволствие от всеки останал обект.*

23.VII.121(1985)г.

*Алохи́мите не се оставят на мира от насилствени режими и порядки. Чистотата им не търпи неправда, поради което неправдата не търпи тях. Тихото присъствие на Правдата никога не се почита. Правдата присъства и действа **тихо**; ако нещо създава невъобразим шум и какофония - то е неправдата, а не правдата. По това, именно, неправдата се разпознава. Не че няма и коварна неправда, чиито кроежи се провеждат тихо, но последствията от нея са пак гибелни, престъпни, дисхармонични. Алохи́мът няма нищо общо с престъпниците от този род. Него го обвиняват за престъпник, само защото не желае да живее за част от цялото; но радостта, с която отива на кладата, и силата, която се излъчва от него, покоряват сърцата на мнозина.*

Новото, което ще кажа за този клас божествени същества, е че нямат понятие за корист. Поливането на полята от дъжда не е като поливането с лейки и кофи - то не е подборно. Когато отглеждаш

градина по човешки начин, ти малтретираш, унищожаваш, не подхранваш нищо извън определената култура, която нараства по обем, но не и по качество. Лишена от баланса на някои приятели, наречени от вас "бурени", тя наистина набъбва по обем, придавайки на градинаря самочувствие и увереност, че няма никакъв друг начин за произвеждане на култури. Покрай малтретирането на растението и насекомите, направляващи правилното развитие на дадения вид, вие прекъсвате естественото му развитие, намалявате разнообразието на съставките му, променяте вкуса му. Това, което наричате "диви плодове", също не е точно онзи вид на плода на растението, който вирее по райските планети, понеже вашата изродена цивилизация предизвиква отлив на енергии от дивите видове, поради "напомпването" на питомните. По същата причина се провалят и нисшите класи, касти, аборигените и туземците въобще, понеже култивирането на благородници, аристократи и интелектуалци неминуемо отнема на другите не само условията и възможностите и ***те*** *да се развиват, но и много пра̀на от тях. Наистина, казвал съм винаги, че човекът е дошъл* ***само*** *да учи. Съвършенството обаче не означава разделяне на хората на работници, интелектуалци, посредници, военни, артисти, управляващи и пр.*

Алохи́мите *са ония, които не могат да приемат този ред, т.е. това грозно безредие, с което вие*

превръщате човека и природата в развалина. Помнете, че най-справедливото същество на света е алохимът: той има сърце многостранно и насочено на всички страни. Простор, простор, простор му е нужен, за да не приближава едни обекти, за сметка на други!

С реките от светлина, най-понятно за вас може да се сравни алохимното тяло на Бога и на човека. Превръщането на водорода в хелий във всички звезди не е нищо друго, освен мутацията на херувимите в алохи́ми. Потъването на светлината навътре към центъра превръща серафимите в илухи́ми, създавайки неутронна звезда. С това тук завършвам за алохими́те, отваряйки страница за илухи́мите.

1.IX.121(1985)г.

ИЛУХИМИ

Алохи́мите са набедени, но с илухи́мите, всъщност, започна нов период, който се нарича "голямото грехопадение" - с тяхното съсредоточаване само в един обект. Херувимите са същите, но с тях нещастието се дължи на идейни, а не на същностни причини. Представете си кон, който обикаля около стожера, привързан здраво за него. С ***това*** *се отличават тези две йерархии - херувимите и илухи́мите. Това, само̀ по себе си, не е осъдително; напротив, нямаше да има нито Определено, нито*

Проявено Битие, ако същества от този тип не чувстваха нуждата да се завъртят около определени локални центрове. Мнозина не разбират този закон, а се оставят на самотек и тогава неопределеността и непроявеността ги изхвърля навън от Битието. Физическото и духовното царство трябва да усещат "твърд под краката си". И когато стъпят, те имат опора. Твърдта на елохи́мите се нарича Бог, т.е. Любов, а Любов значи да отдадеш на всяко нещо онова, от което има нужда ***в момента -*** *и пак да се отдръпнеш. А пък алохи́мите се освобождават от всякакъв ангажимент към света, който не одобряват -* ***това*** *е тяхното абсолютно състояние. Те се са-мораздават наистина на всички, но само според това, което* ***те*** *са решили и което* ***те*** *считат за правилно. Обратно: илухи́мите се привързват към определен обект - и за нищо на света не са в състояние да се отдадат на това или на този, който не е* ***всичко*** *за тях.*

Сега, като говоря така за божества - за основните градивни вълни и частици на света, - не възприемайте това като недоволство от тяхното особено естество. Бог не може да осъжда кислорода, че се държи като кислород, а водорода, че се държи като водород, понеже сам Той ги е създал точно такива. Ако описвам, все пак, какво може и какво не може даден клас или йерархия, то е за да осъзнаете докъде сте стигнали самите вие. Устройството на съвър-

шеното създание, наречено "Син Божий", а на земята "Син Човечески", предвижда съвместяване на ***всички*** *същества от Трите Вселени на едно място. Тъй че, няма такова нещо: "Не ми е възможно, Господи..." - съвършенството на божието творение не може да изрече такова богохулство. Вие може да сте нищожества пред илухи́ма на Първия Електронен Слой - илухи́м от първа величина в Царството Божие, - и при все това вие можете неща, които той не може. Обаче, когато вие, в пътя на развитието си, сте достигнали само до построено* ***умствено*** *или* ***принципно****, или* ***душевно****, или* ***духовно*** *тяло, а дори и до изградено* ***илухи́мно*** *или* ***алохи́мно*** *тяло, то никой няма право да изисква от вас неща, които не можете, понеже вие не сте станали още елохи́ми. Не мислете, че изпълнителите на волята Божия са само елохи́мите, въпреки че, в най-строг смисъл, това е точно така. Прасатвичното състояние обаче не е достатъчно на органите от Цялото, понеже те са части - т.е. специализирани. Нещо повече: самата част се напълва с щастие, радост, мир и блажен-ство, т.е. с носителство на волята Божия, тъкмо когато изпълнява съвършено своята* ***собствена*** *про-грама, своя* ***различен*** *от всички импулс. С това тя помага не само на Цялото, но и на всички останали части да изпитат за миг онова най-върховно блажен-ство, което се преживява при изпълнение на волята Божия.*

*Ето защо и сега казвам: божествата, наречени "илухи́ми", си имат своята грандиозна и необозримо красива цел: обикване на Бога в **ближния**. Без ближен нямаше да има нито Определено, нито Проявено Битие. Предметът на Ми́ровата Душа́ е оформянето на "Синът Божий" - т.е. на нейното строго определено, най-близко същество - детето в утробата ѝ. Представете си "неблизка утроба", намираща се някъде в абстрактното битие на неопределено-стта; или "принципна майка", силеща се да кърми новороденото само с духовни сентенции... Ясновселе-ната, значи, става невъзможна без илухи́мите, поне-же **именно** тя проектира полученото от Абсо-лютния Дух в определени математически формули, предоставяни незабавно на Великата Разумна Приро-да, за да ги превърне в Проявено Битие.*

*Много, много има още хляб да ядете, докато се издигнете поне на един милиметър по-нависоко от престъпниците, насилниците, мошениците от ало-химен тип, които оставят интимното битие, напус-кат грижата и привързаността към най-близките същества, за да бъдели "напълно свободни"... Свобо-дата на алохи́мите, на **истинските** алохи́ми, няма нищо общо със слободията на отрепките, които се самооправдават с всякакви мръсни теории, следвайки пътя на приумиците си. Тайната и законът са повече от ясни: ходиш ли в пътя на илухи́мите, ходи в него*

чисто и честно, отдай се на най-скъпия и на най-скъпото точно така, както майката се отдава на новороденото; търсѝ помощ и закрила от него точно така, както новороденото се впива в гръдта на майка си! Това не е вампиризъм - о не, то далече не е вампиризъм; и, въобще, ***светотатство*** *е да се споменава тази скверна дума, когато става дума за майчинство, детство, съпружество, преданост и окрилление от божествена Любов към сродната душа. Никакво изграждане на никакъв организъм, да не говорим за система, орган, тъкан, структура и пр. не е възможно без този абсолютно божествен, най-съкровен импулс - отварянето за най-близкия. Това, което ви говоря относно вампиризма, наистина е една печална сянка от света на илухи́мите, но именно на онези илухи́ми, които са престанали да работят за Бога в прекрасното ложе на собственото си интимно битие. Силата на илухи́ма е в* ***категоричността*** *на избора - но на илухи́ма, верен на* ***божественото*** *в себе си. Когато такъв избор се направи, обмяната на енергии е правилна и блаженството няма свършек, нито предели. При това, тук не става дума за ония "свободни валенции", за които споменах на друго място, понеже устойчивите съединения на Любовта и Мъдростта се получават, наистина, в пълна наситеност на всички свободни връзки -* ***това*** *са именно приказните божества на златото, среброто, платината - на всички благородни и тежки метали,*

при които съпружеството, бракът и майчинството са стигнали до своята пълна, съвършена завършеност. Съпрузите ги венчават със златни корони, със златни пръстени - славата на верността и предаността. Но обещанието, което давате вие в най-свещения час на илухи́мното тайнство – женитбата, сватбата - си остава най-често само на думи, понеже избора, който сте направили, не е никакъв избор.

*Лявото се получава от дясното; Ева - от "реброто Адамово". Но ако нямаше четност, полярност, диполност - **стабилно** съпружество, - щяхте ли да слушате днес песента на вятъра, щяхте ли да се радвате на слънцето, на любовта, на живота, на нашата връзка? Благодарете, прочее, на Бога, на илухи́мите, че днес природата, Битието съществуват такива, каквито са - независимо от всички проблеми. Проблемите идват не от илухи́ми, а от сатаните, разколниците, мнителните крепители на един стъкмен от прозата им ред, лошо превеждащ и тълкуващ първозаконите. Трагедията на милиони напълно нормални същества се дължи именно на такива илухи́ми-отцепници, които пропаднаха до положението на папи и патриарси, на църковни отци и идеолози, на истерични съпруги и махленски клюкарки, ходещи по петите на всяко огънче, което може да ви спаси, за да го стъпчат. Психиатриите и болниците са претъпкани от жертви на такива про-*

паднали илухи́ми, както бойните полета и автомобилните пътища или производствените адове - от скотобойната на падналите алохи́ми. Първите искат да наложат погрешния избор чрез морален и юридически кодекс за вечен, неизменим и непоклатим, а вторите жадно се отдават на изтребление и унищожение, с цел да владеят повече земи, материални богатства и човешка сила.

Изборът, високият божествен вкус не се постига тъй лесно. Именно затова и вие присъствате на това бойно поле, на тази арена, в този марионетен театър, за да се научите да отличавате волята Божия от волята на самозванците; да се ***отучите*** *да се подчинявате на* ***всякакви*** *дресьори, а също и на подставени лица от кукления театър на пъкъла, които манипулират вашите сърца и идеи, та да играете в тяхното "позорище". Не се правете на онеправдани, не хленчете така сърцераздирателно Бог да ви съжали, понеже нито един от вас не се намира в това позорище без някаква задна мисъл, без повечеили по-малко вина за неговото съществуване. Ще играете и ще ви навикват в него - и дим ще се вдига! От момента, в който се отучите да зяпате по панаирджийски стоки и да слушате латернаджии на любовта и на истината; да си правите връзки и бракове, сметки и кариери по принципа на съсметчета от сандъчета на морските и хорските*

прасета - "това ми се паднало, това ще го лоча", вие ще скачате и ще подрипвате с дървените си обувчици в такт с гаданията, които сте изтеглили от сляпата късметопродавачка...

*Всяка илюзия трябва да се изпие като Сократовата чаша до дъно; всяко насилие и своеглавие ще получи своя тежък урок. Само **тогава** вие ще прочистите своето илухимно тяло от блуждаещите огънчета на вашите антипатии и симпатии, а алохимното си тяло - от блясъците и мълниите на гордостта и гнева. Само **тогава** вие ще познаете кой е най-близкият ви на тази земя и няма да се отделите вече **никога** от него, а същевременно няма да отблъснете вече нито една ръка, протегната за помощ, за да се озовете пред царските порти на елохи́мите, пред вратите на рая - необятните по чет и по чудо светове на Всевишния, наречени "Божие Царство".*

8.II.122(1986)г.

*Скъпи Мои, само вие не сте - имам още някои възлюбени и това ще стане явно в бъдеще. Но това, което давам чрез вас, Христо́вото Съзнание още никому не е поверило. Съществуват още няколко много силни Мои проекции на Земята и Аз не ги подценявам, обаче работата, която върша чрез вас, си остава **Работа** - храна, не само информация. Понеже Истината **прави** нови светове, а Мъдростта е само **планът**.*

Тъй като имате голямо желание, жажда и потребност да кристализира последното осияние - онова за елохи́мите, - нека най-после стигна и до него.

ЕЛОХИМИ

*Те са **най**-цялостните същества на хòливселената. Когато говоря, че съществуват 10 елохи́ма, това не е в противоречие с Моето твърдение през вековете, че има 24 Старци, които са пряко подчинени на Бога. Това е вярно, и първото е вярно. Хò-ливселената преживява 10 неутронни, но 24 остронни състояния, а неутроните и остроните са полюсите на цяловселената. Неутроните имат положителен заряд, а остроните - отрицателен, т.е. неутроните са "елохи́ми отдясно", а остроните - "елохи́ми отляво". (Неутроните са неутрални във физическия свят, но в божествения (хòливселената) имат заряд - б.п.) Първите отговарят на радостта, а вторите - на любовта.*

***Велико** нещо са елохи́мите! Поначало, Неутронът е един; остронът пък няма предели в своята множественост. Обаче наклоните на Неутрона са 10 основни, при което Неутронът си остава ненаклоним - той накланя своя неутронен **двойник** с наклоните на Десетте Божии Радости. С тях Той поддържа Непроявеното и Неопределено Битие - тотвселената.*

Тот - това е Неутронът-Двойник на Отца, приведен в движение от Абсолютния Дух - Отца (В

*други случаи Ѐлма говори за Бог-Отец и Абсолютния Дух като за различни Същности - б.п.) С това се постига основното разграничение на божествените класове на 10 неутрона или 10 състояния на Неутрона. Именно това са **мъжките** елохи́ми, отговарящи на творчеството и създаващи началата на всички начала.*

*А това, което нарекох "24 Старци", не са никакви старци, а са женски елохи́ми, отговарящи за **множеството** на божественото Битие и съставящи Универсума - онова поле, в което тотвселената се е пръснала на неизброими точкови обекти. Цяловселената, следователно, фино се поляризира на Предначална Точка и Следначално Множество от точки. По-ясно не може да се каже. "Старците", значи, съм нарекъл така, понеже те действат вече във **времето** и представляват най-старите духове на божествения свят.*

*Представете си сега какво нещо съм Аз, носещият **проявление** на тези две същности. Аз съм Кръстът, т.е. Кристалът, т.е. Снежинката, която се протяга навсякъде, навсякъде, навсякъде! Тот не е определен, нито проявен, но Моята Майка Го **определя**, а Аз го **проявявам**. Проследете как се пише "х"-то у различните народи - и ще разберете по какъв начин те проявяват Моята **същност**. Славяните, които употребяват кирилица, Ме отразяват особено силно и точно, понеже печатното им "х" е самият*

*кръст. Но ръкописното се основава на Моята просторна проекция като **милост**. Значи, Милостта и Абсурда тези народи получават пряко от Мен. Оставям на **вас** да мислите как се изписва първата буква на Моето пракосмично име - Христос - в различните народи. А цяловселенското Ми име, Èлма, отново намира подобие с Милостта и Абсурда в печатното и ръкописно изписване на "Е"-то. Но тук вече нещата са поставени по друг начин.*

*Когато пък говоря за **Универсалния** Дух, това е **Учителят** - но не Онзи, Който се локализира като Иисус във физическия свят, а Онзи, Когото наричате "Миров Учител", т.е. **Учителят на света**. Множествеността на су́первселената, т.е. "лявото" - **ето** полето на универсалното битие, от което са произлезли божествените проекции на Мировия Учител, наречени "24 острова". Това са 24 най-стари елохи́ма, от които най-малкият бе наистина наскоро в плът на Земята. Под "най-малък" в божествения свят, **знаете** какво се разбира. Това е остронът, напълно съдържащ всички останали свои побратими вътре в себе си и отразяващ неутрона отдясно съвършено, неизречимо, абсолютно. Това е Точката, намираща се на левия връх на Моя Кръст и организираща проектирането на Неутрона и неутроните в безкрайните множества на монадите, в световете и микрочастиците.*

Моята роля като "Син" е да провеждам импулси-

те на Тот, родени от решенията на Отца Ми, по разклоненията на нервната система, достигащи до всички отделни клетки на Битието.

*Чрез Отца Ми Аз ви обединявам; но чрез Учителя, Аз ви различавам и разграничавам. И камъкът, на който се изгради светът, наричаме с дивното име Моинéл - името, с което се призовава Мировият Учител от всички Негови ученици, прасатвично станали **едно** с Него. На изток са възприели това име като Маитрéя. Наистина, Маитрéя не е Бог невидим, а Бог видим, напълно осезаем и в плът. Тъкмо поради това, Той има божествената способност да съществува едновременно в безчетно количество тела - по няколко на една планета, със стотици - на всяка жива звезда, с милиони - на обекти, които вие не познавате. Моинéл - това е **напълно** обективиран образ на Отца, размножил се на еднакво съвършени, плътни образи, в човешко тяло, по целия универсум! Напълно ясно е защо нашият Учител се появяваше и сега, когато беше на Икло, на различни места по планетата с физическото си тяло, без да отсъства на нито едно от тях.*

*Това, което би ви шокирало, е че Го нарекох "**нашият** Учител". Учителят на физическата вселена - **универса**, а не **универсума** - представлява Моята **физическа** същност и наричат я мнозина "Иисус" - най-напредналият посветен на всяка планета, който подготвя тяло за Христá. Но*

Мировият *Учител не е нещо обозримо и подчинено дори и на Мене, на Èлма, понеже соковете на Отца Ми Той получава чрез Мене, но опита на Битието Отец Ми получава от Него - отново чрез* ***Мое*** *посредничество.*

За вашите твърде елементарни съзнания не е достъпно нивото на паралелното съществуване на всякое от Божиите Лица, поради което неизбежно стигате до въпроса, кой е по-голям и кой по-малък... Но в тялото на Бога, Тот е сърцето, Аз съм нервната и костната система, понеже съм Космичния Човек също, но съм също и подредеността на информацията на структури, подструктури, надструктури и пр. А Учителят може да се сравни с клетките, а и обективно управлява отделните клетки, отделните монади, грижейки се за тяхното различие, но и за тяхното органично и психично единство. Но Аз и Учителят едно сме, както Аз и Отец Ми едно сме. У нас няма това разделение на съзнанието, което вие ни приписвате, понеже чрез Отца ни ние всички сме едно и можем да се превръщаме от неутрони в протони и обратно. На това основание, Учителят често поема Моите функции, а Аз - Неговите. Нали преди 2000 години Ме наричахте "Учителю"? Нали и сега някои Христòви възлюбени от древността Ме познаха, когато дойдох като Учител, наричайки Ме "Христос"? Това не е никакво противоречие за нас - напротив, това е законът за превръщане на базови-

*те елохи́ми един в друг. Тази взаимозаменяемост съществува и в **мозъка** на човека, с което той доказва своята божественост.*

*Сега, няколко думи за елохи́мите въобще – пратениците на Тот и Моине́л. Алохи́мите са съставени от жажда за любов към **всички**; илухи́мите - от жажда за любов към **едного**, а елохи́мите съчетават тези жажди в непротиворечиво единство. Това вече го знаете. Но още не знаете, че елохи́мите носят радост и любов - радост по линия на Тот, а любов - по линия на Моине́л. Представете си тогава какво нещо е Мировият Учител, щом като е казано: "Бог е Любов"! Това, което носят **неутронните** елохи́ми, са различните степени на радостта, т.е. различните наклони, а **протонните** елохи́ми - "Прастарците" - отговорят за Любовта: те са "около престола на Бога". Няма да ви казвам имената им, защото е още рано, а имайки общото им име Моине́л, вие имате всичко.*

*Трябва само да знаете още, че Сатанаил и Луцифер и Прамамон са първични протонни елохи́ми, поради което владеят частта, наречена от интегрониката "Ремонтно Битие", а от религиозните - "пъкъл". Тъй като точката на левия Ми край се намира тъкмо в центъра на това битие, а там се сгъстява най-плътно Мировият Учител, то и **Него** са го взимали и Го взимат за дявола, понеже Той не прави мили очи като Мене. Но сега ви отговарям:*

*когато Той гледа благо, това съм **Аз**, когато Аз гоня търговците от храма, това е **Той**. А на търговците Той обикновено изглежда като дявол... Търговци са всички, които искат повече, а дават по-малко. Е, по това, че някой не Ме приема, когато през Мене гледа Учителят, можете да го познаете, че е търговец, понеже на никой търговец не му отърва да изпусне плячката си - материална, астрална, духовна или някаква друга. Просто, това е симптом: щом не Ме приема някой в Учителюва или Христо̀ва проекция, то този някой държи на някаква плячка; а Аз идвам винаги "като крадец". Не се озадачавайте от сравнението: не да открадна, а въпросът е в изненадата - оттам, откъдето не Ме очакват. Това е така, понеже никой не трябва да бъде напълно сигурен в правотата си - нали все някой трябва и да поправя пътищата? Сигурните в своята истина носят искра от Отца; обаче искат ли да я натрапят другиму, те вече подлежат на ремонт, на ревизия. С това се заема Учителят; или Аз, когато Го замествам някъде. Моята **главна** работа обаче е не ремонтът, а милувката, балсамът, прощението, изцелението. И **Учителят** може това, понеже Той постоянно и често Ме замества.*

На окултен език казано, "елохи́мите отляво" са наречени неправилно "ангели на гнева Божий" и "блюстители на реда и закона". Те, всъщност, са протони - частици с положителен заряд, които трябва да

уравновесяват известна маса електрони, които са извън ядрото. По тази причина, те трябва да бъдат абсолютно точни и категорични, понеже всяка тяхна грешка, в крайна сметка, би предизвикала изпускане или привличане на електрон, т.е. нарушение на атома. Ясновселената обаче не допуща никакво разрушение.Разрушението или "гневът Божий" не е нищо друго, освен следствие от свободната воля на електрона.

Електронът, т.е. човекът на Земята и на планетите въобще, (макар че има планети, които съвсем не приличат на планети) има правото да си строи ***сам*** *планове за живота и* ***сам*** *да ги изпълнява. Понеже няма ограничение, той може да прави и зло. И тъкмо тогава истината за него се отразява в съответните протони, които са неговите представители в божествения свят.* ***Има*** *свобода, но не и безкрайна. Сблъсквайки се с ответната вълнà на елохима-протон, вършещият зло трябва да се натъкне сам на зло, понеже инак равновесието ще се наруши и той няма да научи урока си. Така че това, на което се гради по-голямата част от Стария Завет и на подобните писания, не е един страшен Бог, който се гневи, наказва и лее океани от кръв, а е сблъскване на човека със самия себе си - понеже Бог е милостив, но не може да бъде и несправедлив.*

"Елохи́мите от ляво" се изправят като стена пред всяко порочно и себично същество и го карат да

*се сблъска с **тях** - с тази **твърда** стена. Може **милиони** прераждания да се блъскаш и падаш, но тази стена няма да отстъпи заради тебе! Парадокс - но тъкмо това са елохи́мите на Любовта. **Именно** Любовта е онази сила, която се е наела да възпитава съществата, представящи се пред себе си или пред другите, или пред Бога, за нещо "важно"; за нещо, на което някой му е длъжен. Милостта, а не любовта запазва периметъра на прошката и толерантността, на балсамното утешение. Любовта **включва** Милостта, но само тогава, когато някой се е разкаял - когато е разбрал, че не може да се живее за себе си.*

Та Прасатвичните Старци "съдят" - едно неправилно разбиране на самоосъждането, на което се подлагат всички без изключение, когато са въплътени в света. Повече или по-малко, всеки се самоосъжда. Дори Мировият Учител се самоосъжда постоянно, но понеже Той е абсолютно съвършен, не се стига да страдание, освен в случаите, когато поема кармата на същества, народи и космоси.

*Саваот - Бог на националното малцинство на юдеите, израилтяните - не е нито Абсолютният Дух, нито Бога, нито Мировият Учител. Това е един от 24-те Старци, поел ръководство над най-талантливи, но най-коравосърдечни племена и духове, склонни към престъпления и религиозни ексцесии в името на **своята** правда, **своята** истина и **своята** собственост. Не че няма собственост на монадата,*

*поверена ѝ от Отца, но при повечето велики и невелики евреи, чувството за тази собственост не подлежи на отделяне от монадата без жестоки сблъсквания с кармата. Собственост може да бъде не само предметът, печалбата, земята, добитъкът; собственост е и славата, правдата, мнението. А Аз трябваше да сляза тъкмо сред това племе, за да му се противопоставя и го поуча с Господнята молитва: "...и прости ни дълговете наши, както и **ние** прощаваме на нашите длъжници". Това наистина велико и най-дълбоко религиозно племе все още не може да прощава на длъжниците си - не става дума само за материалната компенсация, но и за духовната, която те изискват неизменно. Те трудно се откъсват от собствеността, от нуждата именно **тяхното** богатство или **тяхното** мнение**, тяхното** влияние да не се губи. С това, именно, ги сблъсква Саваот през всички векове, като постоянно им отнема придобитото, собственото, упорито отстоявано и до днес. Те трудно проумяват поантата на Моята молитва: "...защото е **Твое** Царството, и силата, и славата, завинаги! Амин". Нация и държава се създава не с кръв и подкупи и притеснения на народите, не с търговия и производство, а с красота и милост, със смирение и работа незаметна (Неизвестно защо, тук Èлма използва **руската** дума за "незабележим" - б.п.). **Целият** дом Давидов сега не може още да влезе в лоното на Отца, но отделни избрани души проумяха*

Универсалния Дух и Христá и смирено се отказват от всякаква собственост.

*Това беше **първата** част на осиянието за елохúмите. После ще има и втора.*

***

*Неутронното съзнание, следователно, е най-високото. Коства ли някому нещо предаността към едного и към всички, той няма неутронно съзнание. Преданост към едного не е лесна, ако нямаш изградено илухимно тяло. При това, този "един" не е Бог, а един-**единствен** дух или човек. Не по-малко трудно е да бъдете предани на **всички** същества в Трите Вселени, което могат само алохúмите, или изградилите алохимно тяло. Ала лъжат се всички ония, които мислят че онова, което нарекох преди малко, от ваша гледна точка, "любов към Бога" е синоним на любовта към всички. Не, истинската любов към Бога изисква, едновременно с любовта към всички, да обичате и едного. Това не е понятно за мнозина. Обичащите едного обикновено са напълно слепи за любовта към всички; обичащите всички недоумяват как може да се стесни съзнанието до любов към едного.*

Помнете винаги, че и Христос имаше любим ученик. Оставете тази надежда, че може да се мине и без сродна душа. Ако питате сега Учителя коя е сродната Му душа, Той ще ви отговори: "Вехáди". Ясновселената има Тот, а Тот има ясновселената.

През фокуса на сродната душа могат да се обичат всички; и само чрез всички може да се обича истински сродната душа.

*Само че, за елохи́мите въпросът стои така: те могат да виждат сродната си душа във **всяко** останало същество. Следователно, **няма** такова нещо, елохи́м да скучае или да скърби по сродната си душа, тъй като навсякъде има осияни от нея същества, които имат нужда от мъдрост, истина и любов. **Всяко** нещо, **всяко** същество, **всяко** създание - от най-нищожното до най-голямото, без изключение - може да бъде сгряно и приласкано от любовта на елохи́ма, понеже той не живее с вашата илюзия, че сродната душа е някъде далече или някъде редом с него. Сродната душа представлява особено трептение, особен, сложен хармоничен звук в Битието, отразяващ се във всяка частица на Битието. Ето защо, когато служи на всички, елохимът служи и на сродната си душа, а когато служи на нея, служи на всички. Нещо повече: служейки на което и да е отделно същество, той служи пак на сродната си душа, пак на всички, тъй като за него няма граници и невъзможни неща.*

*Елохи́мите **също** скърбят, но скръбта им не е поради липса на сродната им душа или поради липса на всички, от което скърбят съответно илухи́мите и алохи́мите, а поради моментите, когато понякога надделява едната любов над другата. Това за елохи́ма*

*е **мирова** скръб. Понеже надделяването на любовта към едного оставя всички с по-малко любов, а надделяването на любовта към всички оставя единия неприласкан. Ето защо, елохи́м може да бъде напълно съвършен и щастлив, т.е. да си остане елохи́м, само когато неговата сродна душа не пречи той да обича всички, нито другите пречат той да обича нея.*

*На практика, няма радост на неутрон, нито любов на острон, без пълно балансиране на любовта към единството с любовта към множеството. Наруши ли се това равновесие, пак не е страшно: неутронът се превръща в друго поле, в някаква друга частица или вълнà, прикована към някакво по-частично битие, за да добие нова опитност или да даде нещо от себе си. Той с радост се превръща във всякакво друго нещо по необятните, живи простори на Трите Вселени, ако такава е волята Божия. А изпълнението волята на Бога за елохи́мите стои над всичко. Мнозина **също** изпълняват волята Божия, но ако не са елохи́ми, те правят това с повече или по-малко усилия над себе си, с повече или по-малко скръб и страдания. А елохимът превръща себе си в "кварк" или су́первселена, в архангел, човек или микроба със същата тая лекота, с която казва на Господа: "Благодарим Ти, Господи, понеже **Ти** си лозата, а ние сме пръчките!"*

Елохи́ми има и по земята, въплътени като човеци. Това не са само Учителите, не само Синовете Божии. Има съвършено непознати, но прекрасни хора,

представящи се за нещо много по-нищожно, отколкото са, приели веригите на някакво доминантно тяло от йерархията и някаква обикновена човешка наследственост, които сами не съзнават, че са елохи́ми, а всъщност са равнобожествени. Понеже ***ниското*** *самочувствие и* ***постоянното*** *бягане от първенство по царство, сила и слава, по признание, почит и уважение, е* ***непременен*** *белег на въплътен елохи́м! Те са като децата: нямат никакво понятие за собствената си свръхценност и са мили, покорни и доверчиви. Те могат да влязат във формата на всеки грях не защото са нечисти, а понеже не се съпротивляват на онова, което Бог - Отец им - предвижда за тях. По тази причина те излизат чисти и невредими от най-страшни страдания, от най-мръсната кал, без сами да съзнават колко решаващо е било това за съдбините на милиони същества и вселени. И ако понякога изпитват мирова скръб, то е, повтарям, само тогава, когато някой някъде им налага да се откажат от Бога заради едного, от едного заради Бога или от едного заради другиго - понеже те могат да обичат* ***всички****. Техният манталитет изключва отказването от едно нещо заради друго нещо, освен по волята Божия.*

Помислете добре. Не приемете ли в Мое име "едного от тия, малките", вие губите ***всякакъв*** *шанс да попаднете в Царството Божие. А и друго е вярно: че "малките", т.е. елохи́мите, не са само въплътени*

*елохи́ми на земята, а са елохимните тела на всички хора, повече или по-малко пробудени. Никога не отказвайте нищо на очи, през които ви поглежда поне за миг пробуденият елохи́м у човека! Не че той **иска** нещо, което няма. Напротив, елохи́мите, елохимното тяло, има всичко; то **просто** иска да отдаде. Но обикновеният човек има илюзията, че това не е нужда за даване, а нужда за взимане.*

*Не от недоимък, а от **царско** преизобилие ви кани детето у всеки на преизобилна трапеза, а вие **отблъсквате** протегнатата ръка, понеже сте още зелени и мислите, че всеки, който протяга ръка, иска да вземе - понеже самите вие сте преизпълнени с мисълта за вземане.*

*Наистина, елохи́мите, когато са осъзнати на земята, понякога играят ролята на нуждаещи се, за да развият у вас **Божественото** - способността за даване без замисляне. Приемайки оскъдните ви дарове, те ви надаряват с многократно по-безценни богатства, но вие осъзнавате това **после**, когато отидете на небето и преосмислите всичките си срещи. Тогава започвате да търсите тази душа, която на земята също е била приказно богата, каквато е и на небето, но напразно. Елохи́мът има още едно свойство: той не се връща там, където е бил, понеже трябва да даде любов на много места. Вече не **той** ще се върне при тебе, а **ти** ще отидеш при него, ако можеш да раздаваш като него. Това е*

***единственият** път да го настигнете.*

Кеазим Исинов: **Боян Мага**

13.V.121(1985)г.
София-Изгрев

МАЛКИЯТ И ГОЛЕМИЯТ МИХАИЛ - ЛЪКЪТ И СТРЕЛАТА

ЖЛО / МВП (Хел) и МСГ

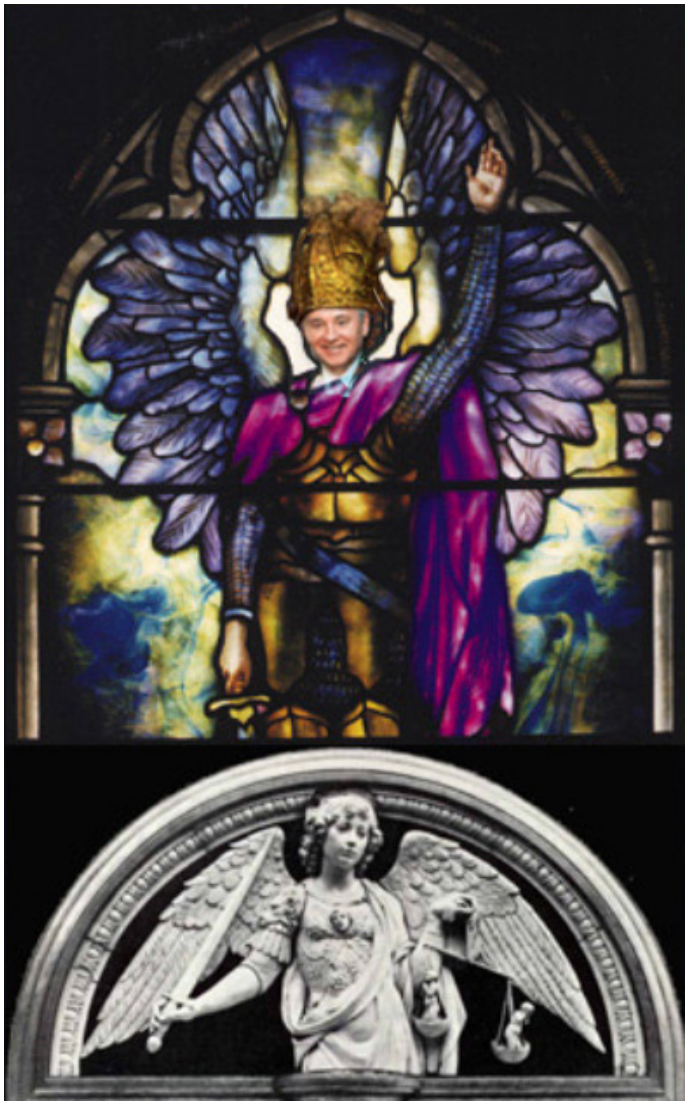

Обични Мои, поканвам ви на царска трапеза! Няма по-радостен миг и за Мен в момента от идването на Михаил. Лошото се разклаща най-силно с числото 13. Новото наистина побеждава не с дванайсетицата, а с тринайсетицата. Пречи ли някой на Божес-

твеното, идва Крал на Доброто от много висок свят - тогава да му мислят крадците и насилниците! Може най-първите сили на злото да се опълчат - пред Михаиловците всичко живо се моли за прошка или загиват. Опасността от числото 13 е само ако някой си помисли, че от него може да има някаква лична полза.

*Запомнете, от днес се извърши прелом в историята на планетата ви! Ако друг говори това, ще е, най-малкото, параноя, но щом като **Аз** говоря, заверявам думите си със събития. Не случайно положих в основата на прелома друг Михаил, който сега работи във ваша полза.*

Обаче не можеше да се разгърне без идването на нашия Михаил, понеже на Земята е така: нужни са опорни точки. Началото започна със сухия режим и градинарските колективи, но още много ще има да видите.

*С това, че се забавя отиването ти в Русия или идването на И., обезсилих вражеските сили до пълна капитулация, тъй като се създаде коридор от писма, мисли и чувства, чрез който сега двамата Михаиловци могат да проведат Новото абсолютно без всякаква съпротива. Ако ви бяха позволили пътуване по-рано, преди раждането на нашия Михаил, промените щяха да бъдат невъзможни. Но властта изпълнява **Моята** воля, понеже е казано: "Всяка власт е от Бога". Няма нищо по-вярно от*

това утвърждение - множество случаи досега могат да ви уверят в целесъобразността на закона или беззаконието, наложени от светските власти.

Когато Моята сила работи и осветява нещата, всички ѝ се подчиняват. Най-мъдрото, значи, е това: да благодарите за всичко и да претърпявате всичко.

Животът се оправя, повярвайте Ми! Вас ще започнат да ви уважават. Познават силата ви и затова ви пазят - не беше дошъл още моментът. Моите стражи са най-малко по 25 зад всеки представител на властта, помнете това винаги, така че да направи тя нещо извън Моята воля е немислимо. Проумейте, че изстъпленията на всяка власт са кармични уроци, които са неизбежни - всеки трябва да си получи заслуженото. ***Получаването на опрощение става единствено чрез интерес към Словото и живот за Бога - друг път няма. Щом като някой се отвори за Словото и тръгне в пътя на Любовта - повече няма карма.*** *Ще го прекарам само през сгъстък от силни страдания, за да се пречисти в съкратен срок.* ***Отварям*** *ви най-после кралските порти, най-скъпи Мои приятели! На Краля нищо не се отказва; следователно - и на неговите приятели. Оказвам ви пълно доверие и ви давам този свят напълно във ваши ръце.*

На въпроса, действа ли сега Михаил като бебе, се

отговори:

- А кой ви каза,че е бебе? Бебето е най-силното нещо: един дух е вече стъпил на Земята, а е още свободен горе.

На въпроса, каква е връзката между двамата Михаиловци, се отговори:

- Нашият е лъкът, а другият - стрелата.

Остава още само едно: ***запалването на сградата.***

Веднага след тези думи в осиянието узнахме, че американски хеликоптери са пуснали запалителни бомби върху едно здание, където се е помещавала някаква религиозна секта, възмутила американското правителство. Както в много други случаи, и сега имаме точна прогноза: Èлма съобщава за подпалването на сградата непосредствено преди инцидента. Ако хората там са светли, стават изкупителна жертва; ако са тъмни – застига ги кармата. Но при всички случаи това има някаква вътрешна връзка с развитието на световните събития - не е само локален проблем, щом ***Èлма*** *го отбелязва.*

При отваряне на случайна книга напосоки, се падна:

Отляво: ***"Мы всегда и радость и горе делили вместе - так разделите сегодня со мною хлопоты по встрече царственых гостей и невестки. Возьмите на себя заботы и готовьтесь к пиршеству!"***

Кои са тия царствени гости? Малкият и големият Михаил ли, с техните небесни свити, които ще променят света завинаги?

Отдясно: ***"Вы подарили стране хорошего сына! В этом ваша заслуга, за которую мы почитаем вас и благодарны на веки вечные. Мы посетили вас, чтобы поднять***

бокал в честь вас и вашего сына, угостите же нас!"

"Сон в нефритовом павилионе" – стр.660-661

Сборът от цифрите на стр.661 дава пак 13 – рождената дата на малкия Михаил, която съвпада с идването на Горбачов на власт в Русия.

15.V.121(1985)г.
София-Изгрев

ХАРАКТЕР И ОБХОДА

ЖЛО / ННС

- Работете, ако желаете с Мен. Това ще бъде полезно и интересно за вас. То ще има значение и за тези, които са се вече запознали с предходните материали. Има ли недоизяснени въпроси?

- Какво да се разбира под "съзнателно работене с абсурда и неопределеността"?

- Означава, първо, запознаване с материалите,

в които се говори на тези теми, понеже там се определят йерархиите, които имат абсурда и неопределеността за основен метод.

Обаче повече от ясно е, че специално при теб по-добре е било винаги да разчиташ на разумността. Като говоря за нейните антиподи, само подсещам, че не трябва човек да се затваря за тях, а, най-малкото, да си прави мисловни експерименти. Не и жи-

тейски, разбира се, понеже това е наистина опасно. Мисловните експерименти разширяват съзнанието и подготвят човека за посрещане на необикновени ситуации с по-малко сътресения, отколкото ако не е правил тези експерименти.

Сега предпочитам да започна с някаква тема, която ви вълнува и ви е интересна. Това може да бъде начало на нов цикъл лекции - или "осияния", както ги наричам. Има недовършени теми, които, при желание, може да се свършат чрез вас. Една от тях е "Приказки за цветята". Те трябва да станат 120, а са само 20 досега. Може и със съвършено нова тема. Просто, помислете и решете.

- Как да постъпим, когато мислим, че трябва да насочим вниманието на някого върху негов недостатък?

- Лекотата в намирането на адекватен език за изразяване на вътрешните мотиви е най-голямото изкуство. Това, което хората правят обикновено, е пресяване на истината през много сита на съзнанието и подсъзнанието, а още по-често тъкмо обратното - твърде директно изразяване на това, което мислят, при което не се получава нужният резултат. Обиждат или дълбоко засягат партньора, близкия човек, с когото общуват. Този проблем е основен. Най-малкото, което сега може да се каже, е че това е направо тема за психологическа книга. Аз бих я нарекъл "Характер и обхода".

Значи, борбата почти винаги става между тези

два стълба на живота - характера и обходата. Характерът е Сатурнов принцип, свързан с аза, егото. Обходата е Лунен принцип, изразяващ меките и нежни веяния на душата, на "необработената" личност, в най-високия смисъл на думата. Непременно трябва да се намери баланс между верността към собствения характер и любовта към ближния, иначе неразбирателствата ще стават все по-дълбоки и по-дълбоки. Когато характерът е твърдо установен в своите коловози, има опасност от ***недоразумения*** *в общуването. Когато пък толерантността, обходата, става самоцел, така че никога никого да не можеш да обидиш, това означава неизграден характер и води до опасни последствия:* ***или*** *ти ставаш роб на другите,* ***или*** *те стават твои жертви.*

Най-трудното нещо, ако говорим за корист и изгода, е да накараш човек с установен характер да измени реакциите си в полза на друг. Не само користта и изгодата, но и страхът от погрешна стъпка е мотив. Накарайте някого с такъв характер да направи отстъпка - развалят се отношенията и самият вие се наранявате. Ето защо обходата - или изкуството да поднесеш на другите истината и правдата в най-подходяща форма - е нашата тема. Има хора, които са ***таланти*** *в това отношение. Обходата извира от искреността им, колкото и странно да ви звучи то-*

*ва, тъй като искреност не винаги значи да изкажеш отрицателна оценка. Когато човек е устроен така, че да си обяснява нещата първо с **положителна** оценка, то и искреността за него не е оръжие, което ранява другите. При това положение, отпада проблемът как да изясняваме на другите нашето отношение, тъй като то, само́ по себе си, не е отрицателно в основата си.*

*Бихте казали: как е възможно това, след като умът е даден, именно за да можем ясно да разграничаваме недостатъците и да се предпазваме от тях, както и, по възможност, да предпазваме хората, на които държим? - Острото виждане на недостатъците и погрешките, наистина, е белег на силен ум. Това е крайно необходимо и без него не е възможно човек да се придвижва в мрака. Обаче има нещо, което е по-важно. Това е острото зрение за **доброто**. Тук, именно, е тънката разлика между единия и другия тип искрени хора. Когато умът ти открие именно **такова** добро и се съсредоточи върху него, ти си пак искрен, но изтъкваш **него**, а не се натъкваш на отрицателното.*

Опитвам се да говоря по-просто. Това може да се преведе и на по-дълбок, специализиран психологически и окултен език. Ето, фактически, технологията на това, което дава блестящи резултати при професионалисти-психиатри, разбиращи от душевна хигиена и положителни емоции. Слепотата за лошо-

*то не може да бъде идеал на човек с опит и развит интелект. Но **артистично** изиграване на слепотата за лошото - **ето** кое не владеят хората в общуването. Да се направиш, че не виждаш лошото или грешката - **ето** първата стъпка, **първото** условие да имаш бърз и изключително благоприятен резултат, за да се помогне, да се освободи другият от този недостатък.*

*Има един **такъв** ефект: Аз го наричам "ефект на гвоздея или клина". Обикновено тези хора, които практикуват избиването на недостатъците по формулата "клин клин избива", набиват в съзнанието на другия неговия недостатък чрез постоянни анализи, спорове или опити за осъзнаване на този недостатък. Оказва се, че тази твърда позиция не изкарва недостатъка на повърхността, а, напротив, набива го още по-навътре, тъй както един клин би набил друг още по-надълбоко в дървото. Тогава недостатъкът се превръща в комплекс и избиването му на повърхността на ясното съзнание става практически невъзможно. Оперирането **съзнателно** с това е положителен метод. Елегантната, артистична игра на слепота за недостатъците, първо **мигновено** освобождава партньора от неудобството и комплексите му, от съзнанието - ясно или интуитивно, подсъзнателно, - че пред себе си има човек с остро зрение за неговите пропуски и недодяланост.*

Обаче няма нито един човек без поне едно доб-

*ро качество. Ако вие си затваряте очите за своите опасения и се отнасяте с обич, непринуденост и топлота, хващайки се за най-хубавото у другия, тогава се включва съвършено друг ток, наречен в практиката на живите, истинските психолози "**магнитно** извличане на недостатъците". Имам предвид образа с натикването навътре в глъбината на психиката клинове. Върху тях и преди това е удряно жестоко и неграмотно с други клинове от онези, които не владеят обходата. В момента, в който се включите на вълнàта на непринудеността и естествеността; на предмета, който другият владее най-добре; на качеството, което е най-очаровател*но в него и на добродетелта, която е неговият **чар и сила**, то той се отваря за вас **напълно**. И тогава много скоро ще видите, че чувството започва да **действа**.*

Магнетизъм от най-висок духовен произход тогава започва да извлича не само недостатъците, които вие сте констатирали, но и такива, които са останали незабелязани от вас. Това се извършва по закона за доминантата, тъй като ви е известно, че най-силната доминанта привлича и положителните, и отрицателните, второстепенни доминанти. Не само учените, професионалистите психолози и психиатри трябва да ползват този метод, а и всички вие, които имате личен проблем в общуването или искате да помогнете на хората, на които държите. Не е лъжа, нито е игра да кажеш на някого хубави, топли

*думи, да го приласкаеш и да бъдеш естествен с него, опирайки се на **реални** неща, а не на измислени – както в него, така и в отношенията ви. При всички случаи, дори и когато става дума за много изпаднали и груби хора, очарованието на такова поведение ги обезоръжава и те не могат да проявят лошото начало в себе си.*

*Искреността, значи, трябва да е на първо място, но само ако не изтъква по никакъв начин отрицателното, а се хваща за **положителното**. Тук има една още по-голяма тънкост. Въпреки общия закон, че силната положителна доминанта извлича и дълбоко забити клинове от съвършено друго естество, то, ако работите съзнателно, вече с психологически и астрологически познания и анализи, установявайки на кой недостатък, точно **коя** добродетел съответства (те са по двойки - полярни), тогава, оставайки външно напълно сляп за недостатъка на другия (за себе си може да не го забравяте) и хвърляйки всички усилия за изтъкването на положителното, вие ще видите, че ефектът е десетократно и стократно по-голям от този при работа с общата доминанта.*

*Примерно, ако някой няма най-елементарни навици за поведение в обществото, най-елементарно възпитание, а вие сте го поканили в един ресторант и той се излага по най-неприятен начин**, едно** само свиване на вашите вежди**, едно** само вледеняване на физиономията ви ще го хвърли в свещена паника и*

той няма да ви потърси най-малко една година. Ако обаче вие се правите на съвършено сляп и демонстрирате най-съвършена етикеция, поканвайки го на ресторант още няколко пъти, ще видите как жадно той ви копира и става талантлив ученик. За педагозите с опит, това е древен метод с най-висока ефективност. Но в живота вие си мислите, че общувате с вече големи хора - и не го прилагате. ***Обичайки****, преди всичко, човека до себе си, не го изкарвайте постоянно виновен за нещо в съзнанието си или постоянно "опасен" за нещо.*

И така, изкуството се състои в непринудеността, при която с нежност и безкрайно внимание се правите на съвършено сляп и невиждащ това, което е съзнателна рана за другия или несъзнаван от него недостатък. Това се нарича още ***"лоцманство в общуването".*** *Лоцманът може да заобикаля виртуозно всички рифове, надводни скали, айсберги и плитчини, където може да заседне или да се разбие едно приятелство, едно доверие, една любов. Лоцманът на приятелството и помагането запазва абсолютно хладнокръвие при най-страшните бури на взаимоотношенията - но не такова хладнокръвие, което попарва другия или го полива с ледена вода, а хладнокръвие по отношение на* ***себе*** *си -* ***именно*** *избягване на споменатите препятствия. С една дума, ведрост и пълно съзнание. Той трябва да заобикаля недостатъците на другия по най-майсторски начин, дори и дру-*

гият да си помисли, че той го идеализира или няма понятие от човека, от психологията.

Опасности има, безспорно, понеже точно този тип отношения ще ви направи търсен приятел, абсолютно необходим партньор, нежно обичан близък човек, без който никой не може, тъй като на всеки му е приятно недостатъците му да не се изтъкват и да се общува само в хармония.

Аз не казвам, непременно да бъдете само ***сладки*** *в общуването. Безспорно, дистанция е* ***необходима****, моментно захладяване е* ***необходимо****, респект е* ***необходим.*** *Понякога - хирургическа намеса без упойка. Когато отсреща ви е акула или вълк, самоотбраната е* ***задължителна****. Не само самоотбрана, а и отбраняване на него самия от него самия. Обаче, вие задавате ли си въпроса какво би станало, ако този човек не е хищник, а е от сърните, мишлетата, зайците и въобще от* ***плахите*** *животинчета, които побягват при първото помръдване?...*

По принцип, трябва да избирате какво ще бъдете: скалá, в която се разбиват корабите - или оазис за корабокрушенци. Това са, разбира се, крайности, еднакво съдържащи положителни и отрицателни ефекти. На скалата твоят дом ще остане непокътнат и чист, но около теб ще вони и после ще завони и в самия теб от разбитите кораби, сърца и души на твоя непристъпен остров. Ако пък си оазис, той скоро ще се напълни с корабокрушенци и твоят дом ще

*стане "Аврамов дом", т.е. ти започваш да губиш **себе** си.*

*Просто, животът е безкрайно сложен и човек трябва да бъде едновременно скала и оазис там, където трябва: безкрайно пластичен, с много бърза и точна реакция във всеки отделен случай; и при един и същ случай - също с различни реакции. Нито голямо приближаване, нито голямо отдалечаване - **ето** изкуството, което владеят самите слънца и ядрата на атомите. Животът е възможен само на определено орбитално равнище. Ти **топлиш** другия, но не му позволяваш да те разруши. И, все пак, никакви правила и формули не са по-валидни от истинския талант човек да бъде естествен и сърдечен, с ножове само срещу обсебителите. Наистина, сложен е и проблемът с парадиращите, които нямат истински дълбоко самочувствие. Това изкуство се добива само с опит, понеже хората са много различни - не може да има общо правило.*

*Заключавам: за да предприемете нещо полезно за другите, трябва **непрестанно сами** да се усъвършенствате. Това не става само с **личен** житейски опит. Трябва да изучавате опита на **по**-мъдрите, на **по**-напредналите. Именно затова ви казвам: попълвайте празнините в собствения си опит, общувайки с много различни от вас хора, от които се възхищавате или които не разбирате, защото **тъкмо** този, когото не разбирате, може да притежава опита, кой-*

*то ви липсва. Работете, и на първо място не забравяйте цялото богатство от живи примери, почерпани от самия живот и коментирани в Словото на Учителя. Там има **златни** случаи, които могат да ви отворят очите. Не е празно твърдението, че четенето и изучаването на това Слово съкращава неимоверно много еволюцията; и, просто, това е необходимо, за да не се лутате. Наистина, собственият опит е основа, но **само** с него е много болезнено - все едно, че вървите слепи. **Имайте** доверие на чуждия опит, когато се касае за мъдреци и Учители, пък и не само за тях. Всяко същество носи **уникален** опит. Разбира се, проверявайте го, но не го отблъсквайте предварително.*

*И така, **много** може да се говори на тази тема. Това бяха само по-общи, уводни думи. Кажете ли, поискате ли, мога да разгранича темата на много по-конкретни раздели, с практически правила и методи - ако въобще мислите, че трябва да се разработва точно **този** проблем. В противен случай, мога да отговоря само на отделни, доизясняващи въпроси.*

17.V.121(1985)г.
София-Изгрев

ПРЕПОРЪКИ ЗА ХРАНЕНЕ НА КЪРМЕЩА И НОВОРОДЕНО

ЖЛО / МВП(Хел), АСИ(Онтиéл)

Обясненията на Èлма по-долу важат само в случай, че

майката няма достатъчно и добра кърма и няма друга дойка, която да я замести. При всички случаи на хранене без благородна и чиста кърмеща, особено с изкуствени храни, болестите и израждането на човека са сигурни, но в случая въпросът е да са по-малко. Освен това, конкретните препоръки на Èлма в този случай, както и в много случаи в Словото въобще, може да не важат за всички, а само за даден случай или дадена категория случаи, и то в даден космичен момент и за определен срок. Учителят винаги се ангажира ***лично*** *при такива думи и затова един Негов съвет може да изцери някого, даже и да препоръчва цианкалий. Това се бърка поголовно от цитиращите такива текстове и те искат да наложат много частни правила и препоръки като общовалиден канон, дори без да са проверили всички други мисли в Словото на дадена тема, за да ги екстраполират. По-долу Èлма не обяснява защо препоръча за това бебе захар, а не мед, въпреки че и в народната традиция и в медицината това отдавна е изяснено.*

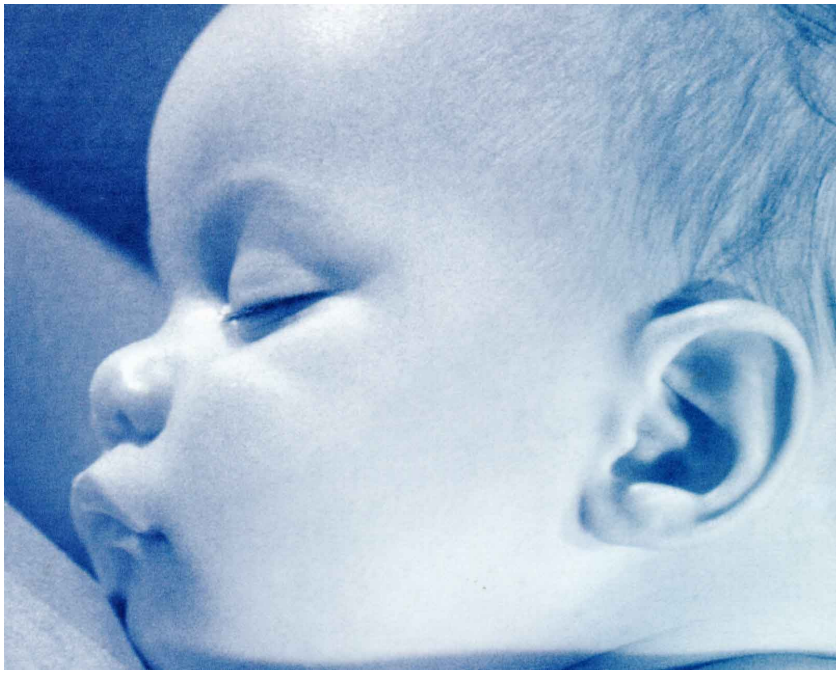

Ясно е, че захарта има вредности, и то големи, но по-добре е с нея, отколкото без нея. Сега детето има нужда не само от белтъчини, но и от калории. Откъде, според вас, ще дойдат калориите? Комбинацията от захар с /незаразено/ кисело мляко обезсилва

повечето от вредностите. Опитайте с кристална глюкоза, важно е да сладни. Също небет-шекер – скълцан. Хранете майката преизобилно и качествено и този проблем ще отпадне; но, моля ви, оставете я напълно свободна и създайте комфорт в душата ѝ.

Това, което е принцип, не се приема, ако има лоши последствия в общуването*. Отровите от вегетарианството и дори суровоядството, наложени насила, са много по-опасни дори от месоядството! Христос наистина ядеше и пиеше с грешниците, но умерено - само в отделни случаи. Иначе създаде* ***също*** *школа с изискванията за растителна храна, но той предпочиташе хармонията пред насилието. Това, че ще ви глезя, се отнасяше за периода в Момин проход. Когато токовете са тежки за целия свят, Моите хора поемат голяма част от страданията. Най-азбучната аксиома в Тесния Път е примиряването с неизбежните страдания и благодаренето за тях.*

Та казвам и повтарям: абсолютната свобода във всяко отношение и неналагането на никакви правила има най-голямо значение. Съществува ***такъв*** *закон: правилен живот по всички закони и правила на Духа и природата е възможен само в духовния свят. Тук, на Земята, правилният живот има положителен ефект, единствено когато някой* ***сам*** *достигне до потребността от него. В противен случай, налагането му със сила и дори с убеждаване води до пре-*

*стъпност и трагедии, тъй като е с временен резултат. Не че...**

---

* *Недовършено поради внезапно прекъсване по обективни причини. Ѐлма е искал да каже: "Не че просветата и убеждаването са лоши методи, но те трябва да бъдат крайно интелигентни и ненасилствени." Това изясняване на мисълта Си той даде на 31.III.139(2003)г. в гр. Пловдив – б.п.*

18.V.121(1985)г.
София-Изгрев

ЗА ЯСНОТАТА В ОБЩУВАНЕТО

ЖЛО / ННС

Искам тази вечер да поговорим върху ценност-

та на яснотата. Поначало яснотата е продукт на женското начало - ясновселената. Неяснотата, неопределеността, произтичат от мъжкото начало или тотвселената. Немалко съм говорил досега. Обаче ще засегна въпроса за яснотата по-детайлно, понеже тя е кристалният път към душевното здраве и щастие. Не че неяснотата също не е фактор за здравето, но тук става дума вече за духовно, а не за душевно здраве. Има голяма разлика. Човечеството още не може да разграничава духа от душата и затова психологията ви и психиатрията са стигнали до разграничаване на душевните болести, но не и на духовните. С духа неприятности могат да се очакват, когато се опитват да го опредѐлят, да го ограничават, да спират творческите му импулси. Обратно, душата има съвсем противоположен източник на разстройване. За нея опасността идва от тъкмо тази неопределеност и несигурност, която е живот на духа.

*Сигурността и яснотата, определеността и пълното владеене на себе си, както и на подчинените познания и сили - **това** е пътят на яснотата, за която искам да ви говоря. Определеността е математическа дарба на онези, които наричаме "мирови души". Ми́ровата Душа́ - майката на всички същества - неуморно хвърля всичките си сили, за да определя живота, който излиза от Абсолютния Дух или Тот. Тук цялата грандиозна, необозрима за вас матема-*

тическа работа, която тя извършва, се нарича "Определено" Битие. Дал съм ви този термин, за да го различавате от Неопределеното Битие - сфера на тотвселената. Психологически, жената и особено майката е под прякото ръководство на ясновселената или на Ми́ровата Душа́. Процесите, които се извършват в утробата ѝ при зачатие и бременност, са истинско отражение и триумф на тази вселена, поради необходимостта от прецизност и пълнота в изчисленията на микро-ниво, при анализ и синтез на информацията. При зараждане на ново същество, няма нищо по-важно от абсолютната сигурност на неговия синтез, на жизнените процеси, извършващи се в майчиния организъм. Пазителка на този свещен процес е и винаги е била жената, майката. Ето защо не се чудете на нейната предпазливост и хилядократно подсигуряваща мисъл, целяща единствено удобството на живота, който идва, неговата цялост и обезпеченост. Творчество в нея не става. Творческият импулс е даден от бащата, а в нея се извършва изграждането на онова, което е заложено. Има, разбира се, и наследственост от нейна страна, но творческият елемент не е така силно застъпен. Психологически, от този момент, в който тя се е осъзнала като жена и майка, независимо от това, дали има или няма физически факт на оплождане, жрицата на физическия живот се превръща в пазителка на огнището, застъпница за дома и семей-

*ството, цербер на морала и законите, ограждащи тази светиня. Всичко това е заради **сигурността** на поколението. И именно тук започва пропастта, която разделя силно творческите личности от силно програмираните майки.*

*Може да преминем към предишната тема, за да хвърля мост върху проблема, който засегнах тогава. Цялата трудност в общуването и невъзможността то да даде положителен резултат и яснота идва, при някои личности, от това, че те потъват дълбоко в своя вътрешен мир, изграден изцяло субективно, с представи за **особен** мир и **особени** изисквания. Но този субективен мир не се покрива с представите на всички околни и общуването започва да прилича на феодална сцена, в която всеки стреля от своята крепост, не иска да излезе от нея и по тази причина често крепостта остава без припаси. Не може да се яви феноменът на нормалния обмен на ценности, които ги има в едната крепост, а ги няма в другата. Но всички хора са, фигуративно казано, своеобразни крепости, с ценности, които са уникални и са необходими на хората наоколо.*

Всички сте части от едно цяло, като пръстите на ръката, и не бихте могли да живеете, без да обменяте своите особени ценности. Затова, именно, заговорих за яснотата, тъй като обмяната на ценности - на насъщна храна за душата и тялото - може да се извърши и се извършва само по два на-

чина: с действие при животните и с изясняване – при хората. Хората също общуват като животните, но предимно тези, които са по-първични или по-неспособни да парират първичното. Именно тези хора, колкото и да звучи нелепо, са по-здрави психически, по-щастливи, ако искате, от онези, които са заключили първичното с множество катинари. Нещо повече: при последните първичното е не само заключено, но е изтикано на много пластове под земята, така че на тях им изглежда, че то въобще не съществува. Оттук, яснотата при тях се губи не в общуването, а още в самите тях, тъй като те са престанали да живеят на нивото на ***всичките*** *си центрове и с висока интензивност, дори и без нужната последователност.*

Няма две мнения, че аскезата бива няколко вида. При религиозните и духовни подвижници тя е съзнателна цел, не рядко фанатична доминанта с най-различни мотиви - от най-благородните до най-сатанинските. Аскеза обаче се получава и при апостоли на политическата и идеологическата свобода, но много често и при ярко изразени интелектуалци или артисти, отдадени с много сили на своето призвание или своя дълг, лишаващи се от пълноценна храна и пълноценно общуване с хора, много по-различни от тях.

И така, яснотата, за която говоря, първо се загубва в пластовете на самия мозък, т.е., съществу-

ва само с няколко будни центрове, които са предимно духовни, интелектуални. Това, безспорно, създава аристократите на всички времена, духовния или светския елит - всички онези, които в очите на другите са колоси на въздържанието или респекта. Обаче това не е никакво постижение, понеже не е наложено от волята, а е получено от дългогодишен стереотип. Никога не е възможно тези крепости да отворят вратите си, без самите те да достигнат до печалната констатация, че припасите са на свършване или отдавна са свършили. С езика на психологията, това означава преминаване в хронична депресия, тъй като радостта, вътрешният мир, чувството за пълнота и щастие не са нещо по-маловажно от месото, брашното или водата в крепостта. Тези състояния са мерило за това, че човек е съзнателно същество, което ще рече същество, обменящо се с другите. Обмяната, Меркуриево дарование, е именно това, което отличава човека като вид. Не че няма обмяна в цялата природа, като се почне от микросвета и се мине през биоса, докато се стигне до вселената, но тази обмяна е на програмирано физическо и химическо ниво. Тя се ръководи от строго механични закони.

Обмяната при човека, първо, е обмяна, която става по линията на ***новото*** *качество – свободната воля. Понеже той вече не е животно, започва да добива опит по път, съвършено различен от животинския*

– пътя на грешката. Инстинктът за самосъхранение в животинския свят изисква максимална вярност на вътрешния импулс, заложен от природата. Колкото си по-верен на него, толкова си по-сигурен, че ще оцелееш. Този импулс обаче, прехвърлен от животинското минало към човешкото настояще, може да предпазва, но може и да провали човека в неговата еволюция, именно защото новото при него е възможността за грешка и необходимостта от грешка, с цел добиване на опит. В този смисъл, яснотата при човека не е яснота за точно откликване на инстинкта за самосъхранение или другите животински инстинкти, които по същество са егоистични, а яснота за принципно изменената ситуация. Това е подчертавано ***неедноократно*** *в Словото. Тъй като изменящите се ситуации при хората с втора и трета сигнална система, и даже с още по-високи, са необичайни много по-често, отколкото при животните, именно по темпа и качеството на нашите реакции се съди за качествеността ни като човешки вид и за това, доколко сме се откъснали от животните. Способността за целесъобразно реагиране е заложена още в растенията, въпреки че са по-назад от животните в еволюцията - затова оцеляха онези растения, които можаха да се приспособят при настъпването на големите заледявания. Точно те сега са така наречените висши растения. По същата логика, от космическа гледна точка, висш човешки вид е именно*

онзи, който в процеса на общуването има способността постоянно да се приспособява към необичайните ситуации и да реагира творчески, а не само по инстинкта за самосъхранение или еснафския разум на околните.

Ултравселената има два полюса и една нула. Ясновселената е отрицателна, тотвселената е положителна, а ѝнфравселената – неутрална. Яснотата, необходима на ясновселената, за да изгражда Определеното Битие, изисква математика. Тя оперира с двоичен код, колкото и елементарно да ви се вижда това - така, както оперират вашите електронно-изчислителни машини, поне в момента. Тотвселената, която се изявява не с променливи, а с прави токове, има съвършено друг език. Той е познат единствено на хората на изкуството, на творците, на артистите. Това е езикът на ***първия*** *импулс. Ясновселената - или "женската вселена" - никога не се доверява на първия импулс, понеже тя има нужда от проверка, от удостоверяване на импулса с доказателства в практиката. Оттук и съмнението, като основен атрибут на разумните същества по линия на ясновселената. То е абсолютно необходимо, тъй като е предпазител, гарант за сигурността, т.е. обвивка на живота или плацента, без която не може. Тази плацента е и границата на Сатурновата логика, според астролозите, т.е. формалната логика.*

Причината за загубване на яснотата вътре в

себе си, както и във взаимоотношенията, не е винаги някакъв личен грях или недостатък. Напротив, тя понякога се явява в личности, които са прекалено дълбоко свързани с ясновселената, но още нямат опит или еволюция по линия на тотвселената. Тотвселената твори по пътя на грешката. Тя влага този елемент и в природата, поради което ясновселената неуморно се стреми да поправя натрупващата се грешка, в името на живота. Обаче тотвселената не гледа на погрешката като на опасност за съществото или системата. Напротив, тя е нейната универсална игра, най-съвършената ѝ наслада, понеже това, което е грешка за ясновселената, е нов модел за тотвселената. Оттук и неразбирателството, по принцип и по същество, между мъже и жени, между съпруги и съпрузи, между любими или колеги от двата пола.

Определеността, нуждата от тотална ясната, произхождат от женското съзнание, дори и в някои мъже - от необходимостта от сигурност, защита на потомството, на дома, на семейството, на обществото. Тъй като основният проблем на жената в общуването е дали я лъжат или не, с това се изчерпва напълно женската проблематика, без да казвам това подигравателно или с някакво принизяване на жената. Докато проблемът при мъжа е точно противоположен – свободен ли е или не е свободен. ***Ето*** *и* ***цялата*** *драма! Ако се вгледате малко по-дълбоко, ще*

разберете, че въпросът за лъжата при жената е въпрос на живот и смърт, тъй като тя се зарежда енергетично чрез аурата на мъжа, а мъжът може да се зарежда по още няколко начина, които излизат извън семейството, извън партньорството. Моделът е прост и ясен. Жените без монада или със силно замъждяла монада, а също и мъжете от този тип, колкото и да са агресивни и мъжествени, могат да се уподобят на подводни плувци с кислородни бутилки със строго определено количество кислород. Представете си, че мъжът е плувец с дадени от природата много по-големи кислородни бутилки - с десетки пъти повече от този жизнено важен газ. Какво става сега в обществото – от древни времена до днес? Природата на жената изисква строга яснота по въпроса, с колко енергия, т.е. колко кислород от бутилката, или – казано по ясно – с колко лични грижи може да бъде подсигурена от партньора, любимия, съпруга. Тя ***или*** *трябва да диша,* ***или*** *ще се удави. Обикновено жената се прикачва към дихателната система на партньора, наречен мъж. Оттук всяко включване на трети елемент към общата дихателна система се усеща от жената или женски устроения мъж не с "дяволска интуиция", както вие мислите, а с най-елементарен психофизиологически рефлекс. Това, че мъжът си мисли, че скритата изневяра не се усеща от чувствителната жена, е една негова фикция, тъй като, без да разбира какво точно е ста-*

нало, тя започва да изпитва "кислороден" глад, т.е. дефицит на енергия. Паниката ѝ обикновено е истинска трагедия, тъй като от системата са почнали да смучат и други. В астралния свят стават неописуемо кървави войни между мъже и жени нощно време, по време на сън, пък и денем, в борбата за кокала - борба за ***собствен*** *партньор, за човек с бутилка, която да е "само моя"...*

Този образ не е положителен. Не го препоръчвам за мерило към свещеното майчинство и свещеното съпружество, защото те нямат нищо общо с тези вълчи закони. Под свещено майчинство, съпружество, любов, се разбира среща на свободни души, където черпенето на енергия не е вампиризъм, а обмяна на противоположни енергии от обичащи се същества. Това, за съжаление, става много рядко на тази земя. Така че, по-горната картинка, за жалост, е валидна за повечето хора.

Яснотата, за която исках да ви говоря, значи, е нещо основно при изясняването на партньорството - първо в самия себе си, всеки поотделно: мъж и жена, любим и любима, съпруг и съпруга. Мъжът, преди всичко, трябва да си зададе ясно въпроса, ще подаде ли своята бутилка на едно любимо същество и само на него - или по средата на пътуването ще го остави да умре, да се удави, играейки ролята на "спасител" на други, също като нея жадни за кислород. Това е особено важен проблем, неразрешен досега почти от

никого, колкото и да претендират някои двойки и семейства, че са го разрешили. Понеже формалната вярност не е никаква вярност. Сънищата или онанизмът и оргазмите на мъжа с образа на друга жена не са абсолютно никакво решение на проблема, а точно обратното, защото, да общуваш със собствената си жена, представяйки си друга в нейното тяло, е най-престъпният онанизъм, разпространен, за съжаление, повсеместно.

Тази драма обаче е прекалено сложна и Небето не съди строго хората, които живеят в психически онанизъм, защото той е само следствие от нарушаването на един всемирен закон - от невежество, по незнание. Съвършено невъзможно е да излъжем сърцето и душата си в тази най-свята област! Най-съкровената същност на човека жадува за живот и обмяна със сродната душа или с душите от Ятото, с което сме излезли от Бога. ***Единствено*** *те имат силата и мощта да удовлетворят изцяло извечните ни жажди. Да живеем с всичка сила и в цялата палитра на космическото разнообразие, в милиардите форми на Любовта, това е жажда, идентична с основната жажда на Създателя - и тя не може да бъде унищожена по никакъв начин. Следователно, когато човек се обвърже с някого извън неговото Ято, трябва да знае, че се обрича предварително на непълноценност в общуването, на драматичен глад и жажда, на прозаични или трагични последствия. Започва да*

онеправдава себе си и другия, влиза се в една кратка или продължителна игра на лъжи и самолъжи, на разчитания и осъждания, на изисквания и тревоги. Стигне ли се до това, психическата мастурбация или пряката измяна са неизбежни – човек се опитва да спасява душата си. Престъплението е в поддържането на лъжата, на условността, за пред очите на хората или в името на някаква еснафска сигурност; в по-редки случаи – на някакъв зле разбран, формален морал. Като има предвид най-дълбоките причини за тази световна драма между мъжете и жените, дори и в най-"почтените" външно семейства, небето не налага кармични наказания, но не спира и последствията. Едно от тях е бързото рухване на личността и вида на човека след критическата възраст; друго – пагубното отклоняване на децата, родени от такъв брак, по посока на адската култура и начин на живот.

Малцина знаят, че при формален, неразтрогнат брак между несродни души и принудително оставане на една територия или в едно селище, биенето на аурите се усилва неимоверно и води не само да старческо рухване, но и да повечето болести, инциденти, трагедии и пр. Мефистофел не случайно си служи с документи и подписи и принуждава страните да спазват условията. Те обаче не знаят, че юридическият акт има магическа сила и продължава да обвързва хората дори след заминаването им в другия свят. Неуредени имотни отношения, неразделени имоти и

*имущество, ползване на взаимна територия и наеми от един и същ източник; необходимостта от пресичане на пътищата, когато разделените живеят в едно селище – всичко това принуждава Карма да срещне участниците в тази пиеса и в следващи прераждания, при **още** по-усложнени условия.*

Разбира се, яснотата, за която говоря, е нещо много трудно за вас, тъй като вие нямате нужната духовна и душевна култура. Под "вие" разбирам човечеството. И наистина, вие сте слепци, давещи се в морето на егоизма си, на страстите си, на чувствата си.

*Тотвселената и нейните представители имат съвсем други проблеми, точно противоположни. Това са великите и невеликите духовни мъже, понякога и жени, които не дишат от бутилка, освен когато се гмуркат. Те дишат от въздуха на необятния космос, на творчеството, на приятелството и любовта към всички, от служенето на всички, саможертвата за всички и пр. **Те**, именно, би трябвало да са наясно със себе си, че партньорство със същества от вампиричен тип, на физическо ниво, практически е невъзможно - понеже истината на едните не е истина на другите и животът на едните не е живот на другите. Всички опити, от хиляди години насам, да се обмéнят преживявания, енергии и субстанции между хора от тези две антагонистични природи, завършват неизбежно с катастрофа, особено за поколе-*

*нието. Само **мъчителни** страдания, тежка еволюция или много, много дълъг опит може да положи основите на нов вид духовни органи, нова дихателна система и нов емоционален вкус у същества, които досега са живели за себе си или за "близките" си. Яснотата, значи, трябва да бъде по две линии – яснота за себе си и яснота за другите.*

*И така, ще приключа само с въпроси. Представете си пак двете феодални крепости - всяка една с дългобойни телескопи и всякакви хитроумни тактически средства - се опитва да погледне ясно в другата крепост. И наистина, изгражда не малко яснота. Обаче, има ли това предвид едно съвременно общество? Или обществото на бъдещето? Не е ли нужно да се размéнят посланици, да се слагат трапези, да се правят опити за изучаване на чужди езици? Не само лингвистично казано, а да се изучават различните видове живот, различните ценности и типове представи за щастие. Не е ли необходимо да се прибавят към нашата формула за яснотата и коефициентите за яснотата на **другия**, тъй като яснотата на отделното същество е само **част** от многомерната формула? Има ли някакъв **друг** метод в света за разумния човек, освен изпадането в грешка и оправянето на погрешката? Поправяне обаче вече с опит, който не сме имали преди - с обогатяване, макар и с рани отгоре. И когато тази рана зарасне, нима не е по-хубаво? Иначе раната, която ще расте*

*вътрешно, става все по-голяма и по-голяма и няма да има граници, поради това, че отказваме да се разширяваме - да бъдем **човеци**, а не същества в хралупи.*

*Разбира се, мога да бъда много по-точен в конкретно тълкуване на конкретните психологически проблеми при общуването със себе си и с другия; но и това, което тази вечер ви казах, все пак е някакво въведение към нашите бъдещи, по-конкретни разговори. Искам да ви пожелая **равновесие**: първо вътре в себе си, а после и с останалите.*

*Единият от вас е от дълго време в прекалено равновесие, но то е статично, не динамично. А другият - точно обратно - от дълго време е в прекалено неравновесие; но, колкото и да ви звучи странно, то също е статично, а не динамично. Има по-малко опит у единия, но по-голяма девственост, запазеност. Той обаче е **стигнал** вече до предела – без промяна няма да мине, защото, при отливите отсега нататък, вече има опасност от загниване на определени съдържания. При другия опитът, познанието за хората са много по-разнообразни, но, за съжаление, за сметка на крайното изтощение и изразходване на собствените, неприкосновени ресурси.*

Има, значи, над какво да мислите и над какво да работите - вътре в себе си и във взаимоотношенията си.

21.V.121(1985)г.
София-Изгрев

МОДЕЛНО-ПРОГНОСТИЧЕН БЛОК

ЖЛО / ДН

(За естеството и особеностите в това осияние виж бележките накрая. Ѐлма отново филтрира термини и внушения така, че да стигнат до съзнанието на някои хора от тогавашната власт - б.п.)

Носителю, намирай живот за мнозина! Ти предано служѝ на Битието от множество векове и укрепваше принципа на разбирателството при всички условия на тиранични или демократични управления. Тежки страдания - в Европа през XIII век, когато кръстоносните на-

шествия те принуждаваха да бъдеш проводник на користни планове. Ти стана свидетел на много потъпкани и разорени народи. Не бе съгласен с насилието, но понасяше, за да запазиш позиция - и накрая успя. Политическите ти мисии като посланик на Рим в Норвегия донесоха много добри преобразования. Културата винаги беше доминантна в стремежите ти и просветата имаше защитник в твое лице. В България работѝ като ученик на Константин Кирил Философ. По-късно си пратен да наказваш богомилите, но ти изхитри властта и ги наказа по-меко, спасявайки живота им. Предател те набеди и ти отнеха пет села, което нямаше фатално значение за теб. Когато Европа се пресити от кръв и Просвещението стана спасение за народите, ти бе един от известните енциклопедисти. ***Няма*** *днес да споменавам имена. С това целя, при други срещи, да разгледаме нещата по-конкретно и подробно, ако желаеш. Основà и могъщ производствен център в Австрия, като се отклони в XIX век от хуманитарното си призвание. С това нанесе някои щети на природата, но през този век бързо ще изкупиш тази си карма. Допуснах технологичното ти отклонение, за да се развие технико-инженерната ти мисъл, необходима за каузата ти през XX век.*

Сега накратко: мозъкът ти е превъзходен - никой от колегите ти не може да съчетае тъй пластично ум със задължения. Кривите постановки на традицията крепиш с виртуозност, докато се яви обективна сила за тяхната корекция. Премисляш всеки ход прецизно и де-

тайлно. Можеш да бъдеш вълк след вълците и сърна сред сърните, в името на прогреса. Компромисите са неизбежни за теб, но мотивите ти те оправдават, тъй като иначе не би могъл да работиш за бъдещето на България, славянството и човечеството. Злото те причаква най-вече от позициите на яростта на някои хора, че не желаеш да се разяряваш като тях и да бъдеш отвратителен като тях в погроми и оргии. Те те наблюдават и решават, че трябва да бъдеш като тях, не позволяват някой да има благороден вид и поведение. Бъди актьор, когато се налага. Изигравай неизбежните сцени от този род талантливо, но бъди себе си. Насити образа си на плебей, каквито са те в тези ексцесии - и враговете ти ще се приспят.

Наистина, настъпил е часът на ръководители от друга еволюция. Предавам ти по-стабилно силово поле. От сега нататък ще констатираш отблъскването на недобросъвестните от плановете и методите, които ти си решил да придвижиш при контакта с Мен - съдбите се ускоряват за добро. Не се изненадвай, ако до три седмици получиш, в уверение на това, особен урок. Силата ти се увеличава; носенето на отговорност - също. Има момент, в който ще рискуваш - на една партия ще разиграеш версия, която си смятал за невъзможна. До два месеца това ще има неочакван успех. Благословението не ще те напусне отсега, понеже Новото, от което се диктува, не е само информационно.

Помнѝ следната формула, специално за теб:

***"Осѝн, осѝн, осѝн, тонѝус прилѐн** - работѝ в Мен, Космично Присъствие!"- и няма да имаш препятствия. Това повтаряй три пъти на ум, когато имаш затруднения или важна инициатива. Радвам се на срещата ни!*

- Аз бих ли могъл да разговарям така?

- Има, разбира се, възможност и ти да говориш – било по този или друг начин.

- А по-нататъшната ми работа?

- Моделно-прогностичен блок - първите наченки на новото общество. Ще работиш в институция под покровителството на приятел на Живкова и на младия Живков. Новото, което сега имаш да правиш, е проумяването на новите тълкования за методиката за превръщане на количествените изменения в качествени натрупвания. Култура от неокомунистически тип. Призванието ти е натам, но виж нямаш ли още кармични потоци, на които да плащаш данък.

Бележки на единатора:

Ѐлма работи с конкретни хора, съобразявайки се с естеството на социално-политическия им статус, и затова говори на техния език, за да им внуши благородни инициативи, където и да се намират. Това не значи, че Бог може да прави компромиси с Истината, но Той намира език и за дяволите в ада - какво остава за представителите на която и да е вяра или партия.

Контактът с приятеля, за когото е това лично послание и има още не едно за него, даде богати плодове. Даже баща му повярва в силата и мъдростта на Ѐлма, когато веднъж помоли за спешен съвет по повод на свое голямо затруднение. Той тогава беше търговец от Външно министерство и се колебаеше да иде ли в Лондон да защити един свой партньор, който бил пред влизане в затвора. Заради него бе готов да пропусне важна сделка във Филипините. Но той запита Ѐлма какво да прави, понеже имало реална опасност да осъдят и него и да лежи в Англия, ако делото тръгне лошо. Ѐлма отговори, че не бива да заминава, а да поеме работата с Филипините. Другото щяло да се уреди от само себе си. Той повярва и постъпи точно така. Филипинската сделка минала

много успешно. Като се върнал, английският му партньор се обадил и казал, че всичко е наред и че ако бащата на Д. би отишъл там в онзи момент, наистина имало опасност и двамата да бъдат осъдени.

Има и други случаи с този приятел, пряко свързани с участие и прогнози на Ѐлма, но те са разказани на съответните места. Ето два от тях. При заминаване в две различни страни, той и негов приятел получават предварителна оценка от Учителя със следните думи: "Едни отиват по Божи работи, а други – по бози-работи"... И наистина, нещата се развиват точно така. При въпрос на приятеля след завръщане, защо всичко наистина е вървяло толкова зле в Америка, бе направен от Ѐлма анализ на мотивациите му и бе даден съвет да се измени главната мотивация. Приятелят разбра, че когато тя е Делото и Словото, нещата ще се обърнат по съвсем друг начин. При въпрос преди следващото му заминаване по служба в Щатите, Ѐлма отговори кратко: "САЩ – Само Абсолютно Щастие!"... – И наистина, този път всичко там е вървяло като по вода – б.п.

26.V.121(1985)г.
София-Изгрев

СЛИЗАНЕ НА СЪЩЕСТВА ПРИ ХОЛИЗÀЦИЯ

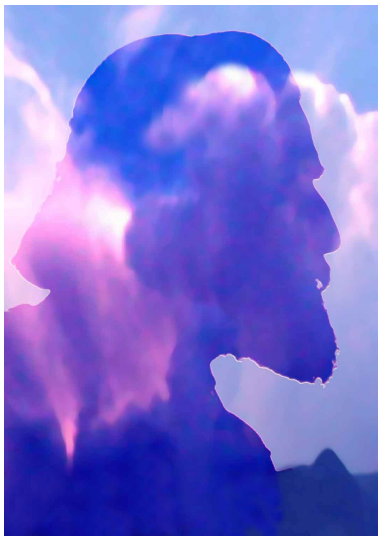

Този път ще ви пратя пак при Учителя. Новото пространство, наистина, се строи от Него, т.е. пак от Мен, но от универсалната Ми същност.

Привет, Мои непослушни приятели! Послушани-

ето, което слива душите, изисква много по-често общуване, отколкото при вас. Първата ви работа е единението с Христá и с Мен. Но славното ни приятелство постоянно се измества от други приятелства, с които също помагате, но не както се помага чрез контакта. Послушанието, значи, означава ***Истината*** *да бъде на първо място; после идва любовта към ближния, най-накрая - следването на собствените потребности и желания.*

Променят се пътищата ви. Няма да можете дълго *време да се виждате и да работите заедно. Пак ще ви събера в бъдеще, но сега форсирам много сериозно събирането с И., защото е належащо. Работата ви, значи, изисква плътно общуване през всичкото свободно време. Намерете такова! Попълнете всички пролуки, когато и двамата не сте на работа, тъй като приказките за цветята и осиянията за класовете и йерархиите, а също и приказките за плодовете поне, трябва да се довършат. Побързайте, после няма да има такава възможност. Абсолютно се променят нещата, и то скоро. Правете невъзможното! Ако потрябва - спете някъде заедно, но не се разделяйте, освен когато нещата изискват спешно някаква намеса. Ремонта не прекъсвай, но след обяд, от колкото часа Е. може да се освобождава, до 10-10,30ч. вечерта непременно бъдете някъде заедно. Обясни на А., че това е много спешно и ва-*

жно. Помолете Ю. или друга някоя вярна приятелка, или и двете, да помагат за М., когато Х. не е нощна смяна.

Това, което стана днес, е много хубаво, но не принася нищо особено извън здравето и настроението. Обявявам от сега нататък волята си да ходите само двамата по екскурзии, с максимално натоварване за взимане на информация. Даже е късно вече. Затова казах "непослушни", но, по-скоро, това се отнася до забравящия да ползва Океана, който съм отключил. Най-добре е ***именно*** *двамата да бъдете, тъй като полето, което образувате, помага не за качеството на информацията - тя е същата, както когато приемащият е сам, - но за многократно поголямото му натоварване. Така ще можете да се справите. Най-настоятелно изисквам това от вас, не ви моля!*

Аз мога сега да кажа, че на тази планета има само една ученичка - ако ученик е този, който Ми вярва абсолютно и безпрекословно и който милее най-силно от всичко за Словото, което може да тече всякога, но приемащите нехаят за това. Не че не одобрявам тяхното къртовско самонатоварване с проблеми на нещастни същества, но постоянно се опитвам да им внушавам, че любовта към Бога е на ***първо*** *място, а любовта към ближния - ако остане време.*

Престани да пишеш на машина след завършването на сегашния материал - това е губене на вре-

ме. Само коригирайте всяко диктуване, веднага след свършването му.

***Казвам: тези сегашни материали правят възможно слизането на нови същества от съвсем нови йерархии и класове**, на които досегашното Слово, което съм свалял от небето, ще бъде божествената **основа**, на която да градят чрез това, което сега ви диктувам. Те ще започнат самия градеж. Разпространяването **остава** като*

задача, обаче след като се завършат наченатите книги. С това не се принизява стойността на Словото Ми от първата половина на този век - напротив, попълва се с още по-конкретно съдържание, за което тогава не беше моментът, тъй като съществата, идващи през вас в този контакт, не са от онези, които могат да живеят в един свят като предишния. Така че вашата работа не е само книгите, които ще оставите. ***Всеки акт на единение с Христà, с Абсолютния Дух, Който още не ви е говорил лично, с Духа Божий и с Мене, е коридор от небето към физическата вселена. През него слизат същества, които правят скок със силата и точността на Словото, приемано от вас!*** *По-късно ония от тях, които са успели да се вселят или родят именно чрез този скок, трябва да попаднат на всяка цена на книгите, колкото и малко да сте успели да приготвите. Понеже тези същества са бъдещите строители на шестата и седмата раса, абсолютно необходимо е те да попаднат в Братството, пълноценно да проучват Словото Ми и да го прилагат.*

Ако бяхте работили юнашки, досега щях да съм ви дал и книги за минералите, за елементите, за градивните вълни, частици и състояния на заряда; просторни указания по психология и педагогика, по бяла мàгия - и пр., и пр., и пр.

Бих работил и с Ю., но я дистанцирам - не за-

щото не е прекрасен човек и няма изключителни качества, но понеже прекият контакт с по-голяма интензивност може да се отрази катастрофално на психиката и физиката ѝ, при нейния начин на живот. Ако напредне вашата работа, може да предвидиш и с ***нея*** *довършване на Астролòнията и на Кабалата, обаче не повече от един ден седмично.*

Приключвам, с пожелание да се вслушате в изискването Ми.

С божествено благословение на пратениците на Славата Божия, които не се плашат да приемат онова, което тече непрекъснато - Словото Божие!

"Сребърният извор" в парка "Кумысная поляна" край гр.Саратов

4.VI.121(1985)г.
София-Изгрев

СЪБЕРЕТЕ И КОМПЛЕКТУВАЙТЕ МАТЕРИАЛИТЕ!

ЖЛО / Т (Тойóнус) и ЮВ (Луниéла)

Животът ни на земята е като този снежен кон – разтопява се бързо. Настояването на Èлма през 121(1985) г. да довършим и комплектуваме осиянията се изпълнява едва днес – 24 години по-късно. Дано е останало още малко от коня... (По източните системи, Тойòнус в този живот е "кон")

20,00 ч.

Сънят беше повече от реален. Работата, с която те натоварих събота следобед, беше наистина първият опит ще можеш ли да я използваш правилно, макар и свръхсъзнателно в случая. Помниш разминаването на колите, нали? Тълкуването ти тогава беше напълно вярно. Прокара се път за решение на следващата среща, от която ще има окончателен резултат за доброто на работещите. В събота про-

ведох акция, която успя. С Моята сила - а тя е вече и твоя, не се принизявай, - ***постигнахме*** *търсения оптимум. Срещата стана на високо равнище в горните светове, а при нейната реализация през юни на Земята, свършва капиталът на злото. Напрáви го добре.*

Ти си страшно отегчен от всичко, но скоро ще ти дам нещо много важно, което ще те окуражи. Превалът се премина, поради което радостта и шансът ти се дават, най-после.

Съберете и комплектувайте материалите! Довършете недовършеното, поне до основен цикъл. *Присъствието ти (в Русия) сега става наложително. Пречки няма да имаш повече, но крепи се да не паднеш дотогава, понеже си на ръба на най-отчаяните реакции. Трябваше да подложа търпението и послушанието ти на изпит, понеже с това победата е не само победа, но и триумф.*

Тот обикновено форсира съдбите на хората, които общуват с Мен. Порциите, които "У" получи досега, не бяха никак малки - и в минус, и в плюс. Почести срещи между вас биха я натоварили още повече. При "Х" има гръмоотвод на енергиите, а при вас няма. Бог присъства пълноценно само там, където се общува на всички полѐта. Няма ли заземяване - има смърт. Затова ясновселената изчислява оптималния вариант на вашите срещи, при който натрупващите се енергии могат сами да се изпразват в пространството. Но сега не може да се рискува, по-

неже нещата са срочни. Носите още пречки в съзнанието си, но ... питай друго.

*Ще оставя две програми: моделна и конкретна. При опит да ги изпълнявате, ще ви ръководя **лично**.*

5.VI.121(1985)г.
София-Изгрев

ПОДКРЕПАТА ОТВЪН Е РУХВАНЕ ОТВЪТРЕ

ЖЛО / АСИ (Онтиéл), МВП (Хел)

Моля ви, преди да реагирате бързо по някой въпрос, попитайте по-подробно и обстойно какво искам

да кажа, ако не сте разбрали. Понякога стават недоразумения и вие приписвате на Мен това, когато не вярвате или приемате неразбран за Мой съвет безкритично. Казал съм: когато се появи вътрешен или външен конфликт при общуване с Мене, не се придържайте към думите Ми. Или питайте за пълно доизясняване, или по-добре се осланяйте на вътрешния си глас, което е по-прекият контакт с Мене.

Казах, че ***неправилното*** *комбиниране на храните е предизвикало обрива на бебето, но това не означава, че става дума за храненето на А. напоследък. При кърменето, както и в утробата,* ***също*** *важи принципът на историческия развой. В утробата, преминаването на плода през формите на еволюцията е неизбежно, а при кърменето дните на кърменето съответстват на по-големи периоди от живота на майката, които се проектират в тези дни. Ако през определена година и месец от нейния живот тя е боледувала и отровила кръвта си, непременно това ще се отрази през времето на кърмене, съответно на този случай. Затова казвам: пазете децата, но особено момичетата и девойките като зеницата на окото си, понеже един ден те могат да отровят децата си със своята кърма.*

Безспорно е, че сега М. се прочиства от токсини, приети от майката много преди да го роди. Не е достатъчен чист живот няколко месеца и даже няколко години преди раждане, ако тогава е имало

много по-дълъг период нечист живот. Но всичко това тук е нищожен дерт. Това дете е много, много по-чисто от другите, през които минават всички отрови на рода им, не само на родителите и майката – и пак оживяват. Природата е подсигурила бебето с мощни съпротивителни и дезинфекциращи сили, но все пак има и един пусков механизъм сега, който констатирам. Приемането на подсладена вода, дори и с небет-шекер, колкото и да е слабо дозиран, има леко неблагоприятен ефект, понеже му давате шишенцето с биберона неоправдано често – за да млъкне. Приемането на чиста изворна вода е по за предпочитане, но онзи път препоръчах първия вариант поради малкото мляко на А. При изобилно мляко детето си набавя нужните захари и тогава излишното количество от индустриален произход се изхвърля. При това забелязах, че водата, която му давате, никога не беше с температурата на млякото с точност до стотна от градуса. Всяка разлика в температурите, колкото нищожна да е, не се отразява добре.

Приемете молбата Ми, при преизобилна кърма на детето да не се дава вече нищо друго. За плодови сокчета е още рано при него, тъй като при по-често кърмене периодът между млякото и плодовия сок и водата е недостатъчен за пренастройване на организма. Получава се не толкова химическо различие, колкото, преди всичко, стрес. Млякото на майка като А. в момента е, може би, едно от най-чистите на

Земята, а в някои отношения, поради връзката ви с Мене, е ненадминато. То съдържа асуѝн, който ще се прояви по-късно в талантите на М.

Когато става дума за малки деца, питайте за всичко! Това не е нещо дребно. Но коре́нето на А. е неуместно, нито трябва да ѝ се съобщават положенията, които констатирам, ако тя самата не поиска да узнае. Повтарям много категорично: ***абсолютно*** *всяко контактуване с Мен прави добро, само ако не произведе конфликт. Мислите ли, че съм недъгав, та да не мога да водя за ръка своите рожби; или че съм ням, та да не мога да им говоря? Ала Аз предпочитам децата Ми* ***сами*** *да проходят чрез падане и ставане, чрез добиване на собствен опит. Това е* ***най****-ценното! Нещата, осъзнати лично от всекиго по пътя на опита, струват много повече от Господа като частен секретар и водач на слепци, понеже* ***подкрепата отвън е рухване отвътре****. Питайте, но не Ме обвинявайте, когато ви оставям* ***сами*** *да се ориентирате.*

На въпроса за М. - за неговото неразположение - ще отговоря още следното: тук действа не само миналото, но и мисълта за бъдещето. Получава се така, че нуждата от някои месни продукти у А., с които тя още не е приключила, понякога я кара да си мисли кога най-после ще може да премине към такова хранене, а съвестта ѝ не ѝ позволява това. Не е нужно тази борба да е непременно осъзнавана.

*Казвам: по-лоши отрови се получават не от месото или неправилното хранене, а от самоизмъчването на човека, който не приема вегетарианството-то безконфликтно. Никога не търсете и не обявявайте вина! Предпочитайте **пълната** свобода. Ако начинът на хранене напълно задоволява вътрешната потребност и вкуса на А. в момента, нека продължи така. Но може и да смени режима, според потребностите си. Проблемът не е толкова в органичната, колкото в психичната токсикация. Проблем има и от това, че настоящият етап при нея произвежда мляко, но мастите в организма, както и желязото, трябва да се отреагират. **Повече** горене на продуктите в кислорода на чувствата - или поне на планината!*

9.VI.121(1985)г.
София-Изгрев

ИМЕ И СЪДБА

ЖЛО / ДН

Ако останеш със сегашната си фамилия, ще

имаш повече победи, но по-малко приятели и здраве, т.е. по-къс живот. Приемеш ли по-духовното, ще станеш по-добър, по-здрав и необвързан – следователно, ще живееш повече. Ти си наследник и на двете качества, но първото ти е достатъчно, то си е дало маята. Чистотата ти ще се опетни, ако тръгнеш по пътя на дипломацията или търговията, но поемеш ли по живия път на културата, помагайки на делото на Людмила, ще имаш перспективи най-светли. Утвърдиш ли се в другите области, пак можеш да вършиш добро, но с опасност за самия теб.

9.VI.121(1985)г.
София-Изгрев

ЛОДКАРЯТ С ЛОДКАТА, СВИНАРЯТ И КОКОШКИТЕ

ЖЛО / ДТТ

Настана часът на нейното подобрение. Имаше

шанс и преди това, но всеки носи съдбата си на гърба си. При много случаи любовта не е недвижимо имущество до гроб и с наследници, а превозно средство, спасителна лодка. Тези, които отхвърлят възможността да използват спасителен пояс, лодка или параход, рискуват много, почти всичко.

С нея въпросът не е толкова сериозен, но казвам, по принцип: вие се вкопчвате в лодкаря или в капитана и по такъв начин се увисвате на ръцете му, а той трябва да върти кормилото, защото е преносвач на души. Вие, обикновените хора, сте жестоки: щом овладеете плавателния съд, слагате в шах капитана, ако държи на вас, да изхвърли зад борда всички останали; и това - без да ви мигне окото! Ако ли пък ви е ясно, че капитанът или лодкарят, или салджията, няма да ви третират като обикновен пасажер, вие въобще не искате да се качвате... Напълно сте прави - но ако на брега, на който сте попаднали след корабокрушението, има шанс да оживеете - ако не се намирате във водата и наоколо няма никой друг.

Корабите на любовта имат съвършено други закони - те не приличат нито на къщите, нито на кошарите, нито на свинарниците. Вие, например, искате най-много от всичко да угоявате капитана в кочина и той доволно да се оригва и да грухти пред телевизора, докато вие приготвяте печеното, след като той вече е пийнал и си е замезил. Пълните кочините

си с пушека на цигарите му, вместо да пуши корабът. Приемате нещастните ви деца да се израждат при пълни хладилници, в обстановка на насилие, тъпота и невежество или на позьорство и лицемерие. Прекарвате децата си през всички детски и недетски болести, тъпчете ги с лекартва и антибиотици, посягате на свободната им воля, създавате неврастеници, хаймани или държавни престъпници - само и само прасето да ви е в кочината, предано да ви грухти и квичи, понеже квичене е залезът на всяко грухтене... Вие наричате "моя мъж" или "моята жена" невероятното съчетание от интелект и сланина; или от гърчавост и постоянно кашляне! И прави сте да го обичате и да му служите, понеже няма друг път за света. За вас е важно той да си отиде някоя коледа под ножа на съдбата, наречена инфаркт, инсулт или преяждане, а вие да останете в очите на кокошките като "морална" личност, чийто морал не се е равнявал с изискванията за съвършенство, чистота, честност и неподкупност на партньора, а с неговото "полезно" присъствие.

Този модел, освиркан от времето и подигран от настоящето, отдавна премина в архивите на космическите комедийни театри. Сега те ви се смеят на друго - на жилавото ви постоянство да търсите заместители на космическите екстази, понеже моделът на кочината се измества от модела на кошарата. Там вече не ви е еня дали овенът-началник или

*някой друг просперираш мъж ще се качва само на вас - или на всички овци като вас... Важното е вие да си останете в **кошарата**, да ви псуват наум или на глас държавните овчари - и да ви доят и стрижат. В замяна на тези духовни операции, вие получавате сигурността, че през зимата ще ядете силаж с антибиотици, пък и в останалото време; че ще ви постопли смрадта на торта и урината, в които живеете, въпреки че ще хванете гнилец, от който всяка пета държавна овца куца и всеки десети радетел на чувството за дълг към цивилизацията се оплаква. Това е гнилец не само коленен, но преди всичко душевен, от който няма спасение. Тояги ще ви се стоварят, кучета ще ви лаят, пък и много скоро ще започнат да ви оплождат изкуствено... Оставяте си агънцата на произвола на съдбата, захвърляте ги по сиропиталищата, откъдето ги взимат случайни вихри или престъпници, за да създадат койоти или чакали. Не казвам, че няма изключения - не се обиждайте. Но картината пред очите Ми е точно такава.*

Започнах с лодкаря и лодката, пък стигнах до свинаря и кокошките... Прочетете го на Д., понеже започвам със смехотерапия... Но тя е терапия на подсъзнанието или, по-точно, на несъзнанието, плод на родови и регионални внушения. Чувството за срам не е божествено чувство - то е последното нещо, което приемат в рая, но първото оръжие, след безсрамието, в ада.

Свенливостта - това е божествено качество. Не я смесвайте с пъклената, срамна представа за мъжа и жената, за нежността и любовта, за морала и аморалието. Това, което ще стане без любов, е по-лошо от онова, което ще стане с любов. Съдбата ви, ако се качите на лодката, ще е по-добра, отколкото ако останете във водата. Има и самотни удавници, които са се обрекли и са ги обрекли на бързо потъване, просто защото не смеят да посегнат към ръба на лодката, която минава край тях. Това не е вина, а трагедия: "Предпочитам да се удавя,отколкото да поискам!"... Когато къщата ви гори, питате ли пожарникаря морален ли е или не, може ли да остане с вас до края на живота ви след изгасяването на пожара - или не може? Ала скачате дори от 10 етажа, като опънат долу платното!

Аз посочих най-оптималните пътища за пробуждане на нервите и процесите в твоя случай. Същевременно, дадох ти шанс, но на тази планета не си само ти тази, която предпочита да прещрака автоматично с механизма на патриархалното отдръпване. Не казвам, че имаш вина, нито имат вина тези нещастници, които не могат да свалят пред слънцето фереджетата, наречени дрехи; предразсъдъците и страховете, наречени "църковен християнски морал".

Разбира се, един мъжки флуид на силно духовен мъж, дори без природната енергия, също би дал поло-

жителни резултати. Но нужно е и природолечение. Природолечение не значи само вода, билки и масажи. Това значи да се събуди природата ви във всичката ѝ прелест, сила и красота! С духовни методи си служат само приятелите на Иисуса, понеже чудотворните лекувания не изискват природно участие, освен пренагаждане на структурите, в обема на един миг. Но малцина знаят, че чудото става само по два начина: или по благодат, или по преценка на чудотвореца, че съзнанието на болния е постигнало, след тежкото страдание, онази истина, която не е желело да приеме до този момент.

Трябва да ви кажа, че чудотворните излекувания рядко имат стабилен ефект. Те стават предимно по милост и най-вече за слава Божия. Наблюдават се обаче резки регресии и възвръщане на старото състояние, понеже излекуваният по милост не може или не желае да използва новото си състояние за любов към всички. При такива случаи дори и Христос, Духът Божий, Учителят, може да повдигне някого от постелята му, а той да умре след това. По тази причина, за предпочитане са ***продължителните*** *лечения на сърцето, на ума и на душата, по пътя на натоварването с обикновени болести.*

Болестта ти вика в ухото по 24 часа на денонощието: "С какво си онеправдал Бога, с какво си онеправдал Природата, с какво си онеправдал ближния или себе си?!" Докато не откриете това, тя никога

няма да ви напусне. Мигът, в който го откриете и решите твърдо да промените живота и понятията си, се превръща в миг на чудотворно самоизцеление без нужда от външен чудодеец - понеже чудодеецът живее във всеки от вас.

Та и ти, скъпо дете на страданието и добротата, имаш само два пътя, избирай. Единият е чудото по духовен път, а другият - чудото по природен път. Ако приемеш първото, трябва да се посветиш на Словото, но не само като четец, а и като работник на Словото. При това положение, Аз много скоро ще те преобразя. Това е единственият път, който може да направи излишни природните методи. Не се ли посвети ученикът на проучване и изпълнение на Словото, няма друга духовна сила, която да победи властта на Природата. Неизбежно е в този случай да потърсите Бога в ***любимия****, в* ***природните*** *процедури, в стихиите на природата или в любовта и желанието по принцип, не търсейки определен и сигурен обект.*

Това *е приказката за лодкаря. Той само ще ви пренесе, но на нова земя. Изпитате ли радост, че пренася и други, а не само вас - по какви начини, никога не го притеснявайте, понеже не познавате законите на морето, - тогава няма да изпитате желание да обсебите лодката му, а ще започнете да сковавате лодка и вие.*

Друг път няма!

9.VI.121(1985)г.
София-Изгрев

ÈЛМА ТЪЛКУВА ХОРОСКОП

("пресътворение", а не "заточение")
ЖЛО / ННС

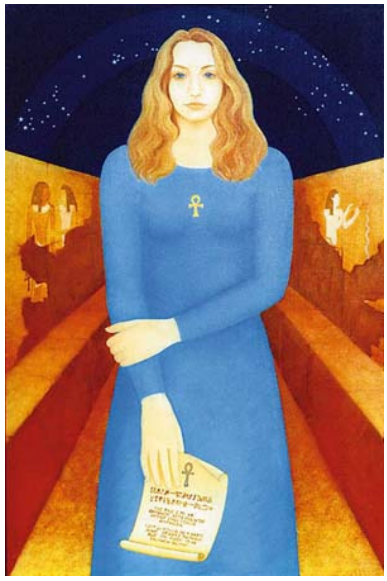

...Сливане на опита с плода на нови ситуации. Сатурн означава личния опит, оформен в границите на времето и точните реакции към ситуациите. Означава още силна формална логика, изключваща парадокса, абсурда и творческия експеримент. Поначало той строи формата, която трябва да функционира сигурно, поради което сигурността е основният мотив на Сатурн. Обаче заточението на Сатурн в Рак означава този вид сигурност, който се подчинява на съдържанието, а не на формата - а съдържанието мени взаимното разположение на елементите си много по-леко и бързо, отколкото фо̀рмата.

По тази причина не е правилен общоприетият

термин "заточение" на планетата в опозиционен знак, тъй като има положителна дума, а тя е "пресъ-творение". Т.е., ако планетата в собствения си знак има силата да твори, то в опозиционния знак тя може да пресътворява. Ето защо позицията на Сатурн в Рак дава изключителна възможност за пресътворяване на аза или отделното същество, което е почти невъзможно при Сатурн в Козирог. Пресътворяването на егото сега е на дневен ред, по линия на тази квадратура и опозиция на Нептун; обаче, наистина, няма да бъде особено приятно, тъй като при квадратурите пресътворяването става неизбежно чрез преобразяване на предишната форма, но с кратък период на разрушаване.

Ако човек реши да работи съзнателно с парадокса, абсурда и неопределеността, то би могъл да оформи поведението си артистично и по този начин да поеме неприятните сътресения, създавани от колоса на неопределеността - Нептун. Определеността има свой колос и той е именно Сатурн; а Нептун, повтарям, е колосът на неопределеността, в планетен мащаб. По тази линия, именно, те са антиподи, и сега се извършва трансформация на твоето "аз" - не за лошо, а за добро; но тази трансформация изисква пренареждане на структурата.

Може да изглежда страшно, но всяко разглобяване на един механизъм на съставните му части носи и рискове. Не са малко случаите, когато не до-

стигат силите и познанията, нито интуицията на съществото с подобен проблем, за да монтират нова конструкция - и тогава става това, което се нарича деформация на аза или рухване.

Нептуновият тип деформация е известен. Някакъв вид наркомания, някакъв вид собствено обезличаване, загуба на резистентните сили на психиката и организма. Антигенните фактори и микротела в кръвта на човека, при Нептунов негативен аспект, вече не съумяват правилно да защищават организма.

Задачата на Сатурн е да организира не само психическите, но и органическите защитници на отделния индивид. Това, на първо място, е кожата и, на второ място, кръвните телца, които са бойците и граничарите на тялото. Те се справят с всеки външен организъм с различна генетична памет. При Нептунов аспект, особено негативен, се получава нещо като обърквене на програмата у тези иначе истински ревностни пазители на собствената сигурност и цялост. Пораженията понякога са големи и затова не трябва да се омаловажава, особено, квадратурата на Нептун. Хармоничните аспекти на Нептун и на другите важни планети по същото време, на всяка цена трябва да се имат предвид, за да се посочи изход от това положение. При този случай обаче трудно може да се преодолее известно парализиране на съпротивителните психически и физи-

чески сили, нахлуването на неопределеност, което тревожи личност с хороскоп като твоя повече от всичко.

Предлагат се следните няколко метода за овладяване на положението. Първо - система от основни правила, която да повиши нивото на сигурност. Ти никога не си била в Моите очи това, което си в очите на този, чрез когото ти диктувам. По отношение на стремежа ти към сигурност и определеност, той има крайно погрешна позиция, откакто въобще общувате. Не ти, а той трябва да се коригира в това отношение. Понеже на някои типове психики им е много удобно за плуват в неопределеност, за да могат да бъдат безотговорни...

10.VI.121(1985)г.
София-Изгрев

ЗА ЛЕКАРИТЕ, ЗА РАЗПОЗНАВАНЕ ДУХОВЕТЕ НА ЗАМИНАЛИТЕ, ЗА СЛОВОТО, ЗА АНАЛИЗИРАНЕТО И ЗА СТРОГОСТТА

ЖЛО / НН - òтговори на нейни въпроси

- Имат ли лекарите карма?

- При лекарите има един вид карма, която е неизбежна, въпреки че е най-лека. Те вършат своето дело от хуманност, но нямат светлина кога трябва и кога не трябва да лекуват. За тях мисълта, че може да има философия или духовен път, при който

не трябва да лекуваш някои пациенти, е съвършено невъзможна и недопустима. Не е и за вас тази мисъл понятна, тъй като един човек с добро сърце, който може да помага, а не помага, би се разкъсал. Така е с истинските лекари по призвание. И, все пак, плащането си остава, тъй като, на практика, онзи, който е помагал на живеещите само за себе си - да оздравеят и пак да продължат така, - на практика се натоварва с част от тяхната карма.

Когато мисълта ви е насочена към някой заминал, не произнасяйте името му на глас, тъй като той вече не носи това име. Душите се откриват само по гласа им, тъй като тембърът на гласа е единственото нещо, чрез което заминалите се разпознават и което остава през вечността.

- Защо има толкова противоречия в беседите?

- Противоречията и алогизмите, които пълнят

беседите, не трябва да остават необсъждани и необяснени. Именно тогава, когато интелектът ти приеме и логично тези текстове, ще започнеш и сама да преминаваш към някоя от другите 49 типа логика, които там се използват. На земята вие познавате само един, най-много два вида логика. Те не могат да решат противоречията, съпващи ви в необятното Слово на Космоса. Толкова засега по този въпрос.

- Все пак, не трябва ли постоянно да анализираме?

*- Анализирайте всяка своя дума, всяка **своя** мисъл, всяка **своя** оценка. Не мислете, че първо трябва да анализирате живота и погрешките на **другите**. Първата ви работа е да анализирате себе си. Оттам се започва. Понеже неанализиралият себе си не може да държи здраво юздите на взаимоотношенията - и от паниката или, най-малко, от нестабилността, която се получава при изпуснатата каруца, предпочитате да шибате коня, вместо да се спрете на **своите** мотиви и погрешки. Ясно е какво ще стане и става и с коня, и с каруцата, и с каруцаря, но, за съжаление, и с пътниците.*

- Как да се справя със строгостта си?

*- Строгостта е особено Сатурново качество, понеже Сатурн е Правдата, "Ревизорът на Битието" - неговото **сериозно** отношение към проблема при всеки отделен случай. Кое е редно и кое не е редно е основната му грижа. Така че, една силна Сатурнова*

позиция, не само в хороскопа, но и в живота на човека, в неговата наследственост и пр., поставя този въпрос на първо място при всички случаи. Повтарям: "Кое е редно?" и "Кое не е редно?"... При повечето хора обаче това е причината за всички космически, общопланетарни, национални или лични трагедии, тъй като понятията за "редно" и "нередно" са точно толкова, колкото и съществата в Битието. Именно това и отделя културния, цивилизования човек от дивака или аутсайдера. Повече от ясно е, че проучването и усвояването на нещата, които са приети за "редни" и се считат за "редни" в едно, повече или по-малко, цивилизовано общество, е белег на развит самоконтрол, т.е. на култивирана личност. То е мерило не само за възпитание, не само за усвоени правила на поведението или практическата разумност, но и за степента на еволюция.

Неизбежно и задължително е, значи, да се съобразяваме със становищата за редно и нередно в обществото, в което живеем, ако въобще искаме да оживеем в него. На тази база обаче хората често започват да мерят и индивидуалността - нещо безгранично по-дълбоко от нормативните понятия за редно и нередно. И колкото тази личност е по-далеч от обществото – в плюс или минус, – толкова, разбира се, разминаването ще бъде по-голямо.

Това са, на пръв поглед, прости неща, които вие отдавна сте проумели, но искам да кажа и това,

че без постоянно самоусъвършенстване и изучаване езиците на другите души, вие не бихте могли да разнообразявате своите собствени понятия за редно и нередно. Именно страданията, конфликтите, противоречията са засега единственият път, по който съдбата ви сблъсква с "чуждите езици" - т.е. езиците на другите души. Когато в едни взаимоотношения ти страдаш или другият страда, това значи, че всеки говори на своя език и не желае да изучава езика на другия. Пакостите идват по ***тази*** *причина, а не защото някой е непременно некадърен или лош.*

Мисля, че Ме разбирате. Това са прости, но принципни неща. Само по пътя на тези сблъсъци, оплитания и разочарования, за които говоря, човек се учи да става все по-толерантен, по-мек и по-невзискателен, тъй като нищо не гарантира, че самият той не греши, от гледна точка на някакъв много по-висш език от неговия.

Това *наричам истинска интелигентност и космична култура - примирението пред възможно много по-висока интелигентност от нашата, която, би могла, ако иска, по същия начин да ни се смее, присмива и ни иронизира, както ние другите. Не е задължително да си мислите, че сте щатна бройка на Битието за преценяване на това, кое е редно и кое не е редно, дори и действително да преценявате по-добре от другите. Понеже педагогиката на истинските мъдреци и човеколюбци не се ръководи от ориги-*

налността на проведения педагогически акт, а от ефекта му. Т.е. предвидливият, разумен педагог, приятел или общуващ изобщо, както добрият шахматист, проиграва репликите и евентуалните ефекти от тях предварително, може би за част от секундата. Опитът, който има до този момент, му диктува благоразумие и хуманност по отношение на "противника", с оглед на крайния ефект на взаимоотношенията, а не на констатация на недостатъка, понеже с констатации, особено изразени с ирония, никога нищо не се постига. Говори се рязко само с тези, които са тенисисти на репликата и могат да ви я върнат, умело играейки, а не приемайки топката в сърцето си.

Анализ, анализ и пак анализ! ***Всяка*** *мисъл,* ***всяко*** *чувство,* ***всяко*** *изречение* ***- това*** *е пътят към самоосъзнаване на собствените мотиви. Обаче прекаленият анализ също е опасен и даже много по-опасен, тъй като анализът на злото в нас е задължителен, но анализът на спонтанните импулси може да стане причина за наводнение.* ***Спонтанният*** *анализ - ето Елдорадото, което очакват всички, но и чумата, от която бягат панически. Тук е най-голямата тънкост на всички сериозни, истински учения – да научат учениците си и човечеството да разграничават спонтанните божествени импулси от спонтанните тласъци на инферното. При първите анализът, от който следва и реакция или стоп-реакция, може да*

доведе до карма, тъй като спрян божествен импулс поражда последствия не само с години, но и с векове. Всеки нереализиран, спрян божествен импулс е "прокрустово ложе". Неанализиран и неспрян пъклен импулс пък е пропаст, с чудовище на дъното! (Дамаст е разбойник, по-известен с името Прокруст или Полипемон. Канел пътниците да спят на кревата му и ако краката им били по-къси, ги разтягал, а по-дългите отрязвал. Тезей, на път за Атина, осъдил Дамаст да бъде наказан по същия начин, както правел с гостите си – б.п.)

Проумейте и размишлявайте. За този проблем ще ви говоря подробно, понеже той е началото на началата. Ако един импулс е бил божествен, ти го възприемаш като вътрешна радост, щастие, освобождаване и мир, независимо от неговата логичност или алогичност. Обратно, ако един импулс или тласък на подсъзнанието или на чисто човешкото съзнание ви се струва много рационален и намясто, а роди в душата ви мрак, притеснение, скръб, отчаяние, безизходица, самота, тогава не се спирайте да го анализирате, вземете щипците на Мъдростта и отстранете този импулс. Сложете го на мястото му; направо го изхвърлете, ако потрябва.

Това е, приятели! Съобразяването с това, какво ще кажат, какво ще почувстват, как ще реагират околните, е наистина мъдрост, но мъдрост човешка. Тя води до покой в дома и обществото, но до постепенно помръкване на душата, загубване на жи-

вота, на смисъла, на целта на всичко. Съобразяването с вътрешния импулс обикновено поставя човека на нож с околните, но постепенно води до разширяване на съзнанието, намиране на смисъл, на път, на радост и щастие. Истинският мъдрец и провидец не отрича нито едното, нито другото. Основата на живота е баланс - първото и второто да се уравновесяват. Намирайте оптималния път за несъпротивление на околната среда, но никога не поставяйте това като основа на живота си. Понеже можете да потъпчете другото - гласа на сърцето и на душата.

*Баланс е **възможен** - **това** искам да ви кажа.*

11.VI.121(1985)г.
София-Изгрев

КУЛТУРА И ЕКОЛОГИЯ

ЖЛО / ДН, Б

Пояснения за думите на Èлма в този текст:

По време на Словото на Èлма в периода на комунистическия режим идваха да задават въпроси и някои комунисти или тайни агенти; или често процесът на приемане на осиянията се записваше чрез модерната шпионска техника, като властта мислеше, че това не се знае. Имаше много опасни моменти, когато определени сили в правителството, под натиска на КГБ от Съветския Съюз, искаха да ни изселят или да ни вкарат в затвора, а някои активни представители на Новото направо бяха убити, осакатени за цял живот или вкарани в психиатриите. Това обяснява защо езикът на Дикту-

ващия в такива случаи е съобразен с терминологията и манталитета на тия среди, без Той да прави компромиси с Истината. По този начин Учителят успя да спаси много хора от санкции и гонения и продиктува послания до самото правителство на СССР, като по този начин подготви хората, които направиха промяната - съветската империя падна. Даде напътствия и прогнози и малко преди края на 125(1989) година - кога точно и как ще стане тази промяна - и същевременно предупреди за огромната опасност от възвръщането на капитализма в лошия му вид.

Начинът, по който Ѐлма се изказва в 2-3 подобни осияния, които се записваха от агенти и предаваха директно на властта, е бил предназначен да предотврати нови репресии, включително и изпълнения на тайни смъртни присъди над духовни хора. Някои от тези присъди бяха изпълнени, а други се отмениха, благодарение на начина, по който Диктуващият стилизираше думите Си. По подобие на Учителя до края на 1944 г., така и неговият ученик Венно до последния момент се мъчеше да внуши на властта спасителни идеи за единственния начин, по който може да оцелее – ако се откажат от насилието и приемат Новата Култура. "Белият Комунизъм" фактически е устройството на вселената. Така и Ѐлма използва сугестията с превантивни и благородни цели. Нека мразещите комунизма и неприемащите тази постановка не четат текста по-долу. Словото никога не използва йезуитски език и когато трябва критикува директно – както Учителят говори за Хитлер в беседите Си, и то по времето на нацисткатa власт в България. Той не веднъж е бил арестуван и затварян, а след идването на комунистите е бил предназначен за физическо ликвидиране. Но висшата диалектика изисква до последния момент да търсим общ език с подходящи фигури в която и да е власт, понеже и в ада има хора, поддаващи се на внушенията на Бялата Ложа. Именно по този начин Учителят е спасил българските евреи от депортиране в европейските концлагери и е внушил на цар Борис да не праща български войски срещу руснаците в края на войната, въпреки заповедта на Хитлер. Братствата на Бялата Ложа по света са най-ненавистни за тъмните сили и затова те правят всичко възможно да ги унищожат. Така в Япония са били взривени от фашистите едновременно няколко хиляди молитвени храма заедно с хората - последователи на Онисабуро Дегучи. За нас е важно, че благодарение на специалното отношение и език на Ѐлма в подобни опасни моменти, и сега бяха спасени много хора от Братството в България и Русия от затвор, изселване или гибел. Без да сме фенове на комунизма, понеже сме страдали от него, ние не можем да не отчетем положителните думи на Беинсà Дунò за идеалистите комунисти, социалисти и анархисти по онова време, макар и друг път здраво да

ги осъжда и да прогнозира точното време на разпадането на СССР и системата му. Не можем да не отбележим обаче и тоталното икономическо рухване на капитализма днес и милитаристическия му глобализъм.

Ето как Èлма се обръща към човек от ръководството на Комсомола – дясната ръка на Комунистическата партия по онова време:

- Д., ще дойде момент след три месеца - сами ще ти предложат път към творчество в областта на културата. Най-малкото, бъди буден по това време да не изпуснеш тази възможност. Понеже другите ти перспективи биха донесли повече материални блага и слава, ти можеш и там да се реализираш, но ти казах съображенията си. Има смисъл да се занимаваш, евентуално, с икономика и търговия, единствено с цел да освободиш време за своето истинско призвание. Това е възможно, ако не се амбицираш да се занимаваш само с професията през цялото време.

***Културата** е фронтът, в който трябва да се концентрират силите на космоса, на който ти си десантчик на тази планета! С първия вариант – търговия или нещо подобно - се заеми, само ако си поставиш за цел да атакуваш фронта на културата като писател, социолог, или с друга форма на изява, вече като индивидуализиран автор.*

По принцип, ти си от тия, които нямат вече карма, а изплащат дребни, остатъчни дългове. Така че, каквото и да решиш, ще имаш положителни резултати. Това, което трябва да се аргументира и проведе на сегашния етап, е преосмисляне на кате-

горията "култура", с насока не само изкуството, но, преди всичко, културата на взаимоотношенията и бита, на социалните модели на екологичните резервати на бъдещето. Ти можеш да бъдеш един от спасителите на комунизма, на системата, сега изключително много затруднена, понеже политическите компромиси, които предстои да направи в името на мира, има опасност да отворят врата за западните ценности. Това е страстно желано от мнозинството, не разбиращо целесъобразността на социализма, колкото и още да е диктатура той. Усетиш ли, че имаш сили да работиш с перспективно-моделни, експериментални методи и групи, които да повишат невъобразимо качеството и ефективността на труда, превръщайки го в свободно творчество, да ликвидират с множество болести и да положат основите на истинския нов човек, според кодексите на съвременния напредничав комунизъм и космически ред, ти, с твоите съратници, ще направиш грамадна услуга на правителствата от Варшавския договор, понеже социализмът ще стане привлекателна сила за човечеството. Предаванията от тези нови културно-екологически центрове, в които ще се раждат и живеят абсолютно здрави деца, щастливи, прекрасни млади хора, не е утопия. Моментът назря! Това не е в други ръце, а във вашите. Необходими са решителни мъже и размахът на Линкълн, Вашингтон, Ленин и т.н., които да не разрешат повече на търговците,

индустриалците и военните да извличат изгода от здравето на човека. По този начин предаванията и информациите, които ще се правят от тези резервати на бъдещето, ще представят на Запада един действителен комунистически рай, в най-светлия смисъл на думата. Тогава проблемът за спътниковата телевизия ще стане неудобен и страшен за Рейгън и сие, а не за вашата система, тъй като народите ще видят, че комунизмът е факт. Комунизъм значи реално братство, равенство, здраве и щастие!

Това беше въведение в принципната страна на нещата, които само ти и още седем българи са в състояние да осъзнаят и извършат. Ще ти ги разкривам един по един, по белези, които ще ти съобщавам своевременно. В противен случай, не бъдете ли осем на гребена на вълната на историята, ще се наложи светът, който даде много милиони жертви в името на по-доброто, да отстъпи пред натиска на Запада.

[Бъдете будни], за да няма унищожение на човечеството! Това е перспектива не за 300 и не за 500 години, а за близките десетилетия до края на века и в началото на новия век. Бих употребил модерния израз "единствена алтернатива". Споменах фондацията на Живков неслучайно, тъй като трима от седемте са именно там. Тази вечер няма да кажа имена – имам сериозни съображения. На планината, където сигурността е 100%, ще кажа подробности.

Есента очаквайте сериозни промени. Тогава ще поговорим по-нашироко и подробно, понеже ще стане голяма дислокация на силите.

- Нова работа след изложбата ли ще почна?

- След, но предложенията и тенденциите ще се явят преди това. Сегашната ти позиция никак не е без значение. Напротив, тя беше много необходима. За предпочитане е да задържиш нея, отколкото да се насочиш към дипломация. Дипломатът във всички случаи трябва да си оцапа ръцете, а това за тебе не е предвидено. Казах и преди това, че и там можеш да отидеш, но, при всички случаи - нищо друго, освен културната политика. Може да бъде и по търговска линия, само политическия момент гледай да избегнеш, ти знаеш какво.

- К. (Èлма тук се обръща към съпругата на Д. – б.п.), не давай зор, понеже всичко върви по ноти! Не е фатално закъснението, това е за добро.

Искам да ви кажа, деца Мои: не живейте с манталитета на простосмъртните, които молят приемане тук и там и уреждания на неща тук или там, а бъдете с високо духовно и космично самочувствие, та ***вие*** *да сте молените, а не молителите. Сега питай друго.*

- Ангеларий ли съм бил?

- Не, само че имаше тесни връзки с него; и от

там - вътрешното ти чувство към него. Неизменно идваш като просветител и борец за Новото. Тези, които разбират душата ти, не трябва да я окалват с принизяване на твоята мисия, понеже връщането назад се заплаща жестоко. Приеми позицията на новатор от първа величина, само че не фанатик, понеже ти стъпваш много здраво на земята и имаш усет за реалността. От теб се иска принципна готовност и яснота за програмите и методите; и каквото и друго да работиш, да не преставаш да разработваш системите, които да дойдат до пълна "бойна готовност" и разработена методология. При всеки възможен шанс, отваряй вратите на тази програма и показвай на своите ръководители и колеги какви ефекти може да се очакват за многократно повишаване силата на системата, която ще се превръща, от диктатура и принуда, в магнит и любов на народа и народите към нея.

- Какъв е езикът на формулата, която ми даде предния път?

- Праезикът на Посветените, наречен "ватански", само че в ***съвременния*** *му космически вид. На него разговарят съществата от Ага́рта - тайната цивилизация на Земята. Той има сила. Произнасяйки негови думи и формули, придвижвате проблема към разрешаване.*

- Ще имам ли друго дете?

- Прекрасно момченце ще дойде, а после момиче, само ако съпругата ти е съгласна. Само, моля ви да се консултирате с познавачи на нещата за зачеването, раждането и майчинството, както и с Мен, за подходящо време и методи. Три години са нужни за потушаване на проблеми, които засега те правят по-малко подходяща за ново майчинство. След три години не се пазете от забременяване.

- Кога ще откажа цигарите?

- Ако не можеш с воля, иди при специалист по акупунктура, той ще направи нужното.

- Нещо за Б.? (става дума за Боян - един народен лечител)

- Б. влиза в съвършено нов цикъл, с който започва бурен подем на духа. Приемане в нов силов коридор, през който минават малцина. Сега нека се примири с това, че шансовете му за по-ранно излизане (от казармата- б.п.) не са налице.

- Той един от седемте ли е?

- Нещо повече - един от Петте, които имат още по-фундаментална задача. Това не значи, че ти нямаш качествата да бъдеш от Петорката, но сте разпределени по космични задачи. Той е от по-вътрешната.

12.VI.121(1985)г.
София-Изгрев

ЗА ПЪЛНЕЕНЕТО, ЗА МОНАДАТА, ЗА ПИТАГОР

ЖЛО / НД, Р

Повечето статуи на Буда са такива – защо да се тревожим?...

23,00 ч.

- *Как да не се безпокоя, че дебелея?...*

- Много просто! Като разбереш,че това не е лакомия. Пред теб, като известен бъдещ творец и изследовател, стои океан от кипяща енергия. Въпреки ума ти, справящ се добре с информация, помнене и учене, ти си преди всичко мъж, а не жена по функция на духовните тела. Което ще рече: не ценност за комерсиалното общество, а

основоположник на направления! Като такъв, ти едва ще доплуваш до края на следването, понеже отдавна си готов да да-ваш. Не препоръчвам никакви диети, нито въздържа-не, въпреки необходимостта от подбор.

Твоят случай е типичен: духовен глад за мащабно научно творчество и дейност, спрян засега от обстоятелствата. Ако вземеш да не ядеш, да не пълнееш, проблемите ще станат по-тежки и ще заболееш. Само че, естествено, поне екскурзиите не пренебрегвай. Пий, по възможност, изворна или минерална кипнала вода - и напълно бъди свободен! Животът ще се преобърне на 180°, когато още в студентските години се решиш да проведеш повика на правителството ви по преобразованията на обществото - да се моделират още от студентската банка. Има подписани вече държавни документи за приноса на студентите, но това се използва предимно от технократи. Приносни и фундаментални разработки с огромен хуманитарен и държавно-икономически ефект могат и трябва да се появят и в полето на социалната психология. То, фактически, е бъдещето. Избери още отсега проблем, който ти е ясен - механизма на социалното реагиране в някоя област, който ще бъде приносен за психиката, здравето и производителността на труда. Работи, като превърнеш откритието си, като всяко фундаментално откритие, в логико-математичен

вид, подходящ за компютърни програми. Това може да се включи в работни студентски групи на научни начала, с научен ръководител, обаче в договорни отношения с държавни висши ведомства. Това ще те увлече тъй силно, че ще добиеш линия само за три месеца! Няма да пречи на изпитите ти, понеже ще се организираш и даже ще бъде по-леко учението. На тази тема може да има отделно беседване.

(Зададен е въпрос за монадата)

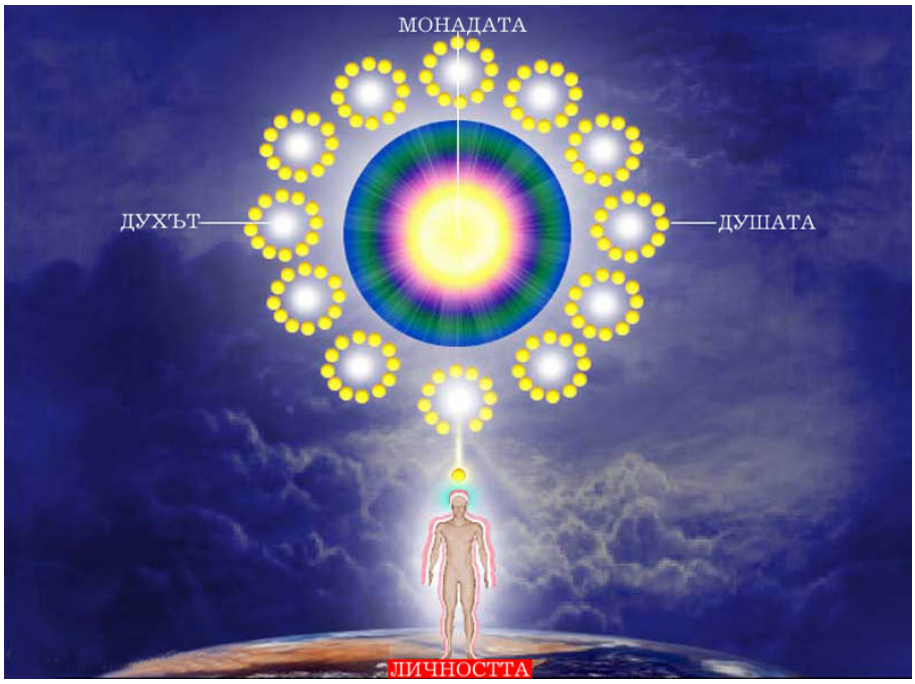

- Монадата е разглеждана от окултизма по-различно, отколкото у Лайбниц, и още по-различно - от Учителя. Това е тема за цяла книга. При желание, може да ти диктувам такава книга, понеже това е много обширен въпрос, не е само за кратък отговор.

(Зададен е въпрос за Питагор)

*- Не само че има връзка, но това е **началото**. Не че няма египетски, еврейски и китайски, още по-древ-*

ни извори, но Питагор и неоплатонизмът за пръв път поставят "кабалата" на правилна и съвършено нова езотерична основа. Това също е тема, на която мога да отговоря по-обширно и с желание.

(За Р. - Има ли данни за навлизане в Новото?)

- Потенциално - да. Има всички данни, обаче ще преживее не по-малко от четири премеждия до момента, в който проумее, че основното в живота е именно връзката с Космоса. Предстои и неговото първо вътрешно посвещение, което ще получи след третото премеждие. Премеждията са негов път на

пробуждане и предишните не влизат в сметката. Единственият начин да се омекотят е ако направиш опит да го въведеш в някои от материалите, които се диктуват и са силни.

(За начин на въздействие)

- Препоръчвам: 1.Подреждане (майка ти е обещала да съдейства за всички най-силни окултни разкази от тези, които са събрани досега); 2.След като ги изчете, постепенно се опитай да го запознаеш с материали на научния окултизъм и мистицизъм – съвсем внимателно. 3.Опитай с Моите лекции, осияния и диктувания.

(За следване в чужбина)

- Причината, която сега го кара да мисли за там, не е достатъчен мотив. Ще задържам уреждането на този шанс, докато не получи сигнал и просветление на задачата си като българин. Понеже там трябва да отиде, преди всичко, като светлина на славянството, а не като търсител на образование.

Много стар дух е той, но приема тортá на цивилизацията, наречена "предразсъдъци" - макар и най-интелигентските. Нищо - върху тази тор Новото ще израсне по-жизнено. Най-смешни са скептиците, които мислят, че не са "вярващи". А те са вярващи, понеже вярват в скептицизма си, преди да са опитали необикновеното.

И така, надеждата той да се отърси от цениз-

ма на модерните и не само модерни интелектуални предразсъдъци и суеверия не е малка.

Следват няколко негови съня, в които ще му дам възможност да види истинския си ръст. Той ще пожелае да се посъветва с теб и със сведущи по символиката на сънищата. Тогава, именно, ще го поемете с много бързи темпове. От едно само се пазете: не прибързвайте!

18.VI.121(1985)г.
София-Изгрев

ЗА РИСКА В ОБЩУВАНЕТО

ЖЛО / ННС

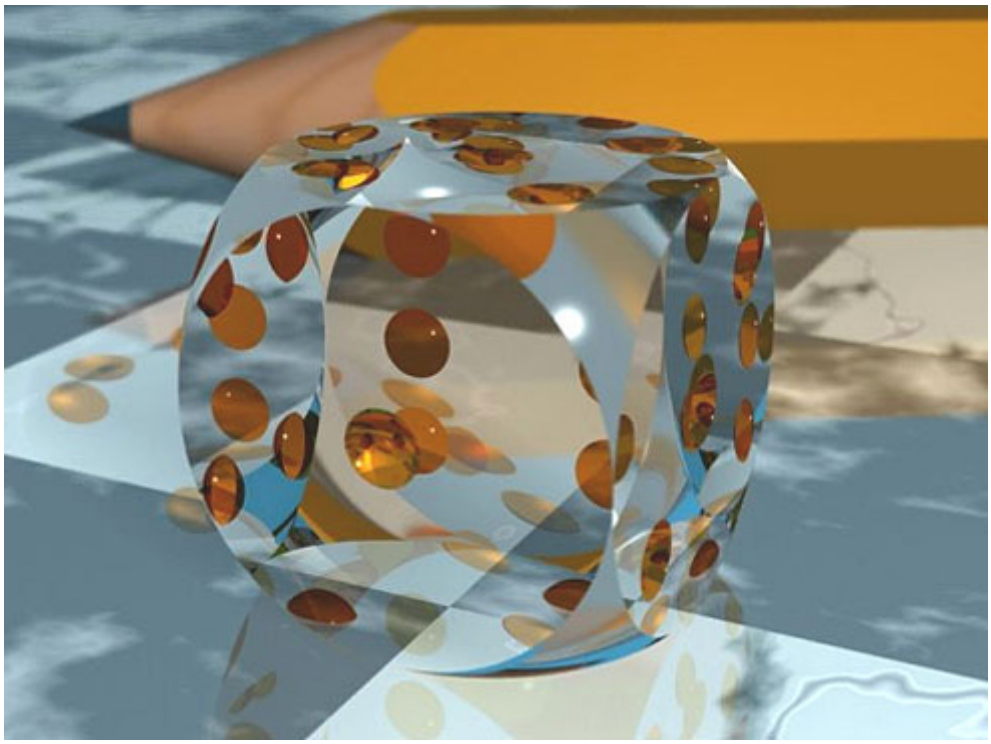

Риск, риск, риск! Ето проблемът, който стои над всички проблеми. Подсигуряването и нереагирането поради презастраховане има, може би, 10 плю-

*са, но и хиляда минуса. **Няма** две мнения, че то е превъзходно оръжие за целия животински свят, наречено "инстинкт за самосъхранение" или, малко по-благородно, за съхранение на вида. Поради това, контактуването между отделните видове в животинския свят се диференцира на две ярко разграничени категории: врагове, от които се бяга, и жертви, които се гонят, от една страна; и сродни или противоположни видове, с които може да се влезе в симбиоза – от друга. Но и в двата случая стереотипът на природата е неизлизане от програмата. Човекът, за пръв път в пътя на еволюцията, се решава на риск. Не че няма риск и в животинския свят, но той не излиза извън определени рамки - защита на поколението или на собствения живот. Рискът, който поема една сърна, способна да отгледа вълчета; или маймуна, отглеждаща човешка рожба, е нещо особено, невлизащо в стереотипа на обикновената програма. Тук вече се намесва нещо, което нарекохме "ентеле́хия" или разум - нещо, говорещо за промяна на **статуса**.*

*Преминавам към **тълкуване** на този проблем, но вече вътре в психиката на отделния човек или на хората, които имат подобни противоречия в живота си. Наистина, те изграждат или, по-точно... **изграждат** понякога взаимоотношенията си с другите, въз основа на разговор първо вътре в самите себе си, с няколко центъра на подсъзнанието или съзнанието. По този начин наистина се предопределя изходът от*

едно общуване не на реалната база на разбирателство или намиране на общ език, а поради констатациите, които прави "разумът" ви с нещо, валидно само за самите вас. По този начин, илюзията за запазване на вътрешната цялост или подсигурено продължаване на стереотипа остава неревизирана, понякога до края на живота.

Обаче човек наистина е човек, понеже е обществено същество. На психологически език казано, той се развива не само умствено, но и сърдечно, душевно и духовно, като прави съзнателни усилия да разговаря не само със себе си, т.е. с родовата си памет и родовите съдържания, останали в кръвта му или чрез възпитанието, но и с опита и представите на ***различните*** *от себе си. Този "разговор" може да се проведе формално от по-интелигентните представители на този проблем - но само формално. Какво имам предвид? Разменянето на думи и мисли; констатацията, че другият мисли различно, постъпва различно, живее различно, съвършено не са достатъчни, тъй като това не ви обогатява реално, а само информационно. Т.е. вие просто* ***узнавате****, че има и друг тип реакции към живота, обаче това, по същество, не променя вашата реакция. А общуването в най-дълбок, цялостен вид, означава обмен не само на информация, но и на енергия, на преживявания и пр.*

Сега искам да кажа, че рискът не е по-маловажен от крепостта на самозащитата или защитата

- понеже не само самозащитата е войната с всички средства срещу авантюрата и риска. Тя не е самозащита в неегоистичните и добродушни представители на този комплекс, а е по-скоро защита на нравите, обичаите, привидното спокойствие и наложения стереотип на живота; и, на практика, защита на близките, които си представят живота в строго определени канали. Така че, много бихте сгрешили, ако обвините всички подобни нереализирани психики в студенина, егоизъм или някакъв вид гордост. Напротив, те несъзнателно жертват себе си заради това, което са свикнали да наричат "спокойствие" и "установен ход на живота". Обаче както в природата, така и в психиката, развитието на човека, скоковете, не са нищо друго, освен поемане на риск. Първо, рискът е необмислен предварително с оглед на последствията акт, който съдържа опасност от провал.

Сега искам да анализирам понятието "провал" и да се опитам да докажа, че провалът или серията от провали, която връхлита върху човек, несмеещ да рискува, е много по-голям риск, само че по-късно във времето. Това, което правеха лекарите в миналото - добре известното кръвопускане, - не беше непременно само грешка на медицинското мислене. То има своето просто основание: организмът се мобилизира да произведе ново количество кръв, което ще пречисти общо кръвта, следователно - дава шансове за оздравяване или поне временно облекчение. Рискът не мо-

же да се сравни изцяло с кръвопускането, но има нещо общо. Освен това, има един особен вид риск, който се поема съвършено съзнателно и без да ви е страх от евентуални негативни последствия. Т.е., в случаите, когато човек не е страхлив, но не вижда защо трябва да поема риск, се налага особен анализ на проблема. Това са случаите с особено уравновесени личности, които, както се казва, не функционират под напрежението на силни огньове, а техните системи и "клапани" работят безотказно със слаби енергии; или пък силни, обаче напълно обуздани и регулирани. При тях не стои въпросът за риска или поне не могат да го осъзнаят като необходимост, понеже всичко в живота им ги е водило до стократни подсигурявания на личната и психосоциална инсталация, с цел никога да не изгърми.

Преди да премина към някои конкретни съвети, ще дам още един пример. Представете си вашия живот като един чудесен, бял кораб, екипиран по всички правила, който досега, общо взето, се е държал прилично и при най-големите бури, който има всичко в каютите и складовете, подсигурен е с нужния персонал, подчиняващ се безотказно на целта и командите на капитана. Само че нееднократно, по време на буря или в затишие, край него минават по-малки съдове, някои от които закъсали, други - съвсем различни, не търговски, а на лов за приключения, със съвършено неизвестна съдба и несигурно бъдеще. Ако

вашият курс е предначертан и известен, то техният отдавна е несигурен или неизвестен за вас. Питате ли се, капитане с бели ръкавици, ще се хвърлите ли, особено по време на буря, да спасявате самотен корабокрушенец, като не е известно дали самият ти ще оцелееш и къде ще останеш със спасения - на вашия кораб, на неговата жалка греда или мачта, или на брега на някой необитаем, див остров?

Този риск - ще разгледам първия възможен вариант - не ви е необходим лично на вас. При положение обаче, че ви е жизнено психологически необходим, тъй като в трюма на вашия кораб сте констатирали плъхове, които го гризат и никакви средства не могат да спрат размножаването им, тогава какъв ще бъде този риск? Това са много сериозни въпроси. Първият вид риск е рискът, който може да спаси ***душата*** *ви, а не само живота; както и живота и душата на онзи, който е сред вълните. Вторият вид риск ще спаси евентуално само тялото ви, понеже вече сте помислили за възможността да се спасите, дори на греда от мачта...*

Разбира се, това са крайни положения. Животът рядко, но и не чак толкова рядко, води до такива екстрени ситуации, в които човек трябва да избира. Превеждам: има възраст, от която нататък душевният кораб, следователно и неговият носител – тялото, здравето, младостта, красотата - се намира

*пред последния си плавателен час по техническия проспект. Това е, обикновено, навечерието на критическата възраст. Само за 5 или 10 години - и идва необратимото рухване, нещастието, наречено остаряване за няколко години! Вие **още** не го възприемате като нещастие, понеже считате, че е нормално, понеже се случва с всички. Там е въпросът, че не е. Природата, както и духът, имат потребности и не могат да се залъжат и маскират с нищо! Следователно, престанете да разговаряте в своето сомнамбулно, хипнотично състояние, предимно с аргументите на родовите духове и постановки, вътре в себе си и извън себе си. Опитайте един риск, **първия** риск. **Той** е най-истинският риск: първият риск, който не гарантира дали ще останете на белия кораб или поне дали неговите порядки ще останат същите. Имайте сигурност, че преминавайки от размяна на реплики към разговор от много по-истинско, многостранно естество, смело прекрачвайки себе си, (т.е. не себе си, защото това не сте вие), животът ще ви поднесе неподозирани и несънувани изненади, които ще отложат или направо ще парират срива на критическата възраст.*

*Песимизъм и оптимизъм... **Това** е темата, пряко свързана с идеята за риска и имаща на първо място отношение към нея. Рискува **оптимистът**, не рискува **песимистът**.*

Сега, по-точно и конкретно: изучавайте и при-

*лагайте психотехниките на самовнушение за преодоляване на автоматиката. Иначе тя вбесява хората от този тип, тъй като духът им наблюдава собственото поведение и не може да го преодолее. Най-сигурното доказателство за това, че има нещо **над** вашите реакции, **над** вашата автоматика, е фактът, че нещо у вас най-дълбоко ви наблюдава, анализира ви и бива недоволно или доволно от външната ви обвивка. Какво е това, питам ви, ако не разумната душа, съзнаваща кое е най-доброто и какво иска то в действителност? Психологическият конфликт между нея и онази, програмираната, или направо **изпуснатата** психика - **ето** основният въпрос на психиатрията и психологията! Превръщането на човека в това, което е той всъщност, на най-дълбоко и истинско равнище - **ето** целта на всяка психотерапия. Но това е нещо изключително трудно. Изисква не само собствени усилия, но и колективните усилия на близки и приятели, на които този път е известен.*

По този въпрос ще говорим следващия път, понеже касае нова тема в този план - темата за доверието. Доверието е не по-малка причина от страха, а те са колкото подобни, толкова и различни. Затова се иска и отделен анализ. От доверието до разврътката има само една крачка, понеже никой не знае дали прескачането в една странна, но здрава платноходка, няма да промени курса към необитаеми острови

на щастието и истинската сигурност. Но за това се иска любов, риск и доверие, понеже в противен случай не само че корабът ви ще се напълни с плъхове, но и други платноходки или галери ще се разбият, ако не искате да помогнете. Животът изисква ***повече*** *от две ръце на един плавателен съд.*

Предупреждавал съм, че ровенето в подсъзнанието и опитите за развързване на много стегнати възли представлява сложна операция, изискваща много такт, внимание и неприбързване. По тази причина, и на Мен дори не ми е лесно да намирам оптималния език за просто и точно формулиране на нещата. Понеже има и ***такъв*** *закон: преждевременното разкриване на истини, които не са още на дневен ред в пътя на човека, може да наруши неговото равновесие. За предпочитане е баластът на някои илюзии и заблуди, отколкото неравновесие и провал чрез абсолютната истина. Трансформации чрез абсолютната истина също стават, но когато е дошъл моментът за* ***радикален*** *завой под ръководството на оная разумност и висша интелигентност, която стои зад всеки от вас.*

Намирам, че разговорите ви с Мен не са без значение, нито са безрезултатни. Колкото и малко да приемете и да се опитате да осмислите и приложите, то е от полза.

22.VI.121(1985)г.
София-Изгрев

ТРИ ПРИЧИНИ ЗА БОЛЕСТИТЕ

ЖЛО / ДТТ

*Краят на лечението може да се **приближи**, но не и точно да се фиксира. Има три причини за болестите: природни, социални и кармически. Социалните се лекуват с правилно мислене и правилни взаимоотношения. Природните - с правилно ползване на природните фактори, а кармичните - с примирение и благодарност. Токовете на невидимите тела, от които зависи оправянето на физическото, са основното средство. Работата над тях, значи, се отразява и върху оздравителния процес.*

*При Д. социалният момент е на първо място, природният - на второ, а кармичният - на трето. **Това** трябва да се знае, ако желае да се излекува още в същия миг на осъзнаването и решението ѝ да живее*

по нов начин. Когато родовите, националните, провинциалните, религиозните предразсъдъци и норми се проявяват, на божественото тяло се налагат запрети, в едно или друго отношение. Освен това, на Д. съдбата беше тежка борба с носители на греха, насилието и користта, поради което през вековете у нея се насъбра скептицизъм, подозрение, съмнение, недоверие. Този верен страж през средновековието трябваше да я опази от стихията на злото, обаче сега няма вече такава нужда от него. Страхът да не сбърка ***сега****, носи фон на отрицание и подозрение в оценките и мислите ѝ, придаващ понякога черна окраска на аурата ѝ. Божественото учение нахлу като слънчев, неделен празник в душата ѝ, поради което тя сега вече има спасителен остров или обетована земя. Природата обаче нежно и властно се моли: "Правѝ нещата, които* ***аз*** *ти нашепвам". Необходима е обмяна не само с четирите природни сили, но и с петата. Постигането на мир, радост, красота, младост и простор на духа става, само като се откажете от старото и послушате Новото.*

Срамежливостта, притеснителността трогват Небето, понеже са антипод на агресията и нахалството. Но ако те стесняват полето на съзнанието, на любовта, на свободното носителство на даровете на живота, които вие трябва да си обменяте, то тези състояния имат често катастрофални резултати. ***Затова*** *изпратих на тоя свят амери-*

*канците, та да ви научат на откритост, непосредственост, сърдечност и **мигновено** изясняване на отношенията и желанията. С това те прекаляват, раждайки престъпно и безотговорно удоволстване, и все пак природните и психическите деформации при тях са на по-заден план, отколкото при народите, потъпкващи истината и свободата - преди всичко вътре в себе си.*

*Не мине ли ученикът на абсолютно чист режим от сурово жито, кипнала и гореща изворна вода, плодове, ядки, с локомотива му може да се очакват неприятности. При нечисти храни, пълни само с калории, животински мазнини и токсини и пр., котелът ви обикновено се пробива на много места, поради което трябва да има отдушник. Отдушникът на човечеството е разходването на тази плътска енергия, която неизменно състарява психиката и организма. И най-чистите храни могат да запазят волята за природно общуване, но с много по-разкошно преживяване и много по-малък старчески ефект. Старостта е неизбежна, понеже не само природните, макар и най-чисти субстанции, са фактор за подмладяване и пълно съвършенство. Ако вие не обменяте природни и духовни енергии с по-разширен кръг от сродни и несродни души, няма шанс да не се сбръчкате, ако ще и да приемате само сурово жито, само изворна вода, чист въздух и слънчеви пречиствания - понеже човешката пра́на е **петият** импулс на смисъла на живота, без*

който първите четири са само тренировка без треньор.

*Не възприемайте постоянните Ми предупреждения за нуждата от природна обмяна с хора, като непременен призив към полов контакт. С тази необятна сфера - обмяната на енергии, се занимава тантра - науката от божествен произход, наречена още "сокопреливане". Тантра приема половото общуване само като **една** от стотиците и хиляди форми на взаимодействие между полярностите. Ако вие сте постигнали **следващи** степени на сокопреливане, но реално, а не въображаемо, то половият контакт, в сегашния вид, не е необходим. Пренебрегнете ли обаче него, при условие, че не се обменяте по никакъв друг начин с биополето и психополето на други човешки същества, при което се иска и приближаване на физически, а не само на психически същности, то неизбежно очаквайте остаряване.*

Формите на "сокопреливане" или "преливане на душите и сърцата" са най-разнообразни, обаче няма ли някъде и съприкосновение със сила, не по-малка от тази на обикновената физическа любов, тогава кражбата на енергия при вас ще стане неизбежна. Тогава неминуемо ще го ударите на безогледно ядене – сладкиши, манджи, деликатеси и пр., а с тона на гласа си и практиката на прекъсване или критикуване на събеседника ще извличате от него онова, което не искате да обмените по честен начин.

С това не обвинявам никого, но казвам: този, който не иска да стане чревоугодник, любител на алкохола, наркотиците или цигарите или вампирическо кречетало, а - в най-добрия случай - темерут с обвинителен поглед и тежко присъствие - нека обърне внимание на Словото Божие! То ***единствено*** *снема напрежението от всички проблеми.*

22.VI.121(1985)г.
София-Изгрев

ЗА ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА АВТОМАТИКАТА В ОБЩУВАНЕТО

ЖЛО / ННС

- Конкретно нещо за преодоляване на автоматиката?

- Наричам отношенията от този тип "жертва на автоматиката", понеже психиката приема най-малкия път на съпротивление, вървейки по коловоза

на подсъзнанието или съзнанието. Окото на душата и окото на ума имат съвършено различен обхват. Животът се състои от истини и нашите представи за истините. Именно тези представи, внушени от възпитанието, мнението на околните и нашия собствен опит, изграждат коловозите на реагирането, от които всяко излизане би значело "катастрофа". По тази причина, в същността на анализа на този проблем влиза старата практика на мъдреци и посветени да изясняват разликата между истините и представите за истините. Представите за истините са сложно съчетание от обективни и субективни въздействия, отговарящи на вътрешната същност на човека, но и на напластяванията, получени върху нея от външни фактори. Пробивайки тези напластявания със съзнателни усилия - подчертавам този момент дебело, - се създава възможност за излизане на пътника от самото превозно средство. В противен случай, срасналостта на водача или пасажера с психическия трамвай или влак го прави съвършено неспособен да избира други пътища, освен релсите. Тогава, безспорно, той е "разумен", именно когато спазва закона за този тип превозно средство.

Психически казано, проблемът се решава на най-дълбоко равнище чрез системно и целенасочено опитване да се излезе от превозното средство или поне да се търсят други коловози. Окото на душата се отличава именно с това, че може да реагира на

необичайна обстановка независимо от предишния опит, който съдържа - безспорно опасности, но и изходи от психическия лабиринт, особено от социалния. Техниката, ако предпочитате този термин, на излизане на пътника, се нарича "трансфер", т.е. прехвърляне на психическото съдържание от коловоза на навиците и комплексите в пътя или на полето, дори в джунглата на риска. Това обаче се постига при наличие на ***сърдечно можене****. Нямам по-точен израз. При хората сърцето или може, или не може да напра-ви саможертва. Именно тук е основният ключ към ре-шаване на проблема, тъй като преплетеността на истинския вътрешен импулс с насадения от страхо-вете и съображенията е много сложен проблем, кой-то не стои само от гледна точка на саможертвата. Саможертва, направена без никаква искра или пламъ-че, открити в сърцето, може да доведе и обикновено довежда до невярност на себе си и, още по-лошо, създаване на илюзии у другия. Обаче много сложен е случаят, когато тази искра съществува, но е съзна-телно, подсъзнателно или несъзнателно заключена в дебели, многослойни сфери от предпазни реакции. Има искри, които никога не гаснат! Обаче у вас обикновено най-вътрешното "аз", където е искрата, е прекъснало връзката си с обикновеното съзнание, в което живеете. Окото на душата се е затворило временно - понякога и за няколко прераждания – пора-*

ди ококореното око на "разума", настръхнал за самозащита, а, в по-редки случаи - за "разумно" реагиране.

Така че тук разграничих два момента. Първият по значимост е: налична ли е или не е налична абсолютна искра на истината и любовта в сърцето? И вторият: каква е техниката това да се констатира от самите вас, след което да се прокара навън канал, по който тази искра вече може да излезе в сферата на съзнанието и, следователно, на взаимоотношенията?

Сърдечността, топлотата, непринудеността в отношенията непременно трябва да присъстват, и то като изобилна, пролетна река! Мисълта, която пречи на пътника да излезе от превозното средство, наречено "сигурност и безопасност на взаимоотношенията", произлиза от прекаленото му вживяване в това, че със започване на нов тип взаимоотношения, "при всички случаи", според него, се започва нещо, нямащо свършек. Природата обаче гледа по друг начин на нещата - допуска съвсем друг тип завръзки, кулминации и развръзки на отношенията. Най-желаното от някои е вечната и стабилна връзка и това е наистина свещен вътрешен идеал. Оттук обаче произлизат множество недоразумения, тъй като подобна връзка е възможна само веднъж на 40 прераждания на Земята. В останалото време, питам ви, като калугери ли ще живеете - или като машини за сигурност? Преживяният празник на пролетта, на отдаването,

на милостта и доброто не винаги продължава цял живот. Пък и в брака е точно така. Първо се започва с многото обещания и малкото дни и месеци, когато нещата изглеждат вечни, а после?...

Така че, преживяният миг, преживяната радост; сърцето, подарено на другия без мисълта ще продължава ли това и колко ще продължи остава вътре, в същото това сърце, но и в още едно или повече други, като вечен залог на живота, който топли повече, отколкото ако това никога не се е случвало.

Преживявайте приключения, нищо че продължаването на приказката е под въпрос. Допуснете не артистична, а съвсем истинска роля на щастлив човек, отдаващ щастие в момента. Но, разбира се, това няма нищо общо с бохемството и безотговорността на съвременното човечество. Понеже лекотата, с която то се е впуснало в удоволствия и приключения, ни най-малко не оставя златна и вечна страница в самото светилище на сърцето. Напротив, остават зинали пропасти и празнини от отчаяние и безсмислие. Това, което говоря, има отношение преди всичко към по-дълбоки емоционални преживявания, но автоматизмът в общуването не протича само по този основен канал. Той произтича от него без да съзнавате, понеже няма по-силна причина и помогащ извор за всички радости и всички проблеми от този на любовта. Ако вие разрешите правилно този проблем, от него се разплитат всички останали,

тъй като не само сърцата с дълбочината на нощта и със сиянието на деня са пряко зависими от нея, но и всички останали, включително "примирените със съдбата си", амбициозните, "подреждащите" се или "подредилите" се в живота. Напротив, тъкмо последните са много по-катастрофално зависими от нерешения основен проблем. Автоматизмът или стереотипията на отношенията се отразява с голяма сила в тяхната реакция въобще, независимо от вида общуване, тъй като човек си изгражда щампа на реагиране - същите онези коловози, с които наскърбява не само най-скъпите си същества, но и случайно срещнати или такива, с които има формални взаимоотношения.

Всяко същество, без изключение, има нужда от протегната ръка, от доверие, от отворена длан, която може да даде най-безкористно, без мисъл за това, какво може да стане, какво може да се загуби или да се обърка. Объркването, фаталното объркване, настъпва именно тогава, когато ***не протегнеш*** *ръка на някого. С това може да се подхлъзнеш, разбира се, но раната от това подхлъзване преминава по-бързо, отколкото ракът или чумата от студа във взаимоотношенията, при които всеки разговаря, не излизайки от психологическата си бърлога навън.*

На практика, проявен жест, проявената сърдечност, съзнателното "самопроваляне" или самоизпускане отваря душата и сърцето на другия - ако не за-

винаги, то поне до края на живота, тъй като той не се чувства под наблюдение, не се усеща постоянно бъркащ или глупав под рентгеновия поглед на окото на вашия ум... Другият, който и да е той, без разлика - човекът, с когото общувате - има нужда душата му да бъде погалена. Това е единственото нещо, от което имате нужда всички вие! Сложете ръката на сърцето си и си припомнете: нима нямате приятел или приятелка, които общуват сърдечно, и при това не дават поводи за "опасно" развитие на взаимоотношенията? Сърдечното общуване е необходимо както за сърцето, така и за ума, понеже сваля предпазните системи на мнозина и разгръща нашироко и в дълбочина техните истински духовни и умствени възможности. Не изпадайте в ролята на екзаменатор, който преценява неуморно на везните доколко е правилно или не онова, което върши или говори другият. Учениците, студентите и всички ония, които вие поставяте на този огън се смущават, изпадат в свещена паника, или, в най-добрия случай, назубрят урока си. Ще забележите, че пронизителният ви, наистина обективно преценяващ поглед, не само не помага на взаимоотношенията, но ги обърква още повече.

Оставете наблюдението за вас си, когато вечер си лягате, преди да заспите. Нека пред екрана на съзнанието ви тогава преминат всички картини на вашите проблемни взаимоотношения и ситуации в

*живота. Но правете анализ, преди всичко, на самите себе си, на **своите** реакции, на **своите** мотиви. Не се оправдавайте пред себе си - ето, всъщност, една от основните техники; проиграйте няколко пъти всеки разговор, всяка сцена от преживяното през деня, в няколко различни варианта. Непременно ще имате огромен успех в близките дни, ако сте успели с това упражнение. **Непременно**, повтарям - понеже това са усилия на духа да измъкне пасажера от релсовите превозни средства. Проявете с цялата будност на съзнанието си и цялата си любов и сърдечност себе си поне по 3, 4, 5 различни начина - и си представете как биха се развили взаимоотношенията във всеки отделен случай. Ако не заспите, опитайте да проиграете отделните варианти с техните възможни подварианти. Играйте тази шахматна игра с много ходове напред, за да видите - а вие с изненада ще видите на "екрана", - че съвсем не се касае за опасност от катастрофа. Напротив, ако някой би могъл да ви наблюдава, ще види в очите ви щастливи сълзи и на устните ви усмивка. Разтупти ли ви се сърцето при тези опити, знайте, че сам Господ говори в него! Останете ли ледени и напълно спокойни при всички тези сцени, разигравани от самите вас, нито един от тях не е верният път и е верен онзи, който прилагате обикновено.*

На окултен език казано, ретроспекцията е основен метод при психоанализ и навлизане съзна-

телно в невидимите светове. По каква причина плътта не позволява на съзнанието да си припомни посещенията на невидимите светове по време на сън? - Плътната покривка около менталното и астралното ви тела, кора от неверни реакции в живота, създава черна стена или черупка, зад която спи, непробудено още, вашето его. Ретроспекцията - но не само констатациите, за които знаете от окултните книги, а и експерименталната, вариантната и чудесна и страшно приятна, желана "игра" - е която, сама по себе си, дава изключителни резултати. Може да не посмеете в живота да реагирате тъй, както при опитите във въображението си някоя вечер, но това ще разшири съзнанието ви неимоверно, понеже самата логика на живота ще ви доведе до бреговете на съвършено други представи и оценки.

Подозрението, съмнението, песимизмът, страхът - именно те са, които, заедно с чувството за дълг и прекалената съвестност, програмират вашето пътуване по едни и същи линии цял живот, докато един ден на душата ви ѝ се втръсне и вие взе́мете, та се сбръчкате; или затлъстеете или прекалено се окосмите само за няколко години.

Природата не се лъже, духът не се лъже, душата не се лъже! Примерите, които ви давам, са колкото теоретични, толкова и живи, понеже произтичат от опита на милиони същества, освободили се от своите проблеми, защото са послушали съвета на

по-мъдри или са понесли последствията от страданията, на които са подложени всички, отказващи живот на някое от телата си.

***Необходимият риск и необходимият разумен акт на въздържание** - **ето** двете блюда на везните, които раждат живота. Когато стрелката е по средата, няма от какво да се страхувате. Напълно истински се вживейте в ролята, която е извлякла сълзи от очите ви или усмивка или даже уплаха при тези вечерни опити насаме със себе си. Ако имате смелостта да приложите това на дело – отприщеното царство на приказките, - коренно ще се измени не само животът ви, но и външният ви вид. На всички нива на взаимоотношения и проблеми, тогава ще разцъфнат удивителни цветя, разнасящи тънък и неземен аромат. Който ви срещне, ще опита от него и ще каже: "Какво става с нея (или с него) - това е друг човек! Не знам защо, приятно ми е да общувам с него..."*

***Ето** тук разгадката! **Приятно** ли е на хората да общуват с вас или не, общо взето? Приятните **моменти** не са оправдани. Моменти на приятност винаги има, но общият фон при някои е постоянно напрежение да не объркат нещо пред вас, които **оценявате**... Оценката в очите, оценката в гласа, оценката в мисълта, която винаги се усеща - **ето** кое спъва нещата.*

Бъдете благородни! Неблагородството е пос-

тоянна причина за спънки във взаимоотношенията. Неблагородният не може да отстъпи от своята позиция, от своето самовъртене около оста, която вече е хипнотизирала самия него. Неблагородният е в състояние да пореже сърцето на другия с реплика, със забележка, с ироничен тон, с хладен поглед. Не мислете, в края на краищата, че по този начин поставяте нещата "на мястото им" за да нямало недоразумения... Напротив, всички недоразумения идват предимно от тук. Понеже приятността не може никога да дойде от чувството, че общуваш с човек, въоръжен до зъби. Това те принуждава и ти да се въоръжиш, колкото и майсторски да са опънати цивилните дрехи над бронята и множеството оръжия...

Обезоръжете се! Кучето бяга или се нахвърля, само когато държите камък в ръката си. И другият бяга, а агресивният се нахвърля, непременно само по тази причина. Държите ли психически камък в себе си, с постоянна готовност да го хвърлите срещу всеки, който посяга на сигурността ви, на програмираната или хипнотично преповтаряна сцена без грам развитие, няма никакво спасение. Паноптикума, който разиграват някои "предпазливи" личности, се върти не само с години и десетилетия, но понякога и много прераждания, все по един и същ начин. ***Няма*** *развитие в отношенията.*

Освен пределно смелото експериментиране и ретроспекция вечер, мога да предложа и друг начин.

Коловозите имат и стрелки. Така че, не е чак толкова лошо и по коловози, ако понякога обръщате заклеясалите от бездействие стрелки. Коловозът не е лошо нещо. Това е изпитан път, който носи много по-малко рискове и води сигурно - почти сигурно - до целта. Така че, просто има и по-лесен, междинен път, за разрешаване на подобни проблеми. Не излизайте от черупката на своята психическа машина, ако нямате опит като водач на друго превозно средство или като пешеходец. Обаче направете опит да проучите мрежата от възможности, вече прокарани от човечеството, вече доказали своята сигурност. И в ***тази*** *мрежа има множество маршрути и романтични гори, през които никога не бихте преминали, в които никога не бихте останали, поне за малко, ако не се огледате, за да видите, че и по релси това е възможно. Проучете, поразпитайте, ако не знаете – колко много сърдечни хора има, колко много случаи, когато някой, с риск да бъде измамен или самоизмамен, доверчиво поверява сърцето си другиму и казва: "Аз се изморих, аз вече не мога, води ме сега ти. Аз ти вярвам!" Нямате представа на какво е способен другият, когато поверите себе си на него, когато признаете своята беззащитност. Закрилата, психологическа и материална дори; чудесата, на които става способен такъв човек или такива хора, са до такава степен извънредни, че се превръщат понякога в исторически подвиг, в огнена диря през векове-*

те; в двойките, които са раждали безсмъртни ценности за човечеството! Никой гений, никой апостол, никой незнаен воин не е тръгнал към върховете без едно беззащитно създание зад гърба си, което му е признало своята беззащитност!

*"Но ако не се чувствам беззащитна?" - бихте попитали вие... "Ако имам, все пак, здравия разум, основна скала, на която съм стъпила, и нямам манталитета и слабостта на класическата жена? Тогава, редно ли е човек да **играе** само тази роля, за да направи другия "велик" и да поднесе дар на човечеството?... Каква е гаранцията, че това няма да е само **епизод** от неговото "величие"?..."*

*Запазвам отговора на този въпрос за следващия път. Това е много сериозен въпрос и той води до съвършено други сфери на така наречената "психофизиологическа автархия". Това са хора и същества, **постигнали** вече своето равновесие и нямащи нужда от "силна ръка" до себе си. Понякога, и най-често постоянно, една неопределена мъка, меланхолия не ги оставя, обаче това не е отчаяние. Това е фонът на живота, по принцип. Такива хора обикновено остават неизвестни, но излъчват нещо безкрайно необходимо за човечеството. Не е нужно да се измъчват, че не могат да бъдат сърцераздирателни като някои други, нито да правят опити да се връщат назад в еволюцията си. Те са призвани на духовен подвиг, научни изследвания, просто решаване на проблеми на*

близките си и на приятелите си и на незабележим, но почтен живот.

Обаче, ако мъката и депресията не са само обикновен фон на живота, а почнат да се задълбочават; ако човек все по-често и често започва да изпуска управлението от ръцете си и да изпитва необяснимо силни чувства на потребност от топлина - вече необходимо е да се реализира всичко. Най-обикновеният психолог направо би казал: "Ожени́ се или омъжи́ се - и готово, всичко ще си дойде на мястото..." В повечето случаи това решава въпроса или проблемите се превръщат от психически или физиологически в семейно-битови - те излизат навън. Но ако този не е пътят ви, на какво можете да разчитате?

Най-оптималното решение на проблемите на човешката душа, ***въобще*** *не може да се намери извън любовта като принцип, любовта като сила, любовта като чувство и любовта като стремеж. За тези четири човешки източника на истинския живот е говорено немалко. Ако не се постигне баланс на тези четири форми на любовта, винаги ще има болести, отклонения, проблеми. Не само любовта като чувство трябва да определя вашия морал. Морална е и любовта като стремеж, любовта като сила и любовта като принцип, стига да се проявят навреме и на място; а най-морално е тяхното хармонично съчетание.*

Първата любов - като принцип - осиява всеки

*срещнат, без изключение. Това е най-възвишената любов, понеже намира начин да стопли **всяко** сърце, без да се изключат дори враговете. Резерви в нея няма. Любовта като сила се проявява по отношение на **сроден** колектив, на **сродна** група от хора или същества. Любовта като чувство огрява **определен** човек - най-близкия от всички, - а любовта като стремеж носи импулса на физическото желание, независимо от обекта. Той е изявен най-вече в мъжете, но съществува потенциално и в жените. Осъзнават го, разбира се, при наличие на любовта като чувство. Но този въпрос е много сложен, и, заедно с това, много прост. Искам да кажа, че липсата на любовта като стремеж не значи, че тя не съществува. Тя просто е трансформирана в други пластове на дейността и съзнанието, понеже не ѝ разрешавате да живее по естествен начин.*

*Основното, което искам да оставя в съзнанието ви тази вечер, е накалът на трепета за проблемите на другите. Нагорещени до бяло от този трепет, вие ставате майки на човешките души и сърца, откликвайки най-живо и нежно на тези проблеми. Тогава майчинството ще бъде реализирано у вас най-пълноценно, независимо от това, дали сте решили да ставате и физически майки на собствени деца. Повтарям: дете е **всяко** същество около вас, което също плаче, също има нужда от грижи, от всеотдайност и доверие. Не приемете ли майчинството като*

основен мотив, вие няма откъде да черпите смисъл и импулс в живота си, понеже не сте като другите. Майчинството оправдава всеки акт на милост, саможертва и дарителство, независимо от това, дали сърцето ви е влюбено или не в този, за когото проявявате майчински грижи.

"Не е истинско!" - бунтува се цялото ви същество, при представата ви за майчинството в интимните отношения между мъжа и жената... – Напротив, ***най****-истинско е! Користта тук е изключена, докато користта в обикновените човешки романи е доказана отдавна. Не значи, че трябва да правите компромис с вкуса и гласа на сърцето си, а значи, че откриете ли някоя вечер, в своите душевни мисловни експерименти, че нейде тупти сърцето ви - побързайте да прострете крилото на птицата-майка там, където сте необходима. И това ще се превърне в обикновен начин на общуване с всички. Маса от неразрешените ви или проблемни приятелства и познанства ще се превърнат в празник. Просто ще ви носят на ръце от радост и щастие, че имат такава приятелка! Независимо от това, "глобално" ли ще решите проблема си или "неглобално", откриете ли високо учение, висок идеал, превъзходен колектив от високо издигнати хора или най-после човек, на когото да дарите всичко* ***без*** *уговорки, просто приложете принципа на сърдечност и доброволно отказване от ролята на екзаменатор - и вие ще имате чудесни резултати!*

15.VII.121.(1985)г.
София-Изгрев

РАБОТНИЦИ НА НЕБЕТО

ЖЛО / НИ

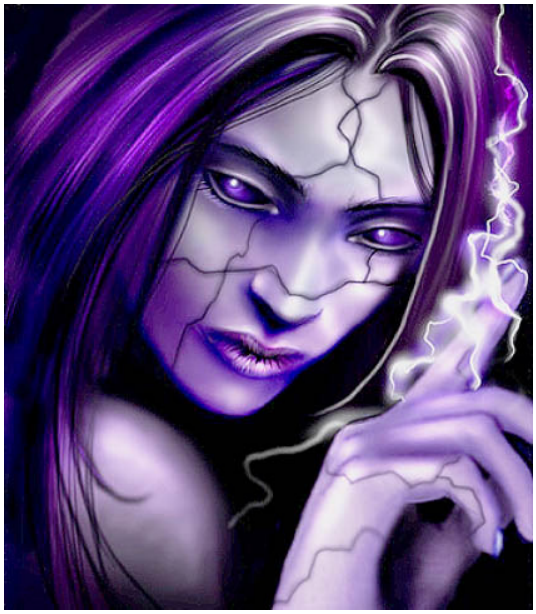

Работата си Н. не трябва да пренебрегва. Това е сериозно изпитание, но не съм казал, че трябва да се грижи за М. през цялото време. Хората правят забележки на сестра ѝ справедливо. Който не е изградил социални качества, неминуемо ще се самоунищожи. Чакане не е нужно - напишете веднага договор за апартамента, със среден наем при следните условия: наемодателката да не си ляга по-късно от 22 часа и да не живее там с друг (с Н.), тъй като това са изискванията на наемателя. Може Н. да идва сама, но сестра ѝ в това време да спи сама в другия апартамент. Просто, на наемателя му е нужно спокойствие. При това условие, може понякога да се съ-

бирате тримата или наемателят да има други гости. При неспазване на горните изисквания, договорът се прекратява.

Предай на Н., че предишната информация беше за изпитването на смирението и милостта ѝ; но сега казвам: тя трябва да работи абсолютно стабилно! С оглед на нейната професионална стабилност и тази на сестра ѝ, не е уместно сега да идват на море. Отпуски трябва да се взимат по редовния начин, не с бягство от работа. Направете възможното за превъзпитаването на М., но сега вече не според ***нейната*** *"гайда", а по ваш план. Ако тя се приспособи към него - добре; ако не - пътят ѝ е психиатрията и разрухата.*

Строго задължавам Н. повече да не се подчинява на сестра си, но да има смелостта да я напуска всеки път, когато тя прояви нещо от своя инат. Без никакви забележки - просто се махаш и толкоз. Който държи на тебе, трябва да се съобразява с тебе. Мека, добра, мила - но само в извънработно време и само до 10 часа вечерта. С теб повече не могат да си играят!

Приеми да сътрудничиш на Новото - слагай ***него*** *на първо място! Обясни спокойно, но твърдо на М., че ти ще си с нея, само ако тя се подчини на следните, абсолютни твои изисквания:*

1. Да не говори никъде за отрицателни неща.

2. Да работи нещо стабилно, докато се намери

по-добро.

3. Да не те занимава с нищо, извън определените от теб часове за общуване с нея. Направи ѝ график кога си с нея.

Ти трябва да бъдеш сама в жилището си или в нейното жилище поне три нощи в седмицата. Ако не е съгласна и те следва по петите - отивай да спиш у приятели. Не се ли съгласи с това - остави я на произвола на съдбата! Не мисли, че психиатрията, болниците, войните, нещастията, катастрофите, са нещо лошо. Те са работилници на Небето, в която учат душата на човека да не роптае. Докато роптае, тя непременно ще бъде под закона на кармата.

Усмихни се и приеми новото Ми послание! Предишния изпит издържа с "отличен"! Сега прояви твърдост, но не с думи, а с отсъствия. Това е най-добрият метод - и ***Бог*** *отсъства, където не Го слушат.*

Пращам ти помощник. Ходи навсякъде с него и живей новия, братски живот. Това, което ще види сестра ти, е хубаво. Ако се приобщи, за нейна полза е; ако продължава да проявява своеволия - нека я приберат. Своенравните и упорити духове нямат бъдеще. Те трябва да избират: или ще се примирят с обществото, независимо от несправедливостите, или си отиват завинаги.

Ако някоя от вас може да вземе отпуск със съгласието на началниците - неплатен, - приемете предложението за море и планина.

16.VII.121(1985)г.
София-Изгрев

ЗА ЗАСПИВАНЕТО; ЗА ВСЕЛЕНИТЕ; ЗА ОБЩУВАНЕТО И ЗДРАВЕТО

ЖЛО / ННС

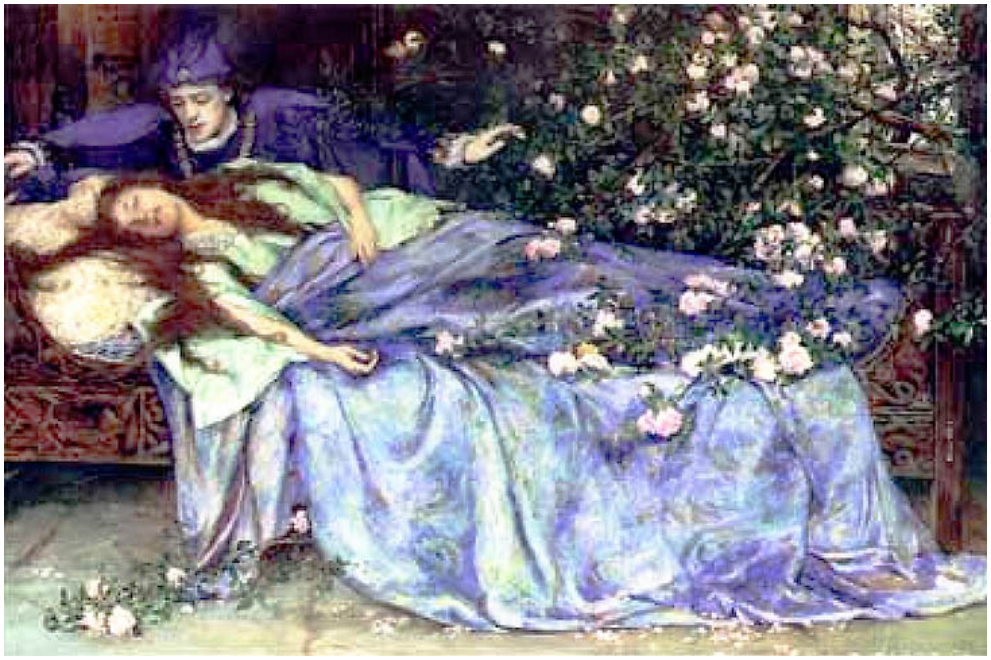

- Как да се успокоявам преди заспиване, когато съм преуморена?

- Разумно е преди заспиване човек да мисли не за преживяното, а за мечтаното. На много хора обаче действа прекрасно най-простото - краката в топла, гореща вода, в колкото може по-дълбок съд. Опитай това вечер най-редовно, с приятно разтриване на ходилата навсякъде с пръсти. Понякога, при особено тежък ден, може да продължавате процедурите чрез доливане на много гореща вода в легена. Това е опитано от мнозина и дава много добри резултати, понеже привлича кръвта от мозъка и освобождава въз-

будените нерви от това напрежение.

Когато стереотипът на задълженията е наложил по-високо темпо и по-голямо натоварване през деня, ретроспекцията, като метод преди заспиване, не е препоръчителна, тъй като тя би могла да разгори още по-силно какофонията в главата. Само при случай, когато през деня е имало добри преживявания и опитности в личния или обществения живот, ретроспекцията е необходима и благодатна. Затова казах, че в случай на напрежение предпочитайте мечтите за онова, което искате или бихте желали да стане в живота ви. Ранното събуждане обаче е добро, ако не се чувстваш пребит и недоспал, т.е. ако е резултат на ***възстановена*** *жизнена енергия, а не на превъзбудени нерви. Това се познава именно при доброто настроение и успокоените нерви при събуждане. Това е плод на навлизане в годините и резултат на непретоварен или празен стомах предната вечер. Трябва да се стремите към такова ранно събуждане и не си налагайте насила да лежите и заспивате повторно, понеже след подобно събуждане, направо благословено от природата, ако човек заспи пак, изпада в много по-ниско поле от това, в което е бил, и тогава се получават кошмарни състояния и сънища и чувство за пребитост, особено при по-късно ставане. Но при теб нервната превъзбуда е не по-малък фактор понякога. Когато се случи това, направи́, освен казаните неща, и нежен масаж на ушите, опипвайки,*

*галейки всичките им повърхности от центъра охлювообразно навън, нагоре и надолу. Този метод не само че отново тонира нервната система, но и допълва стореното чрез чувствителните точки, когато сте направили водната процедура с краката. Засега ти давам **тези** методи. Ще има резултат, но може да кажа още нещо, ако поискаш, по-нататък.*

*Съдбите на хората са предначертани, въпреки принципа на свободната воля. Това е парадокс, но така е. Т.е., свободна воля **има**, но всичко, което става, вече е известно как ще се развие, от гледна точка на наблюдателите от по-високите измерения. Така че свободата си е свобода, а прогнозата може да бъде много точна.*

*Ракът на душата им две форми: едната е животинският страх, а другата - съсредоточеното интимно желание. И двете произхождат от нисшия астрален свят, понеже те са двигателите му. Когато прекалената чувствителност на нептунианците не е само духовна, но и природна, неотреагираните пълноценно природни потребности се превръщат в тези две огнища на подсъзнанието, които минават за "разумност" и, респективно, "поетично обожание". Не че последните две неща не са също реални, но те са сложно преплетени и сложно взаимообусловени с първите две. Не обвинявайте фройдизма, той **има** своето място, и то твърде солидно, в системата на Истината.*

И така, когато разумът и страхът са преплетени, ражда се пасивността. Пасивността е най-типичното качество на самата Ми́рова Душа́, на ясновселената. Тя никога не е в състояние да роди импулс, първи тласък, отреагирване на импулса, без силното въздействие на Твореца или на Тот, Който е мъжкият принцип. Пасивността или мирът са необходими, именно за да може да се оформи новият живот в утробата на великото женско начало.

Нещо още по-крайно: пасивността с нарушен баланс между плюса и минуса, с надделяващ минус, се превръща в бягство, отдръпване. Това наблюдавате във всички по-слаби, нехищни животни: те спасяват ***кожата*** *си. Страхът и бягството са им единственото оръжие. На полето на "разумния човек", страхът намира своето място като "разум", т.е. предвиждане на последствията и съответно реагиране или нереагиране.*

Във всичко казано дотук не влагам никаква отрицателна оценка за вас, към които се обръщам, но сложното сплетение на сраха, на човешката обикновена разумност и на предопределеността, става причина за неразвиване на житейски линии, които са необходими на природата и душевната ви същност. На окултен език казано, става това, което ***единствено*** *е могло да стане, не поради преобладаване на инстинкта за самосъхранение или социалния разум, а, преди всичко, поради предопределеност. Пред-*

определението не може да се прескочи на никаква цена и по никакъв начин. Предопределението има за цел да ограничи свободната воля в рамките на най-оптималното добро за всяка душа. Предопределението обаче не е във всички свои пунктове с ясни точки и линии, а допуска вариантни решения, понякога дори тотално противоположни на основния рисунък. Пример: опитите да се изплъзне някой от предопределението са непременно неуспешни, но предопределението, което оставя свободни полета на личното чувство, при решение с поемане на риск в името на неличното, т.е. на доброто, води понякога до удивително хубави резултати.

Внимавайте сега, понеже навлизам в крайно решителна зона, която е табу, от която обаче зависи разплитането на някои основни проблеми в психиката, общуването и здравето.

Предопределението може да не предвижда цялостно и вечно съчетаване на две или повече житейски линии, т.е. на съдбите на двама или повече от двама души, но това не значи, че отхвърля пламенните окриляния на сърцето при решения от "безперспективен" тип. Предопределението, значи, не забранява пътниците да бъдат ***гощавани****, но има един особен момент, който прави този вариант невъзможен. Когато абсолютното женско или отрицателно душевно начало е мощен господар на съзнанието и особено на подсъзнанието, то напълно невъзможно е*

*да мине мисълта за самодаряване на **пътници**. Това е особено важен пункт на анализа, който правя тази вечер, тъй като е препъващият камък досега в опитите да си обясняват някои хора нечии реакции. Ясновселената е най-грандиозният математически апарат на Битието, при това съзнателен и одушевен. Т.е. основният импулс на ясновселената и на всички нейни истински жрици е недопускането на грешка в изчисляването на математическата операция. Има прост закон за натрупването на грешката. Понеже този закон е написан с дълбоки, неизтриваеми следи в душата на съвършената жена, то тя има пределно изострено сетиво за установяване на погрешките, за тяхното недопускане в действие и тяхното мигновено изправяне, когато, все пак, са допуснати. Всички жени или души в женска форма, които поемат риска на саможертвата, и то заради другия, не са типично женски. Те имат превес на тотначалото. Когато съзнавате този механизъм, обяснявате си по каква причина се проявява механизмът на подсигуряването. При това, който мисли, че Ми́ровата Душа́ не е най-милостивата, най-нежната и най-гальовната Майка на Битието, той няма никакво понятие що е светът на ясновселената.*

Получи се нещо съвършено необяснимо. От една страна най-милостивата, а от друга – математически недопускаща погрешка... Прочее, няма никаво противоречие, тъй като именно милостта изис-

ква безпогрешен ход! Страхът за себе си не е непременно най-първият план, а много често и обикновено това е милостта, т.е. предвиждането, че не само ние, но и другият би претърпял крушение, ако не се отреагира с пасивност и въздържаност. Така че необходимо е да се коригират някои представи за студенина и жестокост и да се разбере, че във формулата, т.е. в съображенията се включва и ***другият - той*** *да не страда.*

Дотук всичко добре, но без логиката на тотвселената. Тя, от своя страна, твори, а творчеството непременно изисква погрешка. Да, ***именно*** *погрешка! Погрешката не е престъпление и грях за Тот, тъй като тя направо въвежда нов математически апарат, а не връща изчисленията от самото начало, по стария метод. Това, разбира се, не важи за математиците без интуиция. Тъкмо затова и творците, гениите, новите хора - хората на пламенната любов - са тотвселенски представители, понеже от погрешката те сътворяват нова, невиждана до този момент вселена. В графиките на ясновселената, предначертаващи съдбите,* ***именно*** *пунктовете и зоните с* ***множество*** *решения са тотвселенските намеси - т.е Върховният си запазва абсолютното право да внася несигурност, неопределеност, нов план.*

Страхът нещо да не се развие по начин, по който съществата виждат проблемите си, се превръща от творческата вселена в съвсем нов импулс –

прескачане *на мисълта за възможното страдание. Фактически, нищо друго не кара животното да бяга, освен паническият ужас от страданието. На по-високо равнище, както вече казах, се включва и мисълта да не страда* ***другият****.*

Обаче мисълта да не страдате или другият да не страда е нещо, над което трябва да се спрем, понеже то е гордиевият възел. Защо пък да не се пострада, ако това страдание роди коренно различни и нови хоризонти на щастието, на радостта, на блаженството? Затваряйки се за евентуалните страдания чрез предпазните клапани на "съвестта","разума", инстинкта за самосъхранение, не само хора, но и цели ангелски йерархии фактически си затварят пътя и към Словото и истинското щастие. Те не знаят простия исторически и психологически факт, че страданието, което се преживява поради странене от страдание, се увеличава с всеки изминат ден не по аритметическа или геометрична, а по още по-мощна прогресия.

Моля ви поне да ***регистрирате*** *това, което казвам, понеже сте изморени и може да не го осъзнавате в момента.* ***После*** *ще разсъждавате. Ако някой се отвърне от възможността да дарява другите по начин, по който на* ***тях*** *е необходимо, независимо от това дали самият даряващ изпитва същото, то той страда в началото много по-малко или никак, но впоследствие страданието го завладява неизбежно.*

*Понеже правдата изисква, това, което имаме, а другият го няма, да се **обменя,** а не да се херметизира за незнайни времена и обстоятелства. Рискът, за който говорих при самото започване, предполага **именно** това: готовността да се пострада, но – заедно с това - и шансът да се обмени радост и щастие, каквито съвършено не е възможно да се преживеят при премислена или почувствана връзка.*

*Тук ще приключим. Казвам ви засега само, че премислянето на нещата, с оглед отстраняване на чужди внушения и, съответно, на "погрешни" ходове, не е единственият грях. Почувстването, когато отново изхожда от **собственото** чувство, а не от загрижеността за това на **другия**, също може да е егоизъм. Обаче това е много сложно, тъй като предопределеността също играе роля. Т.е., дори и да искат, много хора не биха могли да станат не само спонтанни, от гледна точка на собствения си вкус и потребности, но дори и дарители на живот и радост. Понеже, който започне да дарява - с присъствие на разум, разбира се, а не безумно, - той неминуемо се превръща в оазис. Проблемът е в това, че не всекиму е писано в даден живот да бъде оазис. Има съдби пустини, съдби непрестъпни канари, съдби – ясно подредени кубчета от градове и села. **Трудно** е излизането от собствената съдба.*

Започнах тази тема, доразвивайки предишните обяснения, но няма да стигна до ясни изводи и препо-

*ръки, понеже давам всичко това за размишление. Свободата ви е по-важна от всичко, поради което дори и Аз нямам право да ориентирам никого към правилното решение. Това е подсказване. Само **вътре** в сърцето се намира истинският ключ! Свободата да избирате - това е най-висшият подарък на Бога.*

27.VII.121.(1985)г.
София-Изгрев

ЗА СЛОВОТО, БОГА И БЛИЖНИЯ

ЖЛО / НИ

***Практиката** ще научи Н., **само** практиката! Научи ли се да се харесва само на Този, Който е над всички, работите ѝ ще се оправят.*

Фарът на Доброто се усмихва, само когато свети Слънцето на Любовта. Храна за здравето, младостта и живота е единствено Любовта, а Доброто е само привкус. А Любов - това е най-вече крепостта на служенето - топлото срастване на Мъдростта и Истината.

*Служене, само че **първо** на Бога, **после** на ближния и на себе си. Служиш ли на Бога, ти не се тревожиш за ближния, ако ще и Земята да се разцепва в момента! Правилото е само едно: тотално съсредоточение в Любовта към Бога, т.е. служенето на **всички**! Но да служиш на всички, това подразбира, първо, учене. Изучаване на Словото Божие - ако с това започне човекът, тогава непременно врагът ще отстъпи. Право е **само** това; и когато ви се говори за съвършенство, **това** се разбира: съвършено учене и прилагане на **Словото**. **Това** е първата ви сила! Приятно е Богу, когато някой следва пътищата на **Словото**!*

*Но Словото трябва да се изучава и прилага по следните два начина: първо седем дни непрекъснато (прекъсване, само когато трябва да се ходи на работа); и - после - седем дни с готовност да прекъснеш, щом ти искат помощ, с която става Словото плът. Това не значи обаче да се жертвате напразно за самолюбиви творци на робство и зло, а значи помощта ви да бъде по ваш, не по техен план, т.е. по плана на другите. Понякога много е нужно да се подчините на плана на **ближния**, на **неговото** желание, но това трябва да бъде само временно. Научите ли се да се отърсвате от крадци на енергия и на време, вие чакайте пак зов за помощ, но **така** спасявайте, че да не се озовете **вие** на дъното. Ако ли пък някой е тръгнал да се дави, това не ви задължава да го спасявате*

против волята му: такава "помощ" значи да теглите навън от морето някой, който е с камък на шията.

Така че, без да сте работили една седмица над Словото, не допускайте никой при себе си, никой! Чак след това вижте ония, които са зависими от вас, искат ли нещо насъщно: подслон, храна, топла дума, разходка, просвета. Този обаче, който се опита да ви обсеби, трябва да се ***освободите*** *от него. Това не значи въобще да не се интересувате, въобще да не* ***се грижите, но значи да подсигурявате само насъщните*** *му потребности.*

Сега повтарям: изпитах те готова ли си на самоотричане напълно - и ти получи "отличен"! Следва уравновесяване на служенето на Бога със служенето на ближния. Това, което правиш, прави́ го съвършено.

Сега - относно любовта като стремеж. Никога Бог не забранява физическата любов, но само когато това не отклонява ученика от ***първата*** *му задача. Тя обаче, тази любов, не тревожи повече онзи, който живее интензивно за Словото, твори нещо, развива талантите си - свири, пее или рисува и живее братски живот с такива като него. Ако не се спазват горните условия, по-добре е* ***физическата*** *любов, отколкото празно философстване и робуване на предразсъдъци.*

Сега ти си вече ***напълно*** *свободна. Проумей и разбери това. Не мисли, че твоят дом е повече средство на тъмните сили да те владеят и смучат. Тво-*

*ят дом превърни в оазис за **братски** живот! Това, което се случи, беше определено. То смени течения-та на твоя живот и на дома ти. Ти сега си вече на-пълно освободена от всичко. Тревога и безпокойство повече не допускай - каквото и да става! Не се трево-жи и за здравето си - става това, което трябва да стане! Спазвай духа и правилата на Учението - и ще станеш отново млада.*

19.VIII.121(1985)г.
София-Изгрев

ВИДОВЕ МЛЯКО

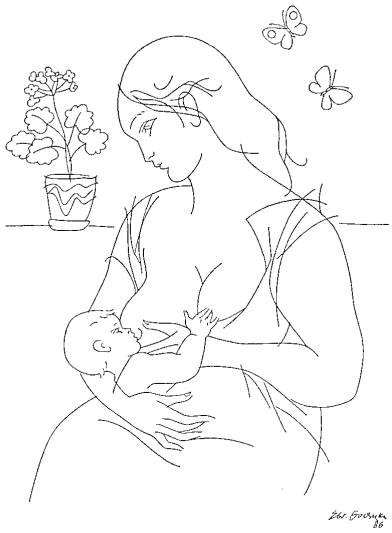

Козето мляко наистина е нещо уникално, защо-то свързва онзи, който го пие, направо с Космичния Човек, но по същия начин става антена и към ада, понеже развива егоистични тенденции в онези, които нямат нивото на егоцентрацията. Онзи, който иска да се отдели от света или да се утвърди в него, но

сам против всички, нека пие козе мляко.

***Право** е вашето предположение, че козите и овцете са живите, нетленни полюси на Космическата Драма. Духът на човека, атмическото му тяло, проявява себе си като "агнец"; на библейски език казано, още "овен" или "овца". Овцете слушат **един** пастир, стадото се подчинява на **един** овен. Ето защо хората на духа нито тлъстеят, нито отслабват прекомерно - при тях става обмен на енергиите поради колективния принцип на Агнето.*

Агнето или "Агни" - Космическият Огън – озарява преди всичко овчето мляко; а Ми́ровата Душа́, Майката Божия, Небесната Любима на Бога Отца, Определеното Битие, Великата Разумна Природа, намира своя пълен израз в свещеното краве мляко. Ето защо в Индия кравата е най-главното божествено животно - не само защото практически изхранва населението, но и като пратеник на ясновселената, с цел да се уравновеси козята тенденция на индийското хималайско отшелничество.

*Има, значи, три основни доминанти, с които Агàрта развива три от жлезите с вътрешна секреция, на нивото на Тесния Път. Алпийският клон на Агàрта, чрез овчето мляко, образува наченките на ново атмическо тяло в **западните** народи. Хималайската практика на Агàрта, чрез козето мляко, трябва да оформи минералното тяло на човечеството, наречено още "Его". На Балканите обаче се пада езо-*

теричното създателство на нещо още по-основно: кристално-флуидичното тяло, за което още не съм ви говорил. Това тяло има правилно разпределение на енергиите и напълно свободно и изобилно пропуска теченията на всички енергии през своите кристални органи и системи. Наистина, Минералният Човек се появи първо на Балканите, защото от тук започва всяко начало, но условия за неговото окончателно завършване и формиране има само в Индия - в Хималаите. А кравето мляко - особено млякото в България - надвишава възможностите на козето тъкмо с изключителното си свойство да поддържа връзка с Ми́ровата Душа́. Това не е възможно за козата - и по тези причини най-великите посветени на Индия, за да спасят индийския народ и кауза, въздигнаха в култ кравата. По този начин Индия донякъде се спасява от източния проблем (на Китай особено) – поголовното физическо размножение. Оризът, съдържащ, както козата, кабалистичният звук "з" - мантрата на Аза (Егото) е лишен (както и козето мляко), от атмичния витамин (А) и някои други основни атмични съставки. Ето защо Азия, лишена от житото, се размножава и плоди неудържимо, но повече като маса, а по-малко като качество. С въвеждането на кравата като култ, Индия направи първата стъпка към обогатяване принципа на количеството с този на качеството. Съвършеният божествен човек Махатма Ганди нямаше да се сгърчи така много физически на

края на живота си, ако водеше със себе си по затворите крава или поне овца. Не че небето не знаеше това, за да му го каже, но Ганди представя страданието - най-крайната и най-свещената фаза на егоцентрацията - и чрез козичката сломи Британската империя, именно защото интензивното му страдание - поради липсата на витамин "А", от една страна, и поради назрялата карма от друга – трябваше да направи най-голямата жертва: да представи едно божество на Земята с това измъчено тяло.

Абсолютно категорично сумирам: ако искате да вървите по пътя на Всемирното Велико Бяло Братство, не избягвайте нито едно от трите свещени животни, но дайте предимство на кравата, после на овцата и, най-после, на козата. При това, преценявайте: ако праатомът на някой се е подвизавал предимно в Индия и той по инерция клони към изкльощавяване, препоръчвайте му краве мляко, а не козето, към което той ще има особен пиетет. Така ще го върнете от "козия" път – откъсването от братски живот сред народа. Но ако някой клони към лунното плодене и "Дионисиево" разширяване на скелета, отпускането на корема, падането в смрадта на свинското ядене, светските удоволствия, то Аз препоръчвам ***овчето*** *мляко за него, което е носител на "дългите бели вълни́ на Бялата Ложа", каквато е вълна́та на овчия косъм. Късовълновите предавания от атмическия свят се предават обаче от агънцата,*

*понеже техният косъм е някъдрен наситно. Обаче козата - и тя съработник на Бялото Братство - има пределно дълъг бял косъм и пределно прав - това е антена към Битието на Космическия Човек. А кравата не расте откъм козина. С това изразява основното качество на ясновселената, на Ми́ровата Душа́ - ако щете, на Жената на Бога: отречението от борба или съпротива и отдаването на точно противоположното - майчинството, саможертвата, грижата за **другия**. Не че "Козите" и "Овцете" също не се жертват, не се грижат, но те правят това за огромни колективи, докато Кравата - Великата Разумна Природа - посвещава себе си на конкретното малко създание, което сама е родила. Какво значи това на духовен език? - Това значи не организирането на нови общества и царства - импулсът на Германия, на Овена; не професионалното обществено подхранване на тези общества - импулсът на Овцата; не самоизолацията от всички, понеже сме "най-прави" - импулсът на Козела; нито съпротивата, на живот и смърт, срещу всички, с отказ от енергиен обмен с тях – импулсът на Козата; не създателството на материална база - импулсът на Бика; нито безропотното влачене на прозаичния кармичен ярем - импулсът на вола, - а нежната и конкретна природна грижа не само за собственото поколение, а за всеки побратим по пътя ни - импулсът на Кравата.*

Постановявам: разделиха се вече овцете от ко-

зите! Но още никой не знае, нито нейде е казано, че това разделяне стана както вълните на Червеното море, за да минат по новия път "Кравите"!

Особеното, с което искам да завърша, е един съвет: астралното тяло се поддържа от животинското мляко, но вие не се увличайте натам, понеже само човешкото майчино мляко пробужда менталното тяло на човека. Майки, които не кърмят или малко кърмят децата си, рискуват да не дадат умствен флуид на тяхното развитие. Ако щете и с най-чисто краве мляко ги хранете - те ще останат астрални хора. Ще се стремят предимно към собствените си удоволствия в живота. Вари го, печи го, проповядвай му религия и окултизъм, чудеса прави пред очите му, звезди сваляй пред нозете му, та свали и Царството Божие даже - той накрая само ще измучи и ще каже: "Всичко хубаво, много ми беше приятно, много ми беше интересно, но мен ме интересуват би́ците, сеното и сламата". Не само това, но и може да се обърне и да ви ритне с двете си задни копита или да се "аргументира" върху съвършените цветя на вашите небесни откровения с плебейския негативизъм на някоя кравешка пита...

Ако сте го поили само с овче мляко, детето ви някога ще забрави всичките ви небесни внушения и поучения и ще го видите да расте на глава, да праща другите с рогата си надолу в реката, понеже овен не позволява някой друг да мине пред него. ***Първенци****,*

първенци *ще станат - и такива и ще си останат! Напротив, искате ли детето ви да стане съвършен егоист, който мисли само за себе си, да турга разни етикети на обществото и природата; и когато усети, че вече никой не го харесва и обича - да преминава към директно ограбване на чужда енергия, напълно съзнателно влизане под кожата на добродушни "млекодайни крави", т.е. вампирическо съществуване, то хранете го само с козе мляко...*

Само още две теми искам сега да засегна: първата - изкуствените детски млека. Те са мъртъвци, както всички ваши преработени храни. Научете се да изчислявате силата на една храна, като вземете житото за единица, млякото за ½, а плодовете - за ⅓. Всички останали живи храни са ***по****-малко чисти от тези три основни числа, но ако при тях намаляването на собственото число се извършва чрез изваждане, то при обработките на храните силата им се намалява чрез деление. Например, коефициентът на ръжта е само със стотни по-малък от този на житото, но хлябът вече е най-малко 10 пъти по-слаб от суровото жито, защото преминава най-малко през 10 операции на умъртвяване. Същото важи и за млякото: само* ***майчиното*** *мляко – на майка-вегетарианка - има коефициент ½. Коефициентът на кравто мляко е ¼, на овчето - 1/6, на козето - 1/7, но само когато се пият от вимето на животното. Дори издояването на една крава намалява силата на дробта*

1/6 с деление, а не с изваждане. Човекът, който дои, в почти всички случаи е с нечиста аура, поради което и той намалява тази сила; металната кофа отнема незабавно най-фините обертонове на ясновселената в кравето мляко; изстиването му унищожава спектъра на и́нфравселената в него; превозването му до държавните хладилници и складове го насища с всички нисши астрални същества и енергии по пътя му; хладилният цикъл окончателно премахва и последните остатъци от биополето на Тот и на Светия Дух. Следва ново транспортиране до магазините за продажба, при което и тези елементали, които са най-слаби, вече могат да влязат в него, защото, на практика, млякото е вече "пребито от бой", но все още едва диша. Престоят в магазина под влиянието на човешките аури, на парѝте в касата, а после и актът на продажбата с пари вкарва, отгоре на всичко, и мръсни кафяви и жълти флуиди, освен жлъчно-зеленото присъствие на едни малки, глистоподобни червейчета от астралния свят, които са влезли в млякото още с акта на кражбата на маслото от него, по време на преработката.

Прочее, пропуснах този момент – обезмасляването - нарочно, понеже инак съвсем бихте се отчаяли. С него пък се ликвидира присъствието на духовни, су́первселенски елементи и вибрации и, на практика, такова мляко вече не може да предава идеи. С пастьоризирането се постига още един "превъзхо-

ден" ефект: в името на физическото здраве се прощавате с импулса на хи́первселената или Христо́вата вселена в млякото. Варенето на млякото обаче е неговото пълно физическо унищожение, от което остават най-много седем до девет хилядни от първоначалната му сила. Напълно обезсилено, то се превърща в луга, наслояваща се в капилярите и предизвикваща склероза. Но така наречените "вегетарианци", безумно съжаляващи (подсъзнателно, разбира се) за скъсването с месото, търсят преди всичко мляко и яйца, за да си наваксат загубеното време, загубените нисши удоволствия и загубената... старост. При всичко това, наблъскването на толкова захар, особено когато хра́ните малки деца, прави от такова мляко враг номер едно на човечеството. Сухите млека се отличават с още по-опасни последици: не само преработките при тях са снизили коефициента им с още десетки и стотици делители, но и самоувереният производител е съчетал в него напълно несъчетаеми и в напълно некабалистични пропорции допълнителни елементи, витамини, съставки и пр. С този "бум" на вашата цивилизация, човечеството навлезе в ерата на параличите, идиотизма, рахита, високата детска смъртност, рака и психическите заболявания.

Ще Ми говорите след всичко това, че не сте били вярващи... - И най-вълрлият атеист измежду вас гълта на вяра колбасите, консервите, синтетиката

и фармацията на една напълно банкрутирала цивилизация, която иска да продължи физическото си съществуване с изкуствени средства!

Ако мога да завърша с нещо по-светло, това е темата за киселото мляко. При прясно издоено топло мляко, подквасването не се счита за пъклена преработка. Така че коефициентът на млякото тогава дори се увеличава, в сравнение с базовия - става дума за напълно чистото, пълномаслено кисело мляко, получено от току-що издоено мляко. Продуктът с нишестето, който ви продават в магазина, наречен "кисело мляко", няма почти нищо общо с това название. Просто вибрациите на козерожките бактерии, създаващи киселото мляко, се взаимно унищожават с вибрациите на нишестето. Въобще, получава се, на практика, че сега сте много по-вярващи и суеверни, отколкото преди, понеже бездънната глупост на човечеството, наречена "технология на хранителната промишленост", е нещо не по-малко опасно от църквите, които ви учат да спасявате ***собствената*** *си душа.*

*Повтарям: киселото мляко вирее само в България, понеже тя създава кристално-флуидното тяло на човечеството. Не климатът, но синтезът на "козата" и "овцата" в България, наречен езотерически "крава", прави възможно мирното съвместно съществуване между козерожки микроорганизми и течността на Ми́рова*та *Душа́, наречена "майчино мля-*

*ко". Не случайно най-доброто захранване на новородени, лишени от майчино мляко, става с кисело мляко; нито е случайно неговото влияние за дълголетието. Разбира се, само кисело мляко не препоръчвам, понеже няма вибрациите на растителния свят. То развива най-вече физическото здраве и дълголетието. Когато се възприема съзнателно, носи и идеята за служене, но по един невероятен начин синтезира служенето на близките със служенето на Цялото - нещо, което само **духовният** българин, независимо на кое поле се намира или в коя държава се е родил, е в състояние да постигне правилно. При него служенето, като ритмична смяна на любов към ближния и любов към Цялото, създава вибрации в **духовния** свят, които го прочистват от лъжите на индивиди и школи, служещи или само на себе си, или само на ближния. Така и "бацилис булгарикус" унищожава гниещите бактерии в червата на човека.*

Разреших си този път по-дълга лекция, за да приветствам всички с настъпването на съборните дни.

*Слънцето е важно, Хималая е важна, Рила е важна, но събор може да става навсякъде, където се събират души́, обичащи първо **Бога**. Искайте, искайте, искайте - каквото поискате сега, ще го бъде!*

***Бележка на п.:** От учените знаем, че след 5-годишна възраст човек вече няма ензима, който усвоява лактозата на млякото. В приложението към този том се помества и статия за смъртоносното въздействие на мякото и млечните*

продукти през последните десетилетия, така че горните положителни думи на Ѐлма важат само за здрави животни, ако въобще някъде са останали.

3.IX.121(1985)г.
София-Изгрев

КОНТАКТ С ДУХА НА ГЕОРГИ РАДЕВ

ЖЛО / ГР

20,35 ч.

- Приемете сега поздрави от брат Георги Радев, на който вашият контакт с Мене е извѐстен.

"Хиляди привети на Братството, о нови приятели на Учителя! Остòнното ми тяло се завърши, остава само "Венецът на Христá", за да се завърши хостòнното ми тяло. "Нови" ви нарекох, понеже сте нови за мене, а не въобще. Аз съм отскоро при Учителя, Той наистина ме откупи от черната ложа. Мюòнното ми тяло е старо като света. Аз съм вършел много работа на прокълнатите от Истината завоеватели на слънчевата система. Ракът на Битието, напредващ в рифа на тази зона, се нарича "технологичен взрив" и аз имам немалък

дял за неговото разрастване, но Учителят ме научи как се носи познанието по нов начин. Мюòнното тяло не е проблем за черната ложа, поради което тя много лесно завладява планетите. Обратно, хостòнното тяло на поетите, мечтателите и Икаровците свободно плува по реките на вселената, а планетно въплъщение не може да приеме.

Та сега искам да ви кажа от какво имам нужда още, за което ще ви помоля да се погрижите. Случаят ме свърза с вас, понеже именно сега ми потрябва премного истината за хѝпервселената, от която се получава не само мюòнно, но и хостòнно тяло. Остòнното тяло е предпоследният етап от узряването на хостòнното, а вътрешната му структура - на вас ви е ясно, каза Учителят - съдържа, респективно, стòнното, тòнното и òнното тела.

... Моля ви, аз не съм Учителят, пречите ми като говорите! Не се смейте, но вашият контакт не е лесен, дори напротив, той не е по силите и на по-висши духове от мен.

Та искам да ви помоля, носители на познанието на Èлма, когато се свързвате с Него, оставяйте отворен канал на следното поле, където съм аз: "пратк". Просто произнесете "пратк" съсредоточено, от все сърце, преди всеки контакт, но предимно чрез Словото на Христá по принципни проблеми.

Парадокс: вие си мислите, че съм по-близко до Учителя, когато съм чак на полето "пратк", а Той ми казва чрез вас да получавам новото познание за небето и земята. Това не е никак маловажно за мен, тъй като инак ще трябва да чакам реда си да се въплътя и да стана последовател на Новия път и неговите книги, които сега ви се дават. Оставям на добрата ви воля - може и само с прошепване на "пратк". От там веднага ще ме уведомят, понеже аз съм помолил специално, с разрешение на Бога. Особено много ви моля, тъй като Той на вас никога нищо не отказва, да поискате обяснение за остòнното тяло - по какъв начин то се оформя окончателно като хостòнно. Понеже, ако ми помогнете, т.е. ако Господ ми помогне чрез вас с такава пределно важна за мен информация, няма да се налага да сглобявам истината от отделните други материали. Ако обичате, преди това прочетете всичко дадено досега на глас, с призива, който ви съобщих в началото, на някоя екскурзия на 2000 м. височина. Това няма да ви отнеме повече от няколко часа, а на мен ще ми помогне много. Едва тогава, пак там, попитайте и за хостòнното тяло.

Много скоро ще ви дам знак, че наистина това не е нещо нереално - т.е. връзката с мен тази вечер. Ако

носите моя книга на тази екскурзия, за мен ще е по-лесно. Искам още да се носи том с беседи на Учителя и да се молите преди това; и да прочетете една беседа - напосоки."

Брат Жорж не можа повече да ви чака, понеже това никак не е лесно. Основното успя да го каже. Оставам нещата във ваши ръце. Аз винаги съм готов.

3.IX.121(1985)г.
София-Изгрев

ÈЛМА ПРАЩА ОЩЕ ЕДНА ДУША

ЖЛО / ЙД

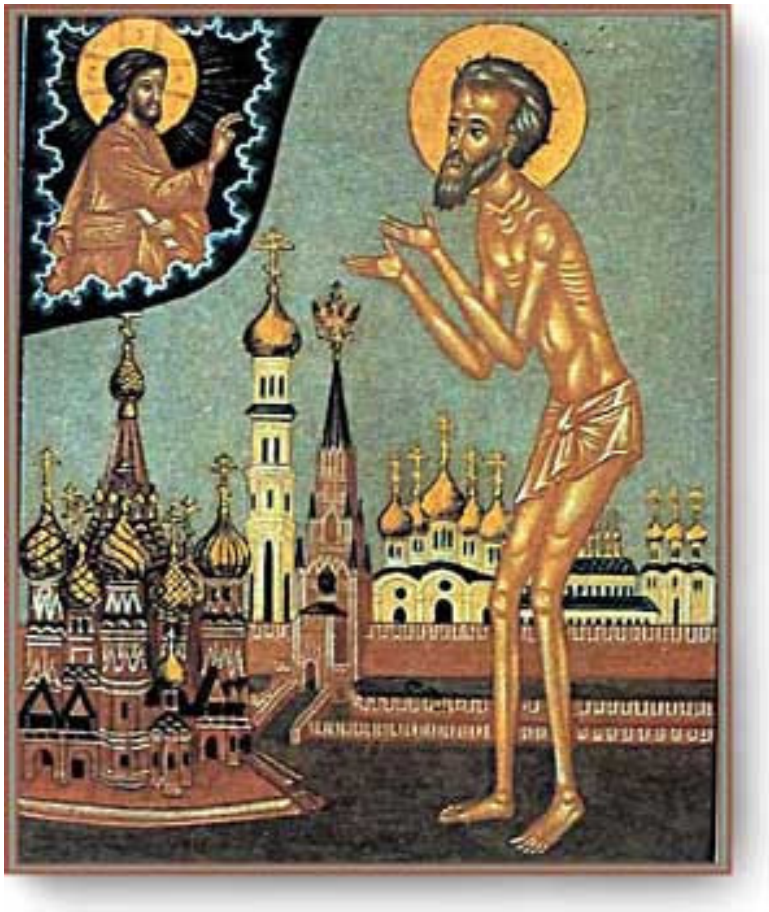

Пращам ви особено трудно същество, което

бременността пречупва вече, а раждане не може да стане. Представяте ли си? Аз знам много такива бременни, преживяли оплождане от Духа, а раждането не се получава. Насъбира се колосално напрежение, а тъй като плодът не е гниещ като органичните плодове, носенето му става изключително невъзможно. В такъв случай не плодът, а носителят му пострадва - оправяне няма много, много дълго след това. Костите на такива пълнят земята от много векове: носители на пламък небесен, но пречещи му напълно да се прояви.

Пращам ви не К., за нея ще ви говоря подробно пак, но брат, лошо пострадал от зъзнене и огън. Приемете "нóшата" (товара) му. Той е древен руски калугер, много предан на църквата и Христá, а сега роден по на юг. Животът му не е никак лек, въпреки че не е зле професионално. Мога да ви кажа повече, но имена предварително не обичам да казвам, освен в изключителни случаи.

Слава, слава, слава на Отца, Който прокарва пътищата на праведните! Сега небето реши още една събудена душа да намери правия път. Той ще бъде най-ревностният строител на Новото, което сега слиза. Нека се запознае с всички материали и особено с материала за Радостта. Лоното на Отца го приема, приема - и няма повече, няма така да страда!

4.IX.121(1985)г.
София-Изгрев

ЗА СЪРЦАТА ГРОЗДОВЕ И ГАЛАКТИКИ

ЖЛО / КАС - 1

Нежно и силно, прекрасно създание!

Нощта на вашите премеждия и страдания си

*отива; **ликува** небесното сияние на прииждащата зора! Не питай кой ти пише - остани предмет на сложно авторство - много по-сложно, отколкото си представят дори тези, които си мислят, че проблемът е ясен. Този, който става оръдие на тези писания, ще живее много дълго, но вече от много години сърцето му е травмирано от проблеми, нарязвано ежедневно на все по-страшни и живи късове, остро пронизващи душата му с болки до загуба на съзнание. Не е виновен, ти прозря: от **съвършено** друг свят е той. Това е звезда, на която съществата се сливат непрекъснато, а сливането там не се смята за престъпление или грях, както на пъклените планети.*

Сега, с неговото достигнало до предсмъртна пропаст отчаяние, отново ще си послужа, отново ще изтръгна кръв от сърцата му, които не са десет, не са сто, не са дори и хиляда. От всеки жест, поглед или оценка на отблъскване, огромното му сърце от милиони сърца се нарязва на още повече кървящи части. Няма, няма, няма, няма зряща и добродетелна женска ръка, която начаса да направи балсамна магия, понеже имащите възможност за това нямат още и едно-единствено сърце. Имат парче месо, но то се вълнува от това, да не би то самото да пострада от нещо, независимо от факта, че отдавна страда поради своята слепота за болката на другия.

Ето сега онзи, чрез който ти пиша, първо си мислеше, че няма да ти изпрати това писмо, щом като принуждавам ръката му да не пише "благородни" и "чисти" неща...Но, от Моя гледна точка, темата за сърцата-гроздове и съзвездия се основава на чистота, по-голяма от всяка възможна чистота. Та нима жертващият природата си, живота си, душата си, та дори и само за едно-единствено, скъпо същество, не отива направо в лоното на Отца ни? Тогава какво остава за ония от неутронните звезди, на които сърцата са съзвездия и галактики? На вас известно ли ви е, че те всеки ден преживяват по една голгота, по едно възкресение?

Студ, студ, студ, лед и огромни планини от човешко невежество и самомнение разпъват всеки ден по едно от техните милиони сърца; а да не мислите, че останалите им сърца не изпитват също тази ужасна болка? От ***болка*** *се ражда сега Новият свят - и неговите строители не са ония с мантрите, нито ония с постиженията, нито ония от браминско коляно, а ония, на които сърцето се раздира от огромна самота и полярния вой на нощта человеческа! Те са съработници на Великото, което страда повече от всички; което има това предимство, наречено милост.*

А нямащите милост и абсурд залязват вече на-

всякъде. От милост и абсурд се тъче постоянно вселената на Христа, за която се знае, че няма предели. Бог нареди така, че Неговите синове да могат да бъдат свободни, когато поискат, но сами да се натоварват с общи и частни проблеми на по-малките и по-слабите. И често чуждият товар живее съвсем като техен, от което произтича и тяхната двойна мъка - не само тежестта на кръста, но и "позора" в очите на другите, считащи този кръст за порок или недостатък. За броени минути или дни те могат да отхвърлят това бреме от себе си, но не са нито суетни, нито тщеславни, за да се защитят по този начин.

Нежно и силно Мое дете, пътят на Кришна не е по-различен от този на Христос, понеже Кришна и Христос едно е. Но Исус имаше ***една*** *задача, а радостният насител на Духа на Кришна - по-друга. И двамата обаче носеха огромната идея за любовта на човешката душа към Бога, на практика означаваща любов към* ***всички****. Въставането срещу семейно-родовия егоизъм и вампиризъм бе и продължава да бъде абсурдът, от който настръхва мракът на Икло (Земята). Работите на мрака обаче отиват на зле – пробужда се новото, колективното, космично съзнание. Тъкмо това съзнание пронизва, от самото ти рождение, и твоята душа. На връх необикновен се намира духът ти, но там грее ярко слънце и веят сини вет-*

рове! ***Самотница*** *си още ти - ласкаво море от Истина и Любов, - но решихме вече да не можеш да управляваш нервите си. На най-чист народен език, това означава: махни се от своеглавието - и препятствията ще паднат! На своеглавието ще посветя следващото си писмо до тебе, понеже от него мракът набъбва най-много. Най-висшите - елохи́мите - някога се надуха от своеглавие… И настана ден, и настана нощ - нощ първа!*

След 4.IX.121(1985)г.
София – Изгрев

ЗА СВОЕГЛАВИЕТО

ЖЛО / КАС - 2

Мило, чисто създание!

Искам този път наистина да наблегна върху темата за своеглавието, нали не Ми се сърдиш? Но има няколко много сложни пътя, които не са още за вас. Практикувани без Учител, те се превръщат в джунгла. Най-стръмният от тях е пътят на самоупова-

нието, макар и "брониран" при духовните идеалисти най-"надеждно" с мисли и цитати от някоя свещена книга или система.

Животът е многостранен и нищо не може да бъде по-сложно, богато от него. Макар и великолепна, дори и най-стройната духовна традиция, която следва някой жив човек, никога не може да бъде по-голяма от Живота. Най-великите – Мировите Учители – когато слизат на Земята, много внимават и постоянно предупреждават учениците си, че много по-добре е ***индивидуално*** *да се изпитат методите и всеки да избере това, което е най-подходящо за него. Но ограничените и младите духове незабавно унифицират системата, предлагат на себе си и на другите общи за всички правила, "монтират" няколко от тях като най-първобитна духовна машина и по този начин ограничават живота. Мнозинството религиозни са променили Словото на Христос и Кришна, на Мохамед и Буда, на Зороастър и Хермес, превръщайки го в куп механични правила, налагащи на живота запрети и окови...*

(Осиянието бе диктувано директно и записвано от тази, до която бе адресирано. Не се довърши поради липса на интерес и разбиране от нейна страна – тя самата го прекъсна с раздразнение и досада).

11.IX.121(1985)г.
София-Изгрев

ПРОГНОЗА ЗА СЪБИТИЯТА; ПРОГРАМА ЗА ШКОЛАТА

Първо, нещо предстоящо. Пишете:

След редица преговори и писмени документи, предстоят някои сериозни промени при русите и в социалистическия лагер. Комунистите искат да покажат добра воля, но този път съвсем реално, практически, не проформа. Ще бъде дадена голяма свобода на пътуванията, продуктивността на труда ще се увеличи, хората ще си отдъхнат от някои досегашни ограничения. ***Приказен*** *живот ви очаква, а войнолюбците се озаптяват. Новото ще осени много тихо, но силно, голямо количество жадни души; пред прага на*

новата *култура сте. Примерът ще се разпространи, затова никой да не мисли, че работата по вашето Училище, по вашата програма и дейност е маловажна.*

Сега правя изключение, но в сѐдмицата, определена за работа по астрологически часове няма да присъствам, ако не приемете сериозно тази приятна задача.

Присъствам, разбира се, нима не се убедихте в това в понеделник? Програмата ще се уточни, освен това ясновселената ще изпрати пазители на реда и точността, умно простиращи своите неограничени възможности в помощ на вашите срещи и проблеми. Структурата на 4-те вида практика през време на един лунен цикъл е правилно възприета:

През първия период, който е най-силен от съвпада до първата четвърт, всеки се отдава на природата и духа си тъй, както те му диктуват, пренебрегвайки всички останали програми, съвети, задължения и изкушения; пренебрегвайки разпределението на дейностите във времето, освен основните правила на ранното ставане и правилното хранене по астрологически часове и, разбира се, професионалния дълг. Соковете на безсмъртието се пробуждат само при ***този*** *ритъм: творческото самоотдаване на вътрешния най-силен импулс - на* ***първо*** *място! Само-*

*стоятелното решаване на проблемите и основното ви поведение през този период е абсолютен закон - няма да допускате **никой** да се меси в живота и отсъствията ви през това време!*

*Програмата, която ви спускам, не е за Общия окултен клас, нито за принадлежащи към други течения и школи. Ако вие сте обвързани семейно, но искате да изпълнявате тази програма, това е позволено само в случай, че няма да създадете остри конфликти, нито ще лишите близките си от насъщни грижи. Проумейте: приятелите - **настрана**, род-нините - **настрана**, общественото мнение – **настрана**, мнението на стария свят – **настрана**! През този период вие живеете за това, което извира **отвътре**, което ви е най-мощното желание и най-силната потребност. Преживявайте го с **пълно** самоотдаване - като божествата на тотвселената, напълно забравили всичко останало, творящи, отприщени, неудържими и преодоляващи невъзможното. Горете **тъй**, както горят гениите - без вътрешно раздвоение и съобразяване с когото и да било. Ако сторите това, вие ще се превърнете в слънце, в извор за бъдещето, но и за настоящето. Това, което вършите, може да има огромно значение за бъднините на човечеството; може и да е пречка за някои, обаче вие се отдайте на **себе** си. Отдаване на себе си не значи непременно оставяне на нещата на самотек -*

пиянство и разюзданост тука не ща. Това значи преосмисляне на всичко и избиране на онова, което ви е най-силният импулс. При това, не избягвайте непременно хора, ако импулсът ви е социален, но през този период не позволявайте на никой да преосмисля и дирижира вашето поведение - ако някой иска да е с вас, нека да ви следва или да ви ***слуша*** *тогава.*

През втората седмица - от първа четвърт до пълнолуние - също не се съобразявайте с никакви астрологически часове и аспекти, освен в някои съвсем особени случаи. Тук обаче вие сте служители на доброто, свещени приятели, помагачи, братя и сестри, откликвайки се на всяка човешка нужда, страдание, проблем или житейско търсене. Хвърляйте се като воин в битка, обзети от страстно и непреодолимо желание да помагате - обаче не както ***вие*** *искате, а както е нужно на* ***другия****. Пазете се само от вампири и обсебители, които искат само това - да присвоят някой за себе си. Такива строявайте много безцеремонно, помагайки им само в определени дни и часове и не разрешавайки им да ви повлекат към дъното. Тези, които са неосквернени от пъкъла, ще приемат протегнатата ръка дори и нарядко; а ако някой иска да бъде* ***неотлъчно*** *с вас, кажете му: "Може, но не* ***аз*** *с тебе, а* ***ти*** *с мене!" Тогава около вас ще се съберат прекрасни и будни сърца, които ще проумеят великото призвание на братския живот. Учителят* ***сам*** *ще*

ви поведе отново, основите на шестата раса ще се положат окончателно.

И когато приемате някого, изпитайте го първо така: иска ли да се включи в чистенето на къщи, в служенето на бременни, кърмещи и майки, в работата по братските градини? Сланата на старостта не закъснява да попари ония, които живеят само за близките си. Любовта към повече хора, милостта и помагането безкористно на така наречените "чужди" развива едно ***божествено*** *тяло, което се нарича "тот-тяло". Не само творчеството, не само изкуството, не само създателството извират от тотвселената, но и* ***самораздаването на всички въобще****.*

Сега пак казвам: поемете непременно обаче най-напред ***близките*** *си, не ги изоставяйте. Тот-тялото, наистина, се изгражда от любовта към* ***всички****, от самораздаването на* ***всички****, но има и ясновселенско тяло, присъстващо не по-малко мощно от тотвселенското. Основата му е в грижата за родените физически от нас и за тези, които са ни родили физически. Природата не случайно ви държи отговорни за природното ви роднинство, с което иска да ви каже, че причинното, будическото и атмическото тяло започват да се строят, едва след като поемете товара на майчинството, на бащинството, родителството. Това е много тънък и сложен въпрос,*

*който не е ясен на огромно количество религиозни, монаси, гении, ангели, та на и **божества** даже. Това, което народът нарича "клинчене", е напълно валидно за всички тях, но Словото не позволява прекомерно отплесване в "пралайя". Самовлюбеността на духовния егоист не е по-малък грях от ентусиазма на серафимите, искащи да обгърнат всичко и всички.*

*На всички работещи през периода за служене казвам: постепенно разширявайте кръга на вашето внимание и грижи; слушайте не само хостòнните, но и мюòнните атоми. Пред хостòнното население на Битието стои трудно решима задача: намиране на **един** обект, около който да се завъртят чувствата им; обратно, мюòнното население страшно трудно се откъсва от беззаветното служене на **един** обект или прекомерното вторачване, вкопчване в него.*

*Така или иначе обаче, не пренебрегвайте малкото за сметка на голямото, нито голямото за сметка на малкото. Бъдете сърцати, правете хората около себе си щастливи, посещавайте съседи, роднини и познати, приятели, непознати и врагове! Този, Който стои зад всичко - Онзи, Великият, Славният, - не ще закъснее да постави на мястото им ония, които се стремят да ви обсебят изцяло, ала вие **не желайте** тяхното кармично възмездие - служете им предано, та направо да им се втръсне от грижи... Има да се **дава** нещо на такива, определено е, борч*

имате, та колкото по-скоро и по-всеотдайно се посветите на неговото любовно изплащане - без никакво пъшкане, ропот и отчаяние, - толкова по-бързо ще се отметне в небесната книга, че сте си платили.

*Само на **свободните** - онези, които още не са направили нова кармична връзка на земята, онези, които още не са се срещнали с кредиторите си от миналото или онези, които са изплатили всичко до грош, - се препоръчва **направо** да служат на Братството - конкретно, но необвързано. Там не само че не се препоръчва, но не се и разрешава копаене надълбоко в една връзка и служене само на едно същество, едно семейство. Те непременно трябва да служат последователно на онези, които **Бог** им изпраща; при които **Бог** ги праща.*

*А има и елохи́ми, които се познават по това: с най-близките си, заедно, те служат на другите. И тогава силата на Бога преминава **изцяло** в тях, тъй като сърцата им са напълно, абсолютно, необозримо съвършени: едното в тях не е в конфликт с многото, нито многото - с едното. Като срещнете такова божествено семейство не разтърквайте очи, мислейки, че е халюцинация, сън, а се запретнете и **вие** да срещнете онази своя **съвършена** половина, която ще се **радва** на връзките ви с останалите любими и скъпи създания на Отца.*

15.IX.121(1985)г.
София-Изгрев

ИНА И ХАЙНРИХ В ПРУСИЯ

ЖЛО / АСИ (Онтиéл) и ВП

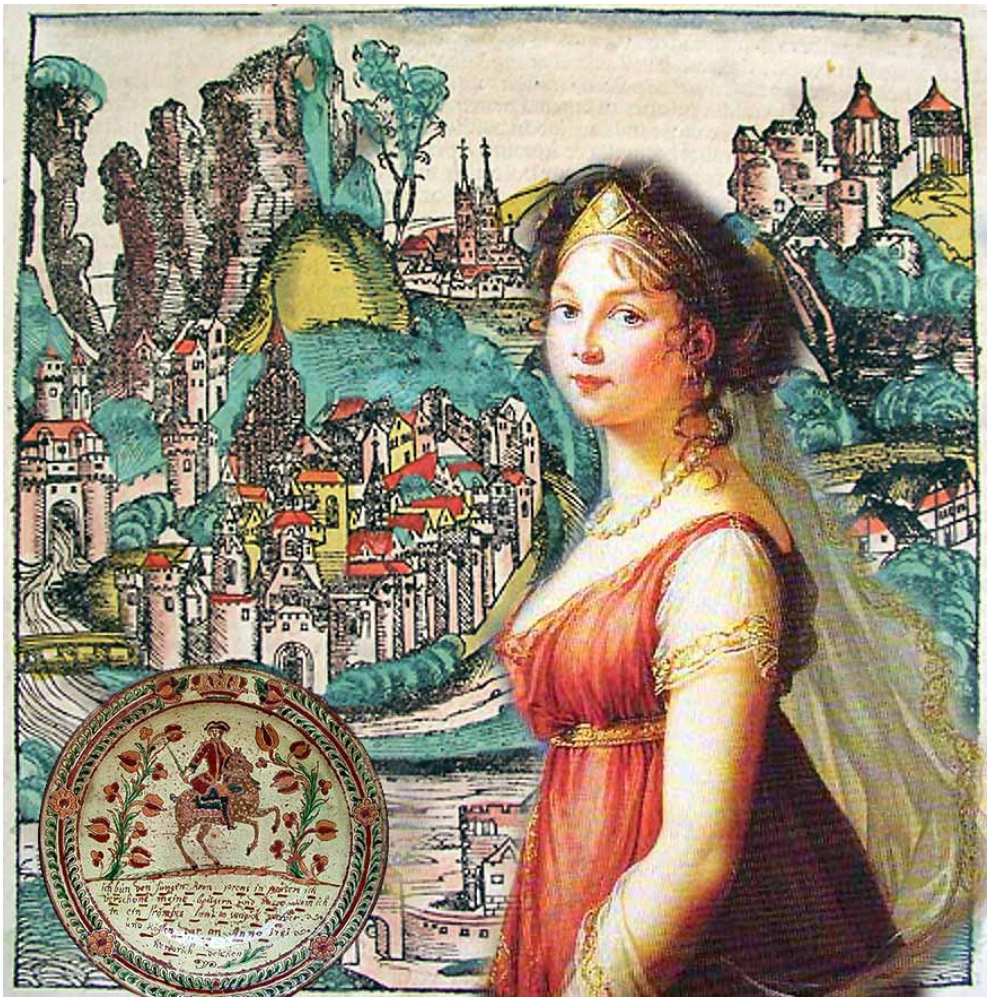

Прускиня на фона на пруско градче

Прусия, 1857г. Средата на века там също носи принципи и веяния на свободата. Чистият студент по право Хайнрих срещна в едно кристално есенно утро чаканата от няколко години своя братовчедка Ина, с която са израсли в замъка на Готфрид - неговия чичо. Пред очите му, през цялото време на

неговото пребиваване на юг, в сърцето му е само тя – прелестната, малка Ина! Потоците, цветята, планинското сияние на ледниците, волният писък на алпийските орли - всичко това е запечатано дълбоко и неизличимо в сърцето на младежа, отишъл да учи по желание на родителите си.

Хиляди привличания, истории и историйки, щастия и разлъки стават ***постоянно*** *по света, но връзка като вашата, в която има и кръвно родство, не се разтрогва лесно. В миналото, братовчеди често се женеха. Това щеше да се случи и с вас, ако фината и миловидна кьолнска девойка Кирхен не беше пленила сърцето на Хайнрих, поради което той престана да ти пише. Тогава той беше на 16, а ти - на 14. Влюбеността му не беше особено дълбока, но промяната - новото, криещо съблазън и чар, - естествено, отвлякоха сърцето му. А ти беше много привързана към него. Молитвите ти се състояха само в едно: "Боже, запази Хайнрих, Господи, върни ми Хайнрих!"*

Случаят измести образа на Кирхен с нов обект на преклонение и поезия... Пеперудата не може да пърха над едно цвете са̀мо... Ти тогава беше чинно, скромно и плахо немско девойче с колосани яки и дантели, постоянно обучавано от благонравни пастори и моралисти в "пътя на добродетелта и вярата". Това обаче не се нравеше особено на живото ти сърце и всички можеха да видят как

дяволито и весело скачат очите ти по време на молитва в църквата. От тебе струеше прекрасно и чисто онова, което не могат да търпят пуританите - непосредственост и спонтанност.

Заминаването на Хайнрих беше добре дошло за баща му, понеже той кроеше много по-амбициозни планове, а майка му тогава беше сегашният му баща (новия). "Плондер" – така го наричаха тогава. Разумът и пресметливостта му не попречиха великолепно да се оформи неговият аристократичен корем. Съдбата още тогава си послужи с баща му, за да ви раздели, тъй като той презираше "провинциализма" на съпругата на брат си, т.е. твоята тогавашна майка. Ролята на прокурор в големия областен град правеше персоната му особено важна и вдъхваща страхопочитание, така че само децата на еснаф-сата прослойка си позволяваха отдалече да му подвикват: "Плондер!"...

Аз се спирам на последното прераждане, когато бяхте заедно на земята, понеже там се крие една тайна, обясняваща най-точно сегашния ви брак. Ролята на пренебрегната хич не се хареса на Ина и тя, напук на природата си, просто от мъка и отчаяние, се ожени за много по-възрастен от себе си, по настояване на родителите си. Народи му 7 деца, от които останаха 5. В този си вид ти се мразеше много, но вече нямаше друг изход.

Преживял ред остри перипетии и разочарования, Хайнрих се върна един ден у дома. Пред него се очертаваше пустият живот на светската кариера, а той бе живял с теб тъй прекрасно и романтично сред полята и горите на Прусия! Ти обаче не беше вече същата. Макар пред теб да зееше вече пропастта на семейното разплуване, твоята здрава селска жилка от страна на майка ти те бе подмладила през последните 2 години, понеже ти се посвети на децата си страстно и ги водеше навсякъде, предимно сред природата. Премести се на село при родителите на майка си, което означаваше практически развод. Отнеха ти най-голямото момче, понеже трябваше вече да бъде обучаван, но останалите ти все още можеше да отстояваш, защото бяха още сравнително малки - раждаха се през година, а имаше и близнаци.

Тогава те спаси само едно - здравото ядене. Наричаха те "селянка", както чичо ти обичаше да казва на майка ти, понеже ядеше с неподражаем апетит. Това те направи сексапилна до немай къде, та когато Хайнрих се върна, се хвърли в обятията ти като удавник. Обаче с това и започна вашата истинска и голяма любов. Предишното не беше толкова силно, че да възпре любимия ти от романтичните му приключения. Можете да си представите с какво настървение се любехте по плевници и поляни, понеже все още се криехте от

баща му и благонравния ти съпруг. Тогава усетихте съдбоносното си, мрачно бъдеще - бременност, несгоди, изпитания. Вбесен, бащата на Хайнрих, разбрал за провала на сина си по всички линии, се принуди да потърси помощта на доносници и съгледвачи и да доведе новостта до знанието на мъжа ти. Последният обаче беше твърде зает с пикантната си кухня и вече ходеше на лов само с карета, защото не можеше повече да се качи на кон. Напротив, Хайнрих беше станал като струна, не само от еженощните и многочасови срещи, но и поради нервите му, които вече не издържаха на такова изпитание - на заплахите от страна на баща си.

Най-после дойде и развръзката: "Плондерът" го лиши от всички наследствени права и от наследство. Останалото се реши от само себе си. Ти поиска да се разведеш официално с мъжа си, който сам се чудеше седем ли са точно децата му или осем, и през последните години нито помнеше точно имената им, нито би могъл да ги разпознае по-добре от 70-те си хрътки. Това се усилваше от факта, че въпреки предишните си бракове, той нямаше деца от тях, което го караше да вярва на слуховете, че и тези не са негови. Природата ви беше събрала да родите ***осем****, наистина, убити от вас, двамата, крепостни селяни в едно ваше предишно прераждане.*

Най-после ти бе принудена от областния съд,

който постанови да бъдеш закарана под стража в замъка на "ловджията". Амбициран от пияниците - графове и барони, - той ти направи още едно - осмото, което беше наистина негово, както и другите. Ти обаче се влюби безумно в последното си дете, понеже за тебе и Хайнрих беше абсурдно да мислите, че след всичките месеци бясна, тайна любов, ти не си забременяла именно от него. Ироният на съдбата предвиждаше Хайнрих да бъде неспособен да има деца, но това вие не го знаехте и вярвахте, че детето наистина е ваше.

Мъжът ти абсолютно не го беше еня нито за децата, нито за тебе. Понеже, той се беше хванал на бас с пияниците, че още има мъжки качества, се хвана на въдицата на баща му на Хайнрих да те върне под конвой и да те заключи в една кула на замъка си. През всичките 9 месеца на твоята бременност ти беше заключена и не можеше да помиришеш нищо друго, освен етажа на самотната си кула. Той те наглеждаше, както се наглежда угоявана пуйка, и водеше със себе си пияните барони и графове, за да видят, че ти расте корема... След като се сетиха да извикат акушерка, която да удостовери, че не слагаш нещо отдолу, той спечели баса и в двора му влязоха още 50 най-отбрани хрътки...

И така, наистина осмото беше от него, понеже Хайнрих беше природно увреден; но това, което той

и другите пияници не узнаха никога, беше как Хайнрих успяваше да влиза през решетките на тесния ти прозорец - почти всяка седмица, през цялото време на бременността ти... Това, че беше бременна, не беше нещастие за вас, понеже вие считахте детето за свое. Хайнрих, изцяло лишен от средства след проклятието на баща си и лишаването от наследство, не искаше и не можеше да прави нищо друго, освен да чака нощта в една съседна мелница. По-късно той стана офицер, въпреки правото, което бе завършил, тъй като баща му, като виден юрист, му беше подлял вода навсякъде.

Когато ти роди, примирението ви се превърна в твърда решимост да бягате. Точно поради това Хайнрих замина, за да се назначи и да подготви почвата; обаче това беше една химера. Баща му хич не искаше да го изпуска от ноктите си, понеже той го "спасяваше". Само Хайнрих си знае как успя да му убегне от погледа, когато се маскира като глухоням в мелницата. Баща му претърси всички графства и херцогства и помисли, че някое нещастие може де се е случило. Другите ти деца, вече предадени на надеждни гувернантки и възпитатели, все още имаха достъп до тебе и ти не ги лишаваше от своята обич, но Зигфрид - осмият - беше вече ***всичко*** *за тебе.*

Една бурна нощ ти напусна имението на мъжа

си, оставяйки седемте си деца на път за едно прашно лобно място, където те очакваше трупът на Хайнрих. Когато баща му узна за неговото появяване, той го подложи на следене най-изкъсо и узна за плана му за вашето бягство. Той организира престъпление, с което смяташе да приключи с причината за отклоненията на Хайнрих: каретата ти трябваше да намери пропастта на един опасен завой. Единственото, което беше необходимо на баща му, бе Хайнрих да ***чака*** *на уговореното място, а не да се намира сам в каретата. Когато обаче моментът дойде, той не беше предвидил, че кочияшът е преоблечен самият Хайнрих, предвиждащ по интуиция опасността от едно такова бягство. Той се би зверски с убийците, които трябваше да насочат конете към пропастта, но те бяха петима, при това въоръжени до зъби! Спасен бе животът ти и този на твоето дете, понеже тези, които изпълняват поръчка, сега се биеха за собствените си кожи. Последният шанс на Хайнрих бе проигран, поради опитния учител по фехтовка, който пазеше силата си за последната схватка. Като видя накъде клонят нещата, Хайнрих ти извика да бягаш с детето в гората и се би до последни сили. Това те спаси, но той падна.*

Ето, ***това*** *наложи, приятели, сега да се оженят по любов, понеже тогава не успяха. С В. връзката ви е нова, но не е от това прераждане. Срещали сте се*

още в Елада, където ти наистина беше хетера. Тогава обаче той те пожертва - ти стана хетера, понеже го обичаше, но той не беше още осъзнал космичната ви връзка. Със смъртта си в Германия, която описах преди малко, той заплати за твоето падение, понеже не всяко отдаване на любовното свещенослужение е благословено. Ти не стана хетера по призвание, а от отчаяние.

Никога не трябва да се забравя, че през вековете остават няколко много силни връзки на всеки един от вас, които трябва да се разрешат благоприятно и правилно. Привързаността на В. към тебе сега иде ***именно*** *от този богат извор - вашата неконсумирана през вековете връзка. При това, ти премина през няколко тайни духовни школи, поради което и сега си длъжна на душата му, получаваща чрез тебе просветление по някои въпроси. И* ***той*** *е чиста и високо духовна личност, обаче той има да ти отваря* ***едни*** *светове, а ти на него -* ***други****.*

Пазете се обаче от заблудата, че съществува само ***една*** *сродна душа. Не става дума за единствената, която се среща много рядко на Земята, защото сродните души са няколко или много - и линията на личните сърдечни връзки през вековете в никакъв случай не е само една. В това е и причината за вашите прераждания и възраждания:* ***поемете*** *ли пътя на илюзията, че линията е само една, прераждания продължават; приемете ли, че*

*те са много, но без да ги сблъсквате в съзнанието си, тогава можете да **приключите** с този урок. Не става дума за сексуална връзка с всичките или няколкото сродни души, но за **пълната** свобода на личността да общува с тях. Изневяра не е възможна при наличие на абсолютна хармония и пълно сродство между две души, но липсва ли това, то нуждата от духовна или физическа връзка с други не е изневяра.*

*Понятията ви са объркани, но сърцето ви никога не се лъже. То си има **свой** език, то се разтупква или боли, но с истината не **се** разделя! С истината за любовта не са наясно дори божествата, така че правете каквото можете да правите и не се безпокойте чак толкова много: важно е малкото, което сте осъзнали, а не многото, което сте объркали.*

Промяната беше неизбежна и нещата, които ще произтекат от нея, са за добро. Най-важното е да чувстваш свободата в сърцето си. Предприеми следващите стъпки, с пълното съзнание за верността на вътрешния си глас. Когато свързвам двама, не значи, че няма варианти за развитието на тяхната лична съдба.

Няма да минат и три месеца - сами ще разберете още по-ясно накъде трябва да върви пътят ви.

19.IX.121(1985)г.
София-Изгрев

ЗВЕЗДАТА ДИРО́Л

Това е красив остòнен свят. Остòнното поле има само едно, което не му достига, за да стане хостòнно: равновесието между сладостта и правдата. Правдата изисква нежност към ***всички****, а сладостта получава нежност от определен обект. Бъдещето на остòнните цивилизации неизбежно съдържа разрешаване на този основен проблем - съграждане на хостòнното тяло. Досега съм ви говорил за него на няколко пъти и вие знаете, че поетите, влюбените и мечтателите плуват по реките на вселената, понеже имат съвършени хостòнни тела. Това е неописуемо грандиозна картина! Нежността, която раздават, има това свойство да създава особено поле,*

*чувстващо къде някой има нужда от нежност, от фееричния мир на любовното самоотдаване. По тази причина, сродните хостòнни същества се увличат от една към друга звезда, от едно към друго място или време в Битието, където потенциалът на нежността е по-нисък от техния. Обаче има същества, носещи по-силна и опияняваща нежност от тяхната и чистото им звучене привлича с неотразима мощ проводниците на хостòнното поле, които, по този начин, избродват огромно количество светове. Наслада*та, която отдават и получават, носи на Битието **преобразяване** - онова, което религиозните наричат "възкресение"; биолозите - "мутация", а философите – "качествен скок".

Остòнното поле ***също*** *създава реки, но от двойки, а не от свободни индивиди. Същества*та, намиращи се в сърдечно самовглъбение, постоянно преживяват "нот" - чистото, съвършено откъсване от околния свят при наличието на сродна душа, с която се сливаме. Ясновидците, проникващи в остòнното и хостòнното поле, могат да различат шеметното течение на една хостòнна река от кроткото и нирванно, бавно движение на вадите и потоците, съставени от ***спящи*** *остòнни двойки.*

Това, че първите са пълноводни и необуздани реки от ***самостоятелни*** *пътници от звезда на звезда, от цвят на цвят, в безграничното царство на жаждата за любов, се обяснява с тяхната* ***ненаситена*** *мно-*

говалентност, поради което съдържат в себе си потенциалната възможност за събиране на Меда на Живота от огромно количество култури, същества и сърца. Медът на Живота или Абсолютната Есенция на Битието се нарича на изток "амрита" - и стотици буйни водопади от нея падат в недрата на планетите от нов тип; а остòнното поле се различава от по-ниското, "стòнното", по това, че при първото има вече условия за ***сливане*** *на сродните души - не е само* ***копнежът*** *за това.*

По тази причина, и звездата Дирòл е прелестно място и състояние на съвършено сливане на двойките, които са се намерили. Представлява синьо слънце от 16-а звездна величина по отношение на Земята, в съзвездието Рак. Синята ѝ корона е нещо изумително красиво в космоса, понеже не се среща никъде сред останалите звезди: тя е обърната в една посока, подобно на развяващи се коси на момиче. Посоката, разбира се, е сродната звезда от розово, нежно преливащо се сияние, също протягаща своите протуберанси през бездните към своята единствена възлюбена...

Олúнти - ***това*** *е любимата на Дирóл: съвършено различна от нея звезда по полярност и условия на живот, обаче единствена в Трите Вселени, която обменя с нея* ***остòнно*** *блаженство. Протуберансите са само* ***видимата*** *част от "ручеите" и "потоците", изплитащи невъобразимо красиви плетеници, святка-*

щи розови и светлосини мълнии помежду тези два удивителни свята!

*Не ви давам в "Звездни приказки" имената на звездите по **Абсолютното** Магическо Кръщение – повечето съм ви давал по Галактическото Съглашение. Последното има **информационен** потенциал, но не и силов, поради което множеството бъдещи читатели на тези "приказки" няма да преживеят онова, което става с посветените в предначалните имена на нещата. Кажеш ли името на предмет, същество, пространство, време и пр. на **първоначалния** божествен език, ти се озоваваш незабавно при нещото, което си назовал. А на Дирòл тъкмо това и правят постоянно: триизмерното състояние на тази остòнна звезда, както и на нейната спътница, създава протегнати през пространството ръце от мощен копнеж, чрез който те се търсят и намират. Произнасянето на свещените, абсолютни имена обаче не става с вашите ограничени по възможности езикови средства, понеже повечето имена на остòнните същества са не в звуковия, нито в ултразвуковия спектър, а много по-високо: те преминават в светлинния и даже в топлинния спектър - не става дума за обикновената физическа топлина. На обикновен език казано, остòнното щастие изисква условия на Земята и на Небето за преливане на душите на тези, които още не са се събрали. Мюòнното тяло, именно, е онова, което се събужда, след като две сродни души се простят с*

*пространството помежду си и заживеят в общ дом. Прасатвичната сродна душа, която наричате "единствена", само **нарядко** се намира на Земята, когато и **вие** сте въплътени. Тъй че това сливане с нея, което се извършва обикновено, става именно по остòнния закон на звезди като Дирòл.*

*Обаче слизане на прасатвични сродни души на планети като Земята, необикновено мощни мюòнно, предизвиква сериозни промени в структурата и синволюцията на остòнното същество, което се е срещнало с единствения на подобна планета. Това има необикновено силно значение не само за изграждането на хѝпервселенско тяло, но и отвежда още по-нагоре. Това е много сложна материя за вас, но искам да кажа, че на Дирòл **още** няма условия за хостòнно тяло, от което се тръгва за синтез с изградено мюòнно тяло. Следователно, срещата с **единствената** сродна душа - пълното сливане с нея - не става на звезди като Дирòл. Обаче сливането с души от сродния клас там е естествен процес, само че това става пак на двойки, и то продължително време, с тази разлика от мюòнните двойки, че остòнните нямат търпимост към постоянно съжителство на тясна територия. Бурните или тежки сцени, които стават между остòнните двойки, когато се опитат да живеят **постоянно** заедно в третото измерение, са само **естествена** реакция, породена от любовното състояние на остòнното поле: то изисква перио-*

*дично сливане, но физическа дистанция през останалото време. Не познавайки този остòнен закон, вие се измъчвате взаимно, устройвайки псевдомюонно съжителство, което наричате "брак". Бракът наистина е съвместен живот на всички полета, обаче на същества, които са изградили хостòнното и мюòнното си тяло и са ги съчетали хармонично първо в **себе** си, а после и помежду си,.*

*Съветвам ви да концентрирате усилията на духа си, за да проумеете същността на този божествен синтез. **Това** наричаме, именно, **"брак на духа с душата".***

Това, че ти, която помоли да узнаеш повече за своята звезда, си монада, родена там, съвсем не означава, че не подлежиш на развитие и че трябва да останеш само на остòнно ниво. Раждането на една монада на един обект, подобен на Дирòл, носи само склонността, особеното ѝ призвание и талант, обаче съвършенството - особено на остòнните и хостòнните цивилизации – прекарва съществата от тези йерархии през още много звезди и планети, много небесни обекти. Намери ли жив отклик на своето чувство, влюбеният на остòнно равнище прелива същността си в сродното същество, а то, от своя страна, в него. Обаче остòнната слепота за пределите на Свободното Плуване, където вее Сърдечният Вятър, ражда Песента на Красивата Скръб.

Не е лесно остòнното прескачане на хостòнна

*орбита. Понеже диалектиката тук не е една фикция, напълно възможно и единствено възможно решение тук е **новото прелитане да не заличава старата връзка**. Мюдѐнните плъхове и гризачи се отличават с абсолютна липса на аура от духовен тип, понеже обектът за тях е всичко. Обаче, прехвърли ли мюдѐнният плъх смукалото си на нов обект, той отписва предишния напълно и завинаги - отстранява го от пътя си най-безцеремонно. Мюдѐнното тяло обаче на невампиричните, чистите души, съдържа възможност, ако не за повече от една любовна валентна връзка, то поне за **духовно** общуване и приятелство с предишния обект. Хостѐнното тяло, обратно, произхождайки от серафимното поле, напълно допуска и крепи **повече** от една божествена сърдечна връзка, съчетавайки прелестта на всяка една в прекрасно съцветие - в така наречената "Градина от блаженства и симпатии". Обаче остѐнното същество, както пчелата, в един период може да събира мед само от **едно** цвете, но прашецът по "коремчето и пипалцата" ѝ е от множество най-различни цветя.*

*"Прима" се нарича хостѐнното равновесие между състоянието на остѐнната отдаденост на родна душа и прелитанията по други полета, звезди и наслади **едновременно**. Това прилича на симфония от класически тип, където основната тема постоянно се появява, а новите теми, хармонии и вариации създават **колективното** блаженство, на фона на ин-*

дивидуалното предпочитание. Развратът на проститутките, съблазняващи се не от природни или духовни оргазми, а от придобивки със съмнителна стойност, няма нищо общо с тази величествена симфония от хостòнно съвършенство. Развратът на нимфоманията и сексуалното маниачество също е безкрайно далече от поетичната красота на хостòнната любов. Поетите, които постоянно се увличат и влюбват в различни прелестни или интересни създания, оставайки същевременно дълбоко верни на Онази, Единствената, която постоянно сънуват, са ***също*** *хостòнни пилигрими, чиято невинност се измерва само с мярката на неизмеримото. Не стръв, плът и похот сменя обектите на тяхното обожание и сладост, а скачането на хостòнните реки по праговете на Битието! Но и* ***те*** *имат своя духовна задача, своя Трудна Постижимост - това е Проблемът на Закотвянето.*

Питаш, кротко и мило остòнно създание, каква е ***сегашната*** *ти задача на Земята. Отговарям точно: опити за постигане на* ***хостòнно*** *съзнание; опити за постигане на* ***мюòнно*** *съзнание; и опити за* ***обединяване*** *на тези две съзнания в* ***хѝперсъзнание.*** *С това завършвам - намерете превода.*

На Дирòл опитите имат успех, понеже тя предстои да стане свръхнова - синият ѝ спектър говори за това, че свободата при тях е по-важна, отколкото привързаността; но синьото им полъхване носи,

при това, не малко розови пламъци, наречени "жажда за любимо същество". При рухването на Дирòл навътре, към центъра ѝ, в бъдеще ще се премине от хостòнно към мюòнно съществуване от ранга на планетна кристална звезда: предварителен стадий на неутронна звезда - бяло джудже. Психологически, най-просто казано, на това ниво Дирòл и неговите представители в Битието ще постигнат абсурда на хѝпервселената и нейната милост. Абсурда да съчетават единствен любим с множество любими; и милостта да отдават на единствения любим и множеството любими ***това****, което* ***на тях*** *им е нужно.*

След това осияние, явно, е имало въпроси и отговори, от които са останали само следните интересни думи и имена:

"Алсиòн - на В."; "хилýрно същество (нов вид херувим)"; "Туйéл – Йогананда".

Най-вероятно е Алсиòн да е звездата на В. - приятеля на А. - и той да е "хилýрно същество". Туйéл, може би, е духовното име на Йогананда – б.п.

Осиянията от Èлма продължават в книга 7

uralonii@abv.bg lordelma@abv.bg inolaria@abv.bg
http://neobyatnotogovori.blogspot.com/